

Sara Craven - Düşman Sevgililer

www.CepSitesi.Net



BİRİNCİ BÖLÜM

Parti harikaydı, değil mi canım? dedi adam Baykuş gibi bir yüzü vardı ve çok hızlı konuşuyordu. Lisle fazla ilgilenmeden adamın kim olduğunu anlamaya çalıştı. Belki de Janie'nin bir arkadaşıydı, ama Lisle kesinlikle tanı mıyordu onu.

Teşekkür ederim. Genç kız dalgın dalgın gülümsedi. sonra adamı geçerek mutfığa doğru yöneldi. Bir yandan da, 'Hiç de güzel bir parti değildi,' diye düşünüyordu. 'Sıkıntıdan patladım. Keşke hiç olmasaydı.'

Sonra, böyle bir düşüncenin kafasından nasıl geçmiş olduğuna şaşıtı.

Hayatı dolu dolu yaşamaktan hoşlanan ve günde birkaç saat uykuyla yetinen biriydi. Bugüne kadar da bu temposunu hiç bozmamıştı.

‘Yavaş yavaş meşhur biri olduğuma inanmaya başlıyorum,’ diye geçirdi içinden adamın kendisiyle ilgilenmesine bakarak. Nereye gidiyorsun? Adam, Lisle’in kolunu yakaladı. Yüzünde sırnaşık bir ifade vardı.

Genç kız, kolunu kurtarmak istedi, ama adam izin vermedi buna. Biraz buz almaya. Sesine özellikle soğuk bir ifade vermişti, çünkü hiç tanımadığı bir adamla karşı karşıyaydı. Bir keresinde yarı sarhoş bir adam ona sarkıntılık etmiş, o da adamın ağzını burnunu parçalamıştı. Gerard. sonradan, öfkeyle adamın çok önemli bir müşteri olduğunu ve bu davranışıyla Harlow Bannerman’ın onunla sözleşme yapma fırsatını kaçırdığını anlatmıştı ona. Lisle o gün bugündür imalı, ya da açıkça kaba tekliflerde bulunan adamları soğukkanlı bir kibarlıkla idare etmeyi öğrenmişti. Zaten Gerard sürekli olarak bunun mesleğinin bir parçası olduğunu anlatıyordu ona.

Beni burada bırakıp gitme, dedi adam göz kırparak. Bütün gece boyunca seni yalnız yakalamak için uğraştım.

Lisle, böyle olduğundan çok kuşkuluydu. Adam muhtemelen onun odadan dışarı çıktığını görüp şansını denemek için peşine düşmüştü. İşte şimdi de mutfığa girmesini engellemek için yolunu kesmiş, aklı sıra kurnazlık ediyordu.

Lisle derin bir iç geçirdi. Tam o anda da kapı zili ısrarla çalmaya başladı. Genç kız zili çalarak ona bu adamdan kurtulma şansı veren kişiye, her kimse, minnet duydu içinden.

Lisle fırlayıp açtı dış kapıyı. Yüzünde, birdenbire rahatlamış olmanın verdiği gülümseme vardı. Ancak kapı eşiğinde duran adam gülümsemesine karşılık vermedi. Hatta sanki karşısındakini küçük gören bir tutumu var gibiydi. Bu yüz de, bir önceki adamınki gibi, Lisle’a tamamen yabancıydı.

Genç kız bir an onun gürültüden şikâyet gelen bir komşu, ya da davete parasız girmek isteyen biri olabileceğini düşündü.

Siz Miss Bannerman mısınız? diye sordu adam.

Lisle gülümsemeye devam ediyordu Evet.

Sizinle biraz konuşmamız gerekiyor galiba, dedi adam ve içerden gelen gürültüden pek memnun olmadığını belirten bir el işareti yaptı.

Ya! dedi Lisle kaşlarını kaldırarak. Peki, söyler misin bana, sen kimsin? Polis mi, yoksa icra memuru mu? Belki de vergi idaresinden ge-liyorsundur ha? Neyse, kim olursan ol, ama aradığın kişi ben değilim.

Adam, Lisle’in kısıcık eteğini uzun uzun inceledi,

Yanlış kişiyle konuştuğumu hiç sanmıyorum. Tam o anda odada büyük bir gürültü koptu ve adam bunun üzerine yarı açık kapıdan içeriye şöyle bir göz attı. Bakalım bütün bunlar Harlow Bannerman’ın hesaplarında nasıl bir değişikliğe yol açacak?

Aman Tanrım! diye bağırdı Lisle abartmalı bir dehşet ifadesiyle. Desene sen vergi memurusun. Bu arada baykuş suratlı adam Lisle'in yanından uzaklaşmıştı.

Şaka bir yana, bana kim olduğunu ve benden ne istediğini anlatır mısın? diye sordu Lisle.

Elbette anlatacağım. Telaşsız adımlarla yürüyüp partinin gürültüsünden uzaklaştı genç adam. Biraz ilerledikten sonra kapının birini açtı. Belki burada.

Belki de değil, dedi Lisle hiddetle. Orası benim yatak odam.

Bana öyle cilveli itirazlarda bulunmaya kalkma lütfen, Miss Bannerman. Elbisen her şeyi açıklıyor. Hem seni temin ederim ki şu anda o iş için havam yok. Üstelik olsaydı bile, caziben beni ne kadar ilgilendirirdi bilemiyorum.

Anladığım kadarıyla niyetin bana hakaret etmek. Gidiyor musun, yoksa seni kovayım mı?

Korkarım kovmak zorunda kalacaksın. dedi adam hemen. Ama önce izin ver de büyükbabanın bu öğlen hastalandığını ve en kısa zamanda seni yanına istediğini söyleyeyim. Doktorlar çok uzun süre daha yaşayacağını sanmıyorlar.

Lisle boğuk bir inleme sesiyle yatağına oturup elleriyle ağzını örttü. Yeşil gözleri geçircil;ği şokla iyice büyümüştü.

Güçlükle konuşabiliyordu şimdi. Bu öğlen dedin? Ama neden benimle kimse temas kurmadı? Neden kimse bana anlatmadı?

Eğer biraz daha az eğlenseydin ya da telefon numaranı bırakmış olsaydın, anlatılırdı, dedi adam. Saatlerdir seninle temas kurmak için uğraşıyorum. Sonunda, baktım olmayacak, doğrudan doğruya içeri gidip seni görmeye karar verdim.

Lisle keyifsiz keyifsiz iç çekti. Bana büyükbabamın hastalığını alıştırma alıştırma anlatsaydın daha iyi ederdin, dedi adama dönerek.

Sen güçlü bir insansın Miss Bannerman. Böyle bir habere dayanabilirsin. Sesindeki merha metsiz ton, Lisle'a, ne yapsa adamı değiştiremeyeceğini anlatmaya yetmişti.

Sen kimsin? diye az önceki sorusunu yineledi Lisle.

Troy Allard. dedi adam. Duymuş da olabilirsin, duymamış da.

Evet, duymuştu duymasına, ama onunla karşılaşmaya da can atmıyordu. Üstelik geçirdiği şok, az kalsın soluğunun kesilmesine yol açacaktı.

Adam biraz durakladıktan sonra, Dilini yuttun galiba, diye yeniden başladı konuşmaya. Biliyor musun, kardeşin benim Amerika'da olduğumu sanıyordu.

Lisle, onun nerede olduğuyla hiç ilgilenmediğini, onun hakkında hiçbir şey bilmek istemediğini ya da şimdi ne yaptığını hiç merak etmediğini anlatmak için iki dudağını aldırılmaz bir ifadeyle birbirinden ayırdı, sonra yeniden kapattı.

Düşüncelerini nasıl da kolayca anlatıyorsun. Troy ilk defa neşelenmiş gibi görünüyordu şimdi. Ama doğrusu kardeşin de yaman. Olayları günü gününe izliyor hep ve sanırım seni de haberdar ediyordur.

'Hayır,' dedi kendi kendine Lisle. 'Sen buradasın ve o seni Amerika'da sanıyor. Bu nasıl izlemek böyle?'

Gerard'm, Troy Allard'dan ilk kez söz etmesinin üzerinden bir yıldan fazla bir zaman geçmişti. O zamanlar onu Harlow Bannerman Şirketi içinde sıradan biri olarak görmüşlerdi. Ancak, aradan aylar geçtikten sonradır ki. şirkette önemli bir yeri olduğunu anlamışlardı.

Onun istediği tek şey şirket, demişti Gerard açıkça. Allard Holding'in küçük bir elektronik aletler fabrikası var ve bunu genişletmek istiyorlar. Onun istediği bilgi bizde var. ama adamın niyeti bu bilgiyi beş para vermeden almak. Aslında piyasadaki durgunluğun anamızı ağlattığını ve biraz daha beklerse olgun armut gibi yere serileceğimizi çok iyi biliyor. Büyükbaba onu yönetim kurulu toplantılarına çağırmasaydı bunların hiçbirini başımıza gelmezdi.

Lisle endişeli gözlerle Gerard'a bakarak, Demek böyle düşünüyorsun? demişti.

Keşke böyle düşünmek zorunda kalmasay dım, diye devam etmişti Gerard sigarasından bir nefes çekerek. Fakat geçen hafta Roma'da.; döndüğümde Oliver Grayson, kendi dahil, herkesin yan gelip yattığını anlattı bana. Öfkeyle, Üstelik de bu işten çok hoşlanmış görünüyordu, diye de eklemişti.

Doğrusu tam Oliver Grayson'lık bir işti bu. Bū yükbabalan Murray Bannerman'ın sıfırdan başlayarak kurduğu şirket olmasa etrafındaki kimsenin saygı göstermeyeceği biriydi Grayson. Son zamanlarda babalarına da yaklaşmış, onun ölümünden sonra yerine geçmek istediğini gizleme-mişti. Ama Gerard daha atak davranmış ve Oli-ver'ın arzusu gerçekleşmemişti.

Harlow Bannerman, Allard Holding'in eline geçse bile Oliver Grayson itiraz etmeyecekti. Ancak, ekonomi gazeteleri bütün ele geçirme ve birleşmelerin sona ermekte olduğunu yazdıklarında Grayson çok şaşırılmış olmalıydı. Ardından Gerard, Troy Allard'ın yeni bir araştırma laboratu-varı açmak için Amerika'ya gittiğini ve Harlow Bannerman Şirketi'nin hisse senetlerinin hızla değer kazanmakta olduğunu açıklamıştı.

Lisle şimdi durmuş, yüzünde hiçbir ifade olmaksızın, Troy Allard'a bakıyordu.

Anladığım kadarıyla Priory'deydin.

Büyükbaban davet etmişti. Özel bir ziyaret yani. Dalgın dalgın gülümsedi. Eğer büyükbabanın iyice kötüleşmesinden beni sorumlu tutuyorsan, bundan hemen vazgeç. Onun zaten kalp hastası olduğunu en az benim kadar sen de bilirsin. Kardeşinin entrikalarıyla senin dozu gittikçe artan eğlence merakının adamcağızın sağlığı açısından pek olumlu sonuçlar vermediğini de eklemek zorundayım.

Lisle dolaptan bir çanta alıp içini doldurmaya başladı. Bir yandan da bu adama karşı duyduğu öfkeyi kontrol altına alarak büyükbabasını düşünmeye çalışıyordu.

Büyükbabası yaşamındaki en büyük dayanağı olmuştu. Annesi o doğarken öldüğü, babası da Harlow Bannerman Şirketi'nin temsilcisi olarak dünyayı dolaştığı için ona ve kardeşi Gerard'a bakma görevi büyükbabaları Murray Banner-man'a düşmüştü.

Fakat şimdi dayanağı sallanıyordu ve Lisle panik içindeydi. Makyaj malzemelerini almak için masaya yaklaşıncı aynadan kendisine düşmanca ve soğuk bir tavırla bakmakta olan Troy Al-lard'ı gördü. Şimdi panik duygusu daha da artmıştı.

Gerard'm haberi var mı? diye sordu genç adama dönerek.

Pek ortalarda görünmüyor, dedi Troy ağır ağır. Grayson'ı, onu aramak için gönderdim. Belki izini bulmamıza sen de yardım edebilirsin. Kim bilir kimin karısının peşinden gitmiştir.

Lisle azarlar gibi kaşlarını kaldırdı. Yoksa bir cinsel perhizciyle mi karşı karşıyayım Mr. Allard? Ah, ne alışılmamış bir şey!

Senin çevrendekiler için eminim alışılmamıştır. Ama bilemedin tatlım, cinsel perhizci falan değilim. Denemeye kalkmanı da hiç tavsiye etmem doğrusu. Neyse, kardeşinin bazı konulara bakış açısını paylaşacağını biliyordum zaten.

Lisle tam o anda ağır bir saç fırçası tutuyordu elinde. Bütün gücüyle fırlatıp attı Troy'a doğru. Ama genç adam hiç acele etmeden kenara doğru çekilip, saldırıyı savuşturmuştu.

Lisle'm dolgun göğüsleri öfkeyle inip kalkıyordu. Ama karşısındaki adamdan çok kendine kıızıyordu şimdi. Böyle öfkeleneneğine sakın olsaydı, ya da hiç değilse öyle görünmeye çalışsaydı çok daha iyi ederdi. Yutkundu, nefesini düzenli bir hale getirmeye çalıştı. Elbisemi değiştirmek istiyorum. Herhalde, hiç değilse şimdi odadan çıkarsın.

Troy omuzlarını kayıtsızca silkti. Sen gerekli görüyorsan, tabii. Gözleri genç kadının vücudunda dolaştı bir süre. Ama doğrusunu istersen şu üzerindeki elbise insanda akıl bırakmıyor.

Neyse ki herkesin aklı seninki gibi değil.

Tam o sırada kapı açıldı ve Janie hafifçe kızdığını belli eden bir surat ifadesiyle onlara doğru yaklaştı. Yanılmıyorsam biraz buz almak için çıkmıştın. Alan'm içkisi neredeyse kaynaya... Janie, Troy'u görünce birden durdu. Kusura bakma canım, diye devam etti kısa bir duraklamadan sonra. Ama sen de kapı kilitlemesini öğren artık. Neyse, engel olduğum için tekrar özür dilerim.

Bir şeye engel olduğun yok, dedi Lisle canından bezmiş gibi. Buz için bağışla beni. Dahası var; partiyi terk etmek zorundayım. Birkaç günlüğüne ayrılıyorum buradan.

Hey, bu ne sürat! Janie, kışkırtıcı seksi bakışlarından birini gönderdi Troy'a ve sonra aniden gülmeye başladı.

Janie, büyükbabam ölüyor, dedi Lisle yavaşça.

Lisle'in ev arkadaşının yüzü bir anda öylesine değişti ki, adeta komik oldu. Ama nasıl olur? Nasıl olur canım? Murray Bannerman o. O ölümsüzdür. bunu herkes bilir. Biraz durdu. Şimdi daha sakindi. Yüzün sapsarı. Dur da kalan eşyalarını ben koyayım bavuluna. Dönüp Troy'a baktı. Gidip. Lisle için içecek bir şey getirseniz iyi olur. Konyak onu biraz yatıştırır herhalde. Sizi de tabii.

Ben içmem, sağ olun. Önümde uzun bir yol var ve araba kullanacağım. Troy dışarı çıkıp, arka sından kapıyı kapadı.

Janie bavulu yerleştirmeye devam ediyordu.

Kim bu adam?

Troy Allard. Lisle kendini yine kötü hissetti ve hemen yanındaki sandalyeye çöktü.

Aman Tanrım! Yüzünün neden yabancı gelmediğini şimdi daha iyi anlıyorum, dedi Janie.

Onu tanıyor musun?

Benim patronum Graham tanıyor. Ayrıca ekonomi gazetelerinde sık sık adına rastlıyorum. Fişek gibi bir adam. Tabii yalnız toplantı salonlarında değil.

Lisle hafifçe suratını buruşturdu. Bunu öğrenmek benim için sürpriz olmadı.

Janie arkadaşının geceliğini itinayla yerleştirdi: bavula. Burada bulunmasının şu Harlow Bannerman işiyle bir ilgisi var mı?

Bilmiyorum. Lisle başını salladı. Düşünmek bile istemiyorum. Her şey çok hızlı geliyor ve üstelik Gerard meydanlarda yok.

Nerede olduğunu bilmiyor musun? Janie gözlerini arkadaşının yüzünden hiç ayırmıyordu.

Lisle omuzlarını silkti. Sadece, tecrübelerimi kullanarak tahmin edebilirim. Aklında Barbados vardı. Gerard'm Carla Foxton ile birlikte en çok bulunma ihtimali olan yer orasıydı. Mrs. Carla Foxton! Troy Allard'a onun yüzünden ne kadar mantıksız bir öfke duymuştu. İyi ama, Troy Allard da başkalarının işlerine böyle olur olmaz karışma hakkını kendinde bulmamalıydı herhalde.

Senin yerinde olsam geri gönderirdim onu. Eline kaçırılmayacak bir fırsat geçtiğini düşünüyor, inan bana. Janie sakın sakın anlatıyordu, ama Lisle onu dinlerken dudaklarını ısıırıyordu.

Sence durum kötü mü?

Bilemiyorum. ama kötü gibi görünüyor. Janie başını salladı. Eminim, Gerard burada olup onunla kapışmayı enkazdan bir iki şey kurtarmak için uğraşmaya tercih ederdi. İstersen Gra-ham'a da sorabilirsin, ama yapman gereken en iyi şey Gerard'ı beklemektir.

Sana inanıyorum. dedi Lisle acıyla. En çok sana güveniyorum. Allard denen bu adam her şeyi yapabilirmiş gibi görünüyor.

Bütün raporlar, hızla yükselmekte olduğunu gösteriyor zaten.

Görünüşünden, onun da bir zamanlar bilileri tarafından ezildiği anlaşıyor. dedi Lisle. Bunu şimdi de yapacak bir adam olsa, ilk işim onu kutlamak olur.

Hiç tavsiye etmem bunu, dedi Janie arkadaşını korkutarak yola getirmek ister gibi. Sana önerim, bu olayı unutman ve o Harlow Bannerman Şirketinde önemli bir yer edinse de düşmanlık beslememendir. Graham, Troy'un iyi bir arkadaş olabileceğini, ama düşmanlığının çok kötü olduğunu söylemişti bana.

Gerçekten mi? Lisle ellerini tarak gibi kullanarak saçlarını düzeltti. Belki benim için de aynı şeylerin söylendiğini keşfeder yakında. Hayır, hayır, ne olursa olsun beni korkutamaz. Kapıya doğru yürürken, dönüp gülerek Janie'ye baktı.

Tam o anda Troy Allard elinde bardakla kapıya yaklaşıyordu. Lisle'nin son sözlerini duymamış olması mümkün değildi. Troy gülümseyerek bardağı ona uzattı.

Konyağınız Miss Bannerman. Yoksa artık ihtiyaç duymuyor musun?

Hayır, duymuyorum, diyerek banyoya doğru yürüdü Lisle.

İçeri girip arkasından kapıyı kapattı. Sıcak banyoda sabun ve şampuan kokuları birbirine karışmıştı ve Lisle her tarafı kaplayan aynalardan sanki binlerce suretini görüyordu. En fazla dikkatini çeken şey de kedi gözü gibi parlayan yeşil gözleriydi.

Çok cesurca konuşmuştu, ama söylediklerinin hepsi de yalandı. Garip duygular içindeydi ve böyle bir şeyle ilk kez karşılaştığı için de panik içindeydi. İşin kötüsü, bunu engellemek için elinden hiçbir şey gelmiyordu.

Yanındaki hasır sandalyeye çöküp son bir saat içinde olanları düşünmeye başladı.

Büyükbaba ölüyordu. Peki, Janie'nin dediği gibi ölümsüz değil miydi o? Belki de doktorlar yanıliyordu. Büyükbabası ölemezdi. Bir türlü inanası gelmiyordu bu habere.

Bu doktor efendilerin dediği gibi yaşarsan, za-ölmüşsün demektir, demişti bir keresinde : -yükbabası.

Doktorlar sürekli olarak onun kendilerini din-.-r.Tiediğinden yakınıyorlar, uygulamak istedikle-n tedaviyi bir türlü uygulayamamalarından şikâyet ediyorlardı. Ama Lisle, aslında doktorla rın onun inatçı tutumundan ve kavgacı ruhundan hoşlandıklarını biliyordu.

Onsuz hayatı, Harlow Bannerman'ı ve her zaman çok sevdiği toplantı odalarının o coşturucu atmosferini düşünmeye çalıştı. Büyükbabasının Gerard'la Oliver Grayson arasındaki küçük çatışmaları biraz da zevkle izlediğini biliyordu. Ama işlerin kritikleşmesi durumunda Gerard' tutacağından her zaman çok emin olmuştu.

Oysa şimdi bu konuda bu denli emin değildi.

Troy Allard Priory'ye gitmişti; üstelik de öze bir ziyaret için. Bu ziyaret sırasında büyükbaba sıyla neler konuşmuştu? Bunu gerçekten çok merak ediyordu.

Bir yolunu bulup Gerard'a telefon etmeli ve i; işten geçmeden onun geri dönmesini sağlama lıydı.

Troy Allard onu bulamadığına göre, Gerard izini kaybettirmişti demek ki. Harry Foxton kıskanç biri değildi, ama karısıyla Gerard'ın Kara-yipler'de nereye gittiklerini herkese ilan etmelerini de kabul edemezdi. Cazibeli bir eşe sahip erkeklerin pek azı Gerard'a güvenirdi.

Fakat Lisle bu işte Gerard'ın pek kabahatinir olmadığını düşünürdü. Çocukluğunda nasıl çok güzelse, şimdi de olağanüstü yakışıklıydı. Simsi yah saçlarıyla çok hoş bir tezat oluşturan mas mavi gözleri vardı. Herkes, onu ortaçağın yakı şıklı prenslerine benzetirdi.

Lisle, Gerard'ın bu daldan dala atlayan tutı munun büyükbabası için büyük bir üzüntü kay nağı olduğunu çok iyi biliyordu. Murray Bannerman aileye ve evlilikte tutarlılığa inanan bir adamdı. Gerard'ın da bir eşe ve çocuklara sahip olduğunda duulacağına inanıyordu.

Lisle, Gerard'ın bu tür davranışlarını onaylamazdı, ama ne de olsa ağabeyisiydi. Çocukluklarından beri ona saygı gösterirdi ve Gerard ben cil ve anlayışsız davranışlarından ötürü başına iş açsa da Lisle onu severdi.

Eğer Harlow Bannerman'ın kontrolü için ağa-beyisiyle Troy Allard arasında bir çatışma çıkarsa elbette ki Gerard'ın tarafını tutacaktı.

Birisi banyo kapısını tıkırdatınca Lisle düşüncelerinden uzaklaşarak çantasını daha hızlı toparlamaya başladı. Priory'de kullanabileceği tuvalet malzemelerini sırayla yerleştiriyordu çantasına. Acaba orada uzun süre kalması gerekecek miydi?

Banyodan çıkıp yatak odasına girdi. Janie şimdi yalnızdı Lisle soru sorarı gözlerle baktı ona.

Janie anlamıştı.

Arabasını getirmeye gitti. Bavulun fermuarını çekip uzattı Lisle'a. Bir ceket alsan iyi edersin.

Haklısın. Koyu kahverengi süet ceketini hatırladı. Yeni, almıştı ve şimdi onu giymenin tam zamanıydı.

Çantasını omzuna attı, bir koluna da ceketini aldıktan sonra bavulunu kaldırdı. Janie onu dış kapıya kadar götürdü. Lisle teşekkür etmek için tatlı tatlı gülümsedi ona.

Misafirlerimizin yanma dönsen iyi olacak.

Janie başını salladı. Hoşça kal. Dediklerimi unutma.

Merak etme.

Boydan boya camdan yapılmış dış kapıyı açıp caddeye çıktı. Troy Allard, onu görünce arabasını yanaştırdı ve dışarı çıktı. Lisle'm kaldırımdan inip yanına gelmesini bekliyordu.

Lisle hareket etmek için kendini zorladı. O anda öylesine yorgundu ki, düşmemesini sağlayan tek şey, eğer düşerse Troy Allard'ın ister istemez ona dokunacağıydı. Böyle bir şeyin düşüncesi bile tüylerini diken diken etmeye yetmişti.

Genç adam bagaja koymak için bavuluna uzanınca, Lisle onun bu hareketini görmezden gelerek bavulunu yere koydu.

Araba çok geniş ve özellikle ön koltuklar arasındaki aralık çok fazlaydı. Fakat yine de Troy Allard bavulu bagaja koyup yerine oturduğunda. Lisle garip bir sıkıntı hissetti. Süveterinin boğa zina kadar çıkmış fermuarını biraz aşağıya indirerek ferahlamaya çalıştı.

Troy Allard kaşlarını çatarak baktı Lisle'a. Arkada konyak var. Biraz içsen fena olmaz.

Lisle, Ben iyiyim, dedi olabileceği kadar yüksek bir sesle. Teşekkür ederim.

Troy Allard, Cadılara benziyorsun, dedi. Lis-le'm görünüşünü anlatmak için. Bilmem, Murray seni böyle görürse üzülür mü? Yoksa alışık mıdır?

Lisle, bir an ondan nefret ettiğini düşündü. Bu nefret bir yandan da hoşuna gidiyordu, çünkü ancak böylece büyükbabası hakkında duyduğu endişeden uzaklaşabiliyordu.

Troy Allard daha fazla konuşmadı. Londra'yı geçene kadar yalnızca iki kez ağzını açmıştı. Birincisinde Lisle'a otomobilin hızından memnun olup olmadığını, İkincisinden de müzik dinlemek isteyip istemediğini sormuştu.

Lisle da bu sorulardan birincisine, Mümkün olduğu kadar hızlı gitmeyi tercih ederim, ikincisine de, Evet, lütfen, diye cevap vermişti.

Dinlediği bu müzik parçaları başka ortamlarda ve başka arkadaşlarla birlikte Lisle'a büyük bir zevk verirdi. Gerçi dinlediği şarkıcıların arasında yalnızca Jack Jones, Carly Simon ve Judy Tzuke'yi tanıyordu, ama hepsini de çok sevmişti. Yanında başka bir adam olsaydı, bu atmosfer içinde mutlaka onunla iyi bir arkadaşlık kurardı, ama bu adamla asla.

Adamın söylediği sözler, ya da arada sırada dönüp ona bakması Lisle'ın belleğinde hiçbir iz bırakmıyor, aynı anda yok oluyordu.

Hava gitgide daha fazla kararırken sokak lambaları da birer ikişer yanmaya başlamıştı. Artık oldukça dar yollarda ilerliyorlardı.

Lisle etrafına şöyle bir göz atıp, telaşla yerinde doğruldu. Bu, Priory yolu değil.

Büyükbaba Priory'de değil, dedi Troy Allard kısaca. Hastanede ve yoğun bakımda.

Lisle yüzünü acıyla elleri arasına gömdü. Makinelerden nefret eder o.

Eiliyorum. dedi Allard kuru bir sesle. Fakat bu kez ona seçme şansı verilmedi. Bu işin bir ölüm kalım sorunu olduğunu düşünürsen, böyle yapmakla iyi ettiklerini anlarsın sen de.

Bir türlü kabul edemiyorum, ama eğer Mur-ray ölecekse, yatağında huzur içinde ölmek isterdi. Bir sürü elektronik aygıt arasında değil.

Ya bu elektronik aygıtlar bir mucize yaratırlarsa? Buna ne dersin?

Lisle dudaklarını ısırarak koltuğuna gömüldü, ve yavaş bir sesle konuşmaya başladı. O yaşlı bir adam ve daha önce de ciddi tehlikeler atlatmıştı. Doğrusu makinelerin mucize yaratabileceklerine hiç inanmıyorum.

Neye inanıp neye inanmadığını bilmek ister dim doğrusu, dedi Troy Allard. Ama bu soru şimdilik bekleyebilir. Bu aşamada, hiç değilse Murray'in önünde, bazı kuşkularını kontrol altına almanı bekleyebilir miyim senden?

Elbette bekleyebilirsin! dedi Lisle öfkeyle. Sen beni ne sanıyorsun? Öylesine kızmıştı ki, kendi kendisini bile yumruklayabilirdi o anda.

Lisle, bakmaya bile gerek görmeden, adamın gülümsediğini anladı.

Seninle bu meseleyi daha sonra tartışırız Miss Bannerman.

Lisle düşünmeye başladı. Murray bu adama gerçekten güveniyor muydu acaba? Hoşgörüyü davranabiliyor muydu?

Lisle uzaktan hastanenin ışıklarını görünce rahatladı. Bundan sonra ilk düşündüğü şey de Troy Allard'ı bir an önce başından atmak oldu.

Beni ana giriş kapısının önünde bırakırsan çok sevinirim.

İnsanların dileklerini yerine getirememek beni çok üzer, dedi Troy Allard. Ama korkarım ki senin isteğini de yerine getiremeyeceğim. Arabayı park ettikten sonra Murray'i görmeye birlikte gideceğiz.

Lisle'm sesi öfkeyle titredi. Kusura bakma, ama bu birlikte gitmeyi biraz fazla bulmuyor musun? Biliyorum, bunu nezaketinden yapıyorsun, ama takdir edersin ki Murray yalnızca yakın akrabalarıyla görüşmeyi tercih eder böyle bir durumda.

Yani kafasını kaldırdığında seni ve kardeşini mi görmek ister sence? Troy Allard iki araç arasında boş bir yer bulup arabasını yerleştirdi.

İşin doğrusunu istersen, evet.

Genç adam arabayı durdurup ışıklan söndürürken başını salladı. Korkarım ki bu mesele senin sandığın kadar basit değil Miss Bannerman, dedi gözlerini kısarak. Hesaba katılması gereken daha başka etkenler de var.

Senin Harlow Bannerman Şirketi üzerinde denetim kurmak arzun gibi etkenler mi örneğin? diye sordu Lisle alaylı bir ses tonuyla. İş sorunlarını öne çıkararak Murray'in canını sıkmayı düşünmüyorsun herhalde.

Böyle bir şeyi daha önce de yapmadım, dedi Troy Allard. İlk yaklaşımlar daima ondan geldi. Kardeşin ne der bilmem, ama Harlow Bannerman Şirketi'nin benim şirketime ihtiyacı olduğu kesin. Sen de Bannerman Şirketi'nin ortakların-dansın, muhasebe kayıtlarına bir göz atmanı öneririm; hem de yakında. Eminim çok öğretici olacaktır.

Giriş kapısına gelmişlerdi. Lisle tokmağı tutarak kapıyı açtı.

Bu konuda konuşmak istemiyorum artık. dedi içeri girerken. Büyükbabamı görmek için geldim buraya. Şu anda hakkında bir şeyler öğrenmek istediğim tek kişi o.

Nasıl olsa Troy Allard'ın ona yolu göstereceğini umarak uzun adımlarla koridorda yürümeye başladı. Ancak, uzun bir süre yürüdüğü halde genç adam hiçbir şey söylememişti.

Lisle, ona döndü. Yüzünde donmuş gibi bir ifade vardı şimdi. Bu iş giderek komikleşiyor.

Bence de öyle, dedi genç adam gülümseyerek. Onun için, yoğun bakım odasını bulacağım diye, oraya buraya koşturacağına bir an durup beni dinlesen çok daha iyi olacak. Bilmen gereken bir şey var.

Sapsarı bir yüzle genç adama baktı Lisle. Ye şil gözleri büyümüş, koskocaman olmuştu. Yine mi bir karışıklık var? Yoksa... yoksa? Tanrım, olamaz! O öldü... o öldü ve siz bana haber ver mediniz, değil mi?

Kuşkusuz, hayır. Böyle bir şey yok. Ama bazı karışıklıklardan söz ettiğinde haklıydın. Murray'in sebep olduğu karışıklıklar bunlar ve dolayısıyla da bu karışıklıklardan acı çeken de o değil.

Bana öyle geliyor ki, bütün karışıklıklar senin kafanda. Eğer senin için bir sakıncası yoksa, olan biteni bana açıkça anlatır mısın, lütfen? Ve tabii, mümkün olduğu kadar da çabuk.

Bundan önce, sana her şeyi hiç bekletmeden açık açık söylediğimden yakınmıştın. O nedenle, şimdi her şeyi yavaş yavaş söylemeyi tercih ediyorum.

Yeter, bu konuda daha fazla dinlemeyeceğim seni! Lisle sabırsızlıkla dönerek yürümek istedi, ama Troy Allard buna izin vermedi. Kolunu pek de nazik olmayan bir şekilde tutarak yüzünü kendisine doğru çevirdi.

Dinlemek istemeyebilirsin, ama dinleyecek sin. Eğer Murray'in bilinci yerindeyse ve seninle konuşabilirse ona duymasını istediği şeyleri söyleyeceksin, tamam mı?

Örneğin, Harlow Bannerman Şirketi'ni size satmasının beni çok sevindireceğini söyleyeceğim, öyle değil mi? Lisle'in yeşil gözlerinden kıvılcımlar çıkıyordu sanki. Ölürüm da söylemem bunları.

Böyle söylemene hiç gerek yok zaten. Lisle'ın kolunu bırakmıştı şimdi. Onaylamayı istediği şeyin işle bir ilgisi yok çünkü. Murray'in duymak istediği şey, benim sana evlenme teklifi yap tığım ve senin de bu teklifi kabul ettiğindir.

İKİNCİ BÖLÜM

Çok uzun süren gariplik bir sessizlik oldu aralarında.

Sonunda Lisle boğuk bir sesle konuştu. Ciddi olamazsın!

Troy Allard nazikçe cevap verdi, ama sabırsızlandığı belli oluyordu. Böyle bir konuda ve üstelik böyle bir zamanda şaka yapabileceğimi mi düşünüyorsun yoksa?

Lisle boş gözlerle bakmaya devam ediyordu. Fakat Murray yapamaz bunu... Yapamaz.

Korkarım, istediği iki taraf için de olmayacak bir şey, dedi genç adam, sonra Lisle'ı kolundan tutarak kenara çekti. Sen burada biraz otur. Ben telefon edip bizi içeriye alıp alamayacaklarını öğreneyim.

Lisle oturacak bir yer bulduğu için çok sevindi. Ağzı kupkuruydu ve başından ayaklarına kadar her yanı titriyordu. Bir ara, eğer düşüp kalırsa burasının hiç değilse uygun bir yer olduğunu düşündü.

Troy geri dönene kadar geçen süre ona çok uzun gelmişti, ama o gideli topu topu birkaç dakika geçtiğini de çok iyi biliyordu. Kötü bir haber almayı ya da yeni bir şokla karşılaşmayı bekleyerek Troy'a baktı. Oysa, onun sakin yüzü hiçbir ipucu vermiyordu.

Hemşire ancak on beş dakika sonra görebileceğimizi söyledi. Kafeteryaya gidip orada bekleyelim bari.

Lisle itiraz etmeyi akimdan bile geçirmedi. Kalkıp, onunla birlikte asansöre doğru yürümeye başladı. Asansörde, kendilerinden başka, elinde bir buket çiçekle bir adam ve onun karısı olduğu anlaşılan genç bir kadın vardı. Kadın, sol elini korumak ister gibi, şişmiş karnının üzerine koymuştu ve sinirli olmasına rağmen kocasına heyecan ve mutlulukla gülümsüyordu.

'Evlilik,' diye düşündü Lisle duygusuzca, 'Son ve kesin beraberlik. Bir hayatı, bir yatağı paylaşma, bir çocuğu kanımda taşıma ve sonra o-nun dertleri...'

Bir ara gözleri Troy'a kaydı. Adam ona öyle bir alayla bakıyordu ki, yüzünün kıpkırmızı kesildiğini hissetti.

Kafeterya formika masalar ve onlara uygun plastik sandalyelerle doluydu. Her tarafta ışıklar yanıyordu. Bembeyaz fincanlarda sunulan kahve ummadıkları kadar güzel çıkmıştı. Lisle hiçbir şey yemedi, Troy ise ısmarladığı peynirli sandviçleri bir çırpıda iştahla yedi. Sandviçlerini bitirdiğinde önündeki tabağı itip Lisle'a baktı.

Tanrı aşkına her an sana bir kötülük yapacakmışım gibi bakma bana. Sana söz veriyorum ki, benden bir kötülük görmeyeceksin.

Bakmıyordum zaten, diye inkâr etti Lisle, ama kızdığı da belli oluyordu. Fakat sen de bana birtakım teklifler yapıp sonra da benden hayatımın yönünü değiştirmemi isteme.

Elbette. Troy Allard ona uzun uzun baktı. Biliyor musun artık nişanlım sayılırsın Lisle...

Biz nişanlı falan değiliz!. Lisle. fincanı önündeki tabağa öyle bir koydu ki, az kalsın paramparça olacaktı. Seninle nişanlı olmaktansa, ölüyorum daha iyi.

Garip ve eski moda bir bakış açısı.

Bu hiç önemli değil, dedi Lisle kısaca. Ön ceden düzenlenmiş evliliklerin modayla ne ilgisi var, ben de bunu anlayamıyorum.

Senden istediğim tek şey, hakkımdaki yargılarını Murray'e söylememendir. Bizim evlenmemiz onun hastalığının iyileşmesine olumlu bir etki yapabilir ve bunu reddederek onu altüst etmeye de hiç hakkın yok.

Lisle rahatsızlıkla kıpırdandığı sandalyede dikleşti birden. Benim böyle bir şeyi kabul etmemi beklemiyorsun sanırım.

Neden olmasın? Troy Allard gözlerini ayırmadan genç kıza bakıyordu. Ben, kendimi buna hazırladım. Senden, senin benden hoşlandığından daha fazla hoşlandığımı da sanma sakm. Muhtemelen bilmezsin, ama benim Murray'le epey ortak çalışmam oldu. Bana karşı her zaman iyi davrandı ve hele başlangıçta çok yardım etti. Bir başka deyişle, ona çok şeyler borçluyum hanımefendi. Tıpkı senin gibi yani. Kullandığın pahalı apartman dairesi, güzel giyecekler, kardeşinin ve senin şirket kasasından çektiğiniz sınırsız paralar, falan.

Anlaşılan hakkımızda bilgi toplamak için epey uğraşmışsın, dedi Lisle. Yanakları duyduğu öfkeyle kıpkırmızı olmuştu.

Troy Allard mavi gözleriyle küçümser gibi bakıyordu ona. Büyükbaban şirketi en iyi benim yönetebileceğime karar verdi ve Yönetim Kurulu Başkanı olarak atanmam önümüzdeki ilk toplantıda gerçekleşecek.

Gerard ve benim onayım olmadan hiçbir şey olamazsın, dedi Lisle öfkeyle.

Gerard yakmda kendisini tecrit edilmiş olarak bulacak, dedi Troy tersler gibi. Sana gelince; oy hakkının yirmi beş yaşma gelene kadar büyükbabanın denetimi altında olduğunu unutuyorsun galil.a. Büyükbaban ise Yönetim Kurulu Başkanlığı'na atanmamı onayladı bile. Biraz durakladı, sonra sözlerini vurgulayarak devam etti.

Üstelik kendi hisselerinin tümünü de bana satıyor. Anlayacağın, şirketi yalnızca yönetmekle kalmayacak, aynı zamanda denetim altında da tutacağım.

Lisle'in nefes alıp verışı düzensizleşmişti şimdi. Sen... sen, yaşlı ve hasta bir adamın aczinden yararlanıyorsun demek.

Troy Allard alaylı alaylı güldü. Sen sen ol da Murray'in yanında böyle konuşma. Anlaşmamızı yaptığımız sırada turp gibiydi. Bana inanmıyorsan, Oliver Grayson'a sorabilirsin.

Şu haine mi?

Troy omuzlarını silktili. Tam tersine, bence çok iyi bir insan o. Birlikte çok verimli çalışma çıkartabileceğimize inanıyorum.

Lisle kendini denetleyebilmek için masanın kenarına sıkıca yapıştı. Söylediklerinin bir kelimesine bile inanmıyorum. Büyükbabam hisselerini asla satmaz sana. Her zaman, hisselerin aile içinde kalması gerektiğini savundu çünkü.

Tamam, sonuçta onun söylediği gibi yine aile içinde kalacaklar. dedi Troy sakince. Erkek torunu yoluyla olmasa bile kız torunu yoluyla olacak bu iş ve sonuç olarak yine ailede kalacak hisseler. Zaten istediği de buydu. Gerard'a gelince; ne kadar güvenilmez ve bencil biri olduğunu korkarım sonunda kendisi de fark etti. Benim, yönetime el koymaya hazırlandığımı bildiği halde çekip gitmesini başka nasıl açıklayabiliriz? Pe kâlâ burada kalıp, benimle

mücadele edebilirdi. Böyle bir zamanda, bir şirketi yönetmeye talip olan bir adamın yapacağı iş mi bu?

Lisle oturduğu yerden adeta taş kesilmişti sanki.

-Kuşkusuz, şu son on günde büroya bir kez olsun uğrasaydın onu uyarma fırsatını elde ederdin. Fakat gördüğüm kadarıyla devam grafiğin çok kötü. Senin bölüm başkanı evde Salzburg Fuarı'na hazırlandığını söyledi bana. Ama her şeye rağmen hakkında bir hüküm vermekten kaçındı. Sanırım zavallı adam, müşteri ilişkilerinin, kardeşinin kızlarla kurduğu ilişkilerden çok daha zor olduğunu anlatmaya cesaret edememiştir sana.

Seni serseri! diye bağırdı Lisle. Nasıl cesaret edersin böyle konuşmaya?

Daha da fazlasına cesaret edeceğim, dedi Troy açıkça. Söyler misin bana, senin eksikğin nedir? Sen neden müdahale etmiyorsun bütün bu olan bitenlere? Başkalarını eğlendirmek için su gibi paralar harcanıyor. Neden? Duygularını mı kaybettin ki müdahale etmiyorsun?

Lisle öfke ve utanç karışımı bir sinir krizine tutulmuştu sanki. Hiç gereği yokken neden kendini rezil olmuş gibi hissetmişti? Gerard'ın yardımcılığını her zaman zevkle yapmıştı, ama doğrusunu söylemek gerekirse yalnızca onun belirlediği bir çerçeve içinde kalmıştı hep.

Evet, Gerard'a dairesinde parti verme konusunda izin vermişti, ama o zamanlar kirayı şirket ödediği için böyle bir teklifi reddetmesi çok zor olurdu. Üstelik bunlardan yalnız birkaçına, o da arkadaşlarını görmek için katılmıştı. Hatta o sıralar, Gerard'ın zaman zaman uzaklaşmasını bahane ederek Janie'yle birlikte oturmaya başlamıştı. Aslında bunun nedeni, eğlence partilerinin Gerard'ın iddia ettiği gibi masum toplantılar olmadığına dair ortada ciddi kanıtların olmasıydı.

Gerard, ona sık sık, 'Aşırı ahlaklı,' diye takılırdı. Gerard'ın, bazı müşterilere karşı Lisle'in daha güzel görünmesini, daha rahat olmasını istemesi bazen şaka noktasını aşmış baskıya dönüşürdü. Böyle zamanlarda aralarında şiddetli kavgalar olurdu, ama Lisle bunları çok çabuk unuturdu. Çünkü ağabeyisinin şaka yaptığını, ciddi olmadığını düşünürdü.

Fakat şimdi, aniden, bu baskıların tamamen şaka olmadığına inanmaya başlamıştı. Gerard hakkında ilk defa ciddi bir kuşku duyuyordu.

Lisle yutkunarak soluk alıp verişlerini bir düzene sokmaya çalıştı. Bana böyle şeyler söylemeye hakkın yok. Bu dediklerini büyükbabam duysa, hakkında neler düşünürdü acaba?

Murray, son bir iki yılda neler olup bittiğinin farkında, dedi Troy Allard. Sanmam ki, bazılarının hakkında şöyle veya böyle düşünülmesinden rahatsız olsun. Bu kişi sen bile olsan durum değişmez. Sevgi insanın gözünü her zaman kör etmez, biliyorsun. Ama adamcağız yine de başına bir bela gelmeden senin evlenmeni istiyor işte.

Kahve iyice soğumuştur. Lisle bir yandan onu içmek istiyor, bir yandan da fincanı tutarken elinin titreyip, onu ele vermesinden çekiniyordu. Troy sanki

bir itiraf beklermiş gibi çok yakından izliyordu genç kızı. Lisle’bu duruma çok öfkelenildi. ‘Eğer beklediği buysa, sonsuza kadar beklemesi gerekecek,’ diye geçirdi içinden.

Odaya girmemizin zamanı geldi. dedi Troy sakın bir sesle. Hemşire, büyükbabanın bilincinin yerinde olduğunu söyledi. Bizi birlikte gördüğünde akıma yalnızca bir tek şey gelecek, u-nutma. Ona nişanlandığımızı söylediğimde, beni yalanlamayacağından emin olabilir miyim?

Lisle kurumuş dudaklarını ıslattı. Yalnızca bir kez karşılaştığımızı bildiğine göre, bize inanır mı dersin?

Troy Allard omuzlarını silkti. Onu yalnızca aşk üzerine kurulu bir evlilik yapmaya hazırlandığımız konusunda ikna etmeye çalışmamıza gerek var mı? Unutma ki, biz mantıklı iki insanız. Neyse, bence bütün bunları boşuna konuşuyoruz. Bizim vakit kaybetmemek istediğimizi anlayınca, nasıl sevineceğini göreceksin.

Açıklaman mantıklı görünüyor, dedi Lisle çantasını omzuna atarken. Gülmemek için kendini zor tutuyordu. Şimdi evlenecek miyiz yani?

Tabii ki hayır, dedi Troy. Doğrusu böyle bir şeye hiç niyetim yok. Olsaydı bile, bu planlara sen kesinlikle dahil olmazdın sevgili Lisle. Bu göstermelik bir nişanlılık ve tek amacı da büyükbabanı biraz rahatlatmak. Adamcağızın tek istediği şey, öldükten sonra senin mutlu olman. Diyeceğim, sanma ki senin dayanılmaz cazibene tutulduğum için böyle bir fırsatı değerlendirmek istiyorum. Lisle bugüne kadar birçok başarılı erkek tanımişti, ama böylesine yakışıklı olanını ilk kez görüyordu. Otuz küsur yaşlarında filan olmalıydı ve evlenmemiştir. Oysa bu yaştaki işadamlarının çoğu çoktan çocuklu karışmış olurdu.

Lisle, adımlarını onunkilere uydurarak asansöre doğru yürüdü. Ne birlikte yürürken, ne de asansörle yoğun bakım servisinin olduğu kata çıkarken ağızlarını açıp tek kelime konuştular.

Beyaz önlüklü hemşire, kendi odasında onlara hastanın durumu hakkında kısaca bilgi verdi. Şu anda umduğumuzdan da iyi. Söyleyebileceğim tek şey bu. Hafifçe gülümseyerek devam etti. Müthiş bir adam, ama biraz fazla heyecanlı. Benim yardımcımla pek iyi geçinmiyor ve bu yüzden de zaman zaman ona sert davranmak zorunda kaldığım oluyor.

Troy Allard, Lisle’m öylesine yakınma oturmuştu ki, genç kız onun sıcaklığını hissedebiliyordu. Lisle oturduktan sonra, Troy sandalyesini özellikle onunkinin yakınma çekmiş, o da uzaklaşmamıştı.

Ona iyi haberlerimiz var. Söylersek ters etki yapmaz herhalde, değil mi?- diye sordu Troy sakın bir sesle.

Endişesini giderecek her türlü haber ona yalnızca sağlık getirir. Hemşire bir an sustu. Ona müjdeyi götüreyim isterseniz.

Lisle, şaşkınlıkla, Troy Allard’ın elinin kendi elini kavradığını, sonra da öpüldüğünü fark etti.

Bu, sıradan bir gösteriydi, ama Lisle bir an elinin ateşe değmiş olduğunu sandı.

Sırrımızı tahmin ettiniz demek ki. dedi Troy yumuşak bir sesle. Dönüp, Lisle'in ürkmüş suratına baktı. Dudaklarında şefkatli bir gülümseme vardı, ama Lisle onun gözlerindeki alaylı ifadeyi hemen sezdi. Henüz nişanımızı ilan etmek istemediğimize göre, hiç' değilse başkalarının önünde daha dikkatli davranmamız gerekecek, canım.

Lisle hareketsiz dudaklarının arasından kısacık bir 'Evet,' çıkartabildi.

Troy, genç kıza doğru eğildi. Lisle bir an kendisini dudaklarından öpeceğini sanarak bütün vücudunun diken diken olduğunu fark etti. Fakat genç adam onun elini öpmekle yetindi. Bu bile Lisle'in kanını bir kez daha alevlendirmeye yetmişti.

Gidip Murray'ı görelim mi artık, tatlım!

Hemşire önde, onlar arkada odaya doğru ilerlemeye başladılar.

Lisle, Bu oyunu daha fazla sürdürebileceğimi hiç sanmıyorum, diye güçlkle fısıldadı.

Troy, onu kolundan tuttu. Herkesin bencil bir yanı vardır. Senin bencil yanın da şimdi ortaya çıkıyor anlaşılan. Düşünsene, Murray ilk defa bu gece rahat bir uyku uyuyacak. Çünkü ilk defa bu gece hayatta en fazla bağlı olduğu iki şeyin, sen ve Harlow Bannerman Şirketi'nin artık güvencede olduğunu düşünerek yumacak gözlerini. Bunu aklından çıkarma ve gülümsemeye çalış canım. Beni önemli bir müşteriymişim gibi, ya da seninle ilk karşılaşmasında sana sarkıntılık eden herifmişim gibi düşünmeye çalış.

Lisle, Kimi?.. diye sordu şaşkınlıkla ve ayn: anda da Troy'un karşısındaki küçük gören bakışlarıyla karşılaştı.

Troy fısıldar gibi konuştu. Boş ver. Adını bile hatırlamazsın zaten. Şimdi, mutlu görünmeye çalış. Unutma, benim için değil, Murray için.

Fakat Lisle büyükbabasının yatağının kenarına geldiğinde takınması gereken o mutlu ifadeyi kolay kolay takınamayacağını anladı. Ölümeye yaklaşan insanların gölge gibi göründüklerini söylediklerinde pek bir şey anlamamıştı Lisle. Oysa şimdi, büyükbabasını görünce, bununla ne demek istendiğini çok iyi anlıyordu. Murray Bannerman binlerinin geldiğini hissedip de gözlerini açmaya çalışırken, Lisle ağlamamak için dudaklarını ısıırıyordu. Büyükbabasının gözleri her zamanki maviliğini koruyordu, ama parlaklığını yitirmişti. Sesi de bir fısıltı gibi çıkıyordu.

Sevgili kızım... Geldin demek. Troy, sen de. Çok güzel. Çok güzel.

Lisle. konuşmaya başlayınca, sesinin normal çıkmasına çek şaşırdı. Tabi buradayız. Konuşarak kendini yorma Her şey düzelecek, hiç merak etme.

Düzelecek, diye tekrar etti Murray ve gözleriyle bir şey arar gibi etrafına bakındı. Sen ve Troy.

Evet, dedi Lisle ciddi bir set tonuyla. Troy... Troy bana anlattı.

Benim için sürpriz oldu, ama sanırım hem şirket için hem de bizim için en iyisi bu. Bunları düşünerek teklifini kabul ettim. Evleneceğim onunla.

Sözlerini bitirdikten sonra bu kadar açıklıkla ve özellikle evlenmeyi vurgulayarak konuştuğuna pişman oldu. Ölmekte olan bir adamın huzurunda bir anlamda yemin etmişti. Lisle bu düşünceyle irkildi.

İzin verirken onu eve götürmek istiyorum. Murray, diye araya girdi Troy. Sen de biraz dinlenirsin. Sabahleyin tekrar geleceğiz. İyi uyu, tamam mı?

Lisle, kolunda Murray'in elini hissetti. Dönüp ona baktı. Öylesine ıstırap içinde görünüyordu ki, Lisle onun can çekmekte olduğunu düşündü bir an. Yarın onu görme garantisi var mıydı acalaba?

Büyükbabasından ayrılıp Troy'la birlikte asansöre doğru giderlerken ağlamamak için insanüstü bir gayret gösteriyordu. Yanında yürüyen bu adamdan nefret ediyor, ondan hiçbir şey istemiyordu. Hele şefkatini hiç istemiyordu...

Zemin kata indiklerinde asansörün kapısı sessizce açıldı. Troy, Lisle'm geçmesi için kenara çekildi.

Şurada bir telefon kulübesi var. Benim için bir taksi çağırır mısın, lütfen, dedi Lisle çabucak.

Buna gerek yok, dedi Troy kaba bir sesle. Benimle geliyorsun.

Lütfen çağır! Lisle in ses tonundan sinirlenmekte olduğu anlaşılıyordu. Bu işi sürdürmemize gerek var mı artık? Büyükbabam ne bizi görebilir, ne de ayrı ayrı yerlere gittiğimizi bilebilir

Troy kaşlarını kaldırdı. Ben bunu yalnızca kolaylık açısından öneriyorum. İkimiz de Priory'ye gittiğimize göre, bir araba yeterli.

Lisle aptal aptal baktı Troy'un yüzüne. Söylediklerine bir türlü aklı yatmamıştı. Sen... Yani sen de mi Priory'de kalıyorsun?

Orada kaldığımı söylemişim sana, dedi Troy sabırsızlık dolu bir ifadeyle.

Unutmuştum. Neyse, önemi yok. Otelde de kalabilirim.

Canın isterse, dedi Troy sırtarak. Peterson-lar seni bekliyorlar ve eski odan da hazır. Dönmezsen, onlara ne diyeceğimi söyler misin bana?

Bana karşı nefretin, aynı çatı altında bir ya da en fazla iki gün kalmayı engelleyecek kadar büyük mü?

Sen, herkesin sorununa çare bulan tiplerdensin, dedi Lisle. Onlara da ne diyeceğini bulursun artık.

Buldum bile, dedi Troy, ona doğru dönerek. Sonuçta, birkaç tokat ve zorla arabaya tıklıman anlamına gelse bile, benimle Priory'ye geliyorsun.

Lisle tam, 'Buna cesaret edemezsin işte,' diyecekti ki, vazgeçti. Çünkü Troy buna cesaret edecek olsa yapacak çok fazla şeyinin olmadığını da biliyordu.

Çok akıllısın. dedi Troy onun düşüncelerini okumuş gibi. Ailenin erkeği olmaman benim için büyük talih. Eminim Gerard'dan daha büyük işler açardın başıma. Hadi bakalım, gidiyoruz.

Mrs. Peterson, kaçta gidersek gidelim, yemeğin hazır olacağını söylemişti.

Eminim yemişlerdir, dedi Lise; de azarlar gibi. Sen vaktinden önce evin efendisi havalanna girmiş görünüyorsun, ama unutma ki henüz işin başına geçmiş sayılmazsın.

Priory bulundukları yerden birkaç mil ötedeiydi Eve yaklaşırken Mrs. Peterson'ın kapının önünde onları beklediğini gördü Lise.

Oh, Miss Lise! Mrs. Peterson koşup kollarıyla sardı onu. Evine hoş geldin canım. Ama bu kez büyükbaba yok.

Lise. Mrs. Peterson'm pamuk gibi yanaklarını öperken dostça güldü ona. Hemşire, büyükbabamın müthiş biri olduğunu söylüyor Petey.

Hep orada kalmayacak ama, değil mi? Mrs. Peterson, Troy'a bakarak gülümsedi, iyi akşamlar efendim. Ne iyi ettiniz de onu getirdiniz. Akşam yemeğini küçük odaya hazırladım. İki kişilik. Peterson, Miss Lise'm bavulunu odasına çıkartırken ben de gidip çorbaya bir bakayım.

Lise tam müdahale edip hiçbir şey yemeyeceğini, odasına çıkıp yatmak istediğini söyleyecekti ki, çorba sözü ona açlığını hatırlattı. Petey'in kemik ve sebzeden yaptığı çorbaları çok iyi biliyordu. Karşısında Troy bile olsa, kendini böyle bir zevkten mahrum etmemeye karar verdi.

Aşağıda saçlarını yıkayıp temizledi. Ama yüzüne hiç makyaj yapmadı. Şu anda Troy'un, güzelliğiyle ilgilenip kendisine kompliman yapmasına hiç katlanamazdı doğrusu.

Oturma odasına döndüğünde Troy'u elinde viski ve sodayla şöminenin önünde buldu. Sana da bir şey vereyim mi? diye sordu Troy.

Mükemmel bir ev sahibi ha? dedi Lise alaylı bir ses tonuyla. Hayır, teşekkürler. Alkolün kendisini rahatlatılabileceğim düşündü, ama şu anda akımın başında olmasl daha önemliydi.

Çok güzel bir evin var. dedi Troy.

Öyle, diye onayladı Lise. Öbürlerinin yanında Priory'yi de sana satması için büyükbabamı nasıl ikna edemedin, hayret doğrusu.

Troy neşelenmiş görünüyordu. İstesem, hâlâ ikna edebilirim.

Hayır, edemeyeceksin, dedi Lise keyifle.

Priory bana büyükbabamın mirasından geliyor. Gerard da resim koleksiyonunu, Londra'daki katı ve paranın yarısını alıyor. Birkaç yıl önce vasiyetnamesini göstermişti bize.

Demek miras bu kadar sistemli bir şekilde bölüştürüldü. İnsanın dayanacağı yeri bilmesi de çok güven verici bir şey olsa gerek.

Öyle. Lise derin bir nefes aldı. Ve umarım Murray yaşar da en az on yıl bu miras hiç kimseye dağıtılmaz.

Şimdi, Troy'un yüzündeki alaylı ifade kaybolmuş, gitmiş, ciddi bir havaya bürünmüştü. Doğrusu ben pek öyle olacağını sanmıyorum, Lise.

Ne olur öyle söyleme, dedi Lise kafasını hızlı hızlı sallayarak.

Ben de senin gibi, onun daha uzun yıllar yaşamasını istiyorum, dedi

Troy yavaşça. Ama gerçekçi olmamız gerekiyor.

Oysa Lisle gerçekçi olmak istemiyordu. Büyükbabasının sağladığı ve çocukluğundan beri alışık olduğu rahatı ve güvenliği arıyordu. Onsuz, her şeyden mahrum edilmiş olarak hissedecekti kendisini. Eğer en kötü ihtimal gerçekleşirse, Londra'yı bırakıp çok sevdiği bu şirin evde yaşayacaktı, kararlıydı buna. Kalacak olan miras, onu ömür boyu geçindirirdi nasıl olsa ve bu nedenle de Harlow Bannerman'm halkla ilişkiler bölümündeki işini kaybetmesine de fazla aldırmayacaktı. Gerçi bir şans tamsalar başarılı olacağına inanıyordu, ama o güne kadar Bannerman Şirketinde bir başarı elde edememişti.

O ana kadar yalnızca güzelliğinden yararlandıkları akıma geldi ve buna pek de şaşmadı. Yoldan çıktığı konusunda türlü dedikodular da çıkarılmıştı, ama bunların hepsine gülüp geçmişti.

Oysa şimdi işlerin biraz daha farklı olduğunu anlıyordu. Bu dedikoduların bir kısmı tutmuştu ve hatta bunların bazıları büyükbabasının da kulağına gitmiş ve onu rahatsız etmişti. Ama o büyük insan bir kez olsun Lisle'ı ayıplamamış, hatta uyarmamıştı bile.

Mrs. Peterson'un nefis çorbasımdan sonra soğuk et ve salata yediler. Yemekten sonra Mrs. Peterson kahvelerini getirdi ve iyi geceler diledikten sonra odasına çekildi.

Lisle kahveyi fincanlara koyarken Troy'la yalnız kalmış olmaktan büyük bir rahatsızlık duyduğunu fark etti.

Öte yandan Troy son derece rahat görünüyordu. Ceketini çıkarmış ve kravatını gevşetmiş olarak koltuğuna oturmuş, kahvesini bekliyordu.

Lisle, ona kahvesini verdikten sonra, sönmeye yüz tutan şömineye birkaç odun atmak için ayağa kalktı.

Troy sıkıntıyla baktı Lisle'a. Biraz rahat ol Tann aşkına, dedi yalvarır gibi. Sana tecavüz edeceğimi düşünmüyorsun herhalde?

Böyle bir ihtimali aklımın ucundan bile geçirmedim, dedi Lisle ve yerine oturdu.

Troy, ona bakıp gülümsedi. Lisle, onun gülerken çok daha genç göründüğünü ve yakışıklılığının bir kat daha arttığını fark etti. Bu duygu hiç hoşuna gitmemi, ti. Onun yine eskisi gibi asık suratlı ve çatık kaşlı olmasını dhedi içinden.

Ne büyük mutluluk, dedi Troy gülümsemesini sürdürerek. Şöminenin karşısında, güzel bir kızla baş haşayım.

Lisle, ondan nefret etmesine rağmen, dudaklarının titrediğini hissetti. Her gördüğün kıza kur yapar mısın böyle?

Her zaman değil. diye cevap verdi Troy. Kahvesini bitirip fincanı yanındaki sehpa koydu ve Lisle'a bakmaya başladı. Gözlerindeki o sert ifade tamamen yumuşamış gibiydi şu anda.

Yanıma gelsene, derken sesi son derece nazikti genç adamın.

Lisle uymak zorunda olduğu bir emirle karşı karşıya kalmışcasına sandalyesini onun yanına yerleştirdi. Kendisi de buna şaştı, ama onun isteğini aynen yerine getirmişti işte. Oysa karşıındaki adam düşmanıydı ve ondan nefret ediyordu. Yine de hareketinin yanlış anlaşılmasında için onu uyarmak gereğini duydu. Seninle ancak cehennemde yan yana olabiliriz.

Cennet daha iyi değil mi? diye sordu Troy. Lisle, onun sözlerindeki imayı çok iyi anlamıştı. Belli ki Troy, onun şimdilik zor elde edilir kız numarası yaptığını düşünüyordu.

Lisle gülümseyerek yerinden kalktı. Cennet mi dedin? Sen kendini bir şey sanıyorsun galiba Troy. Seni fantezilerinle baş başa bırakıp, yatmaya gidiyorum şimdi. Hem de yalnız.

Bu ne telaş. dedi Troy yavaşça. Umarım seni hayal kırıklığına uğratmadım. Biraz daha bekleseydin, forma girerdim.

Garanti veriyorsun ha? diye şaşırdı Lisle. Eh, bu bir yenilik sayılabilir. Ama yine de yeteri kadar tahrik olmadım. İyi geceler.

Sana bir tek garanti verebilirim, dedi Troy sakın bir sesle. Benimle seviştikten sonra Troy Allard adını bir daha asla unutmazsın. Bak, bu da başka bir yenilik işte sana.

Lisle kalkıp odasına doğru yürümeye başladı. Ancak Troy da peşinden geldiği için attığı her adımda sınırları biraz daha geriliyordu. Aralarında geçen konuşmaya rağmen, kendisine dokunmaya kalkarsa, Lisle ona karşı nasıl davranacağına hâlâ karar verememişti. Ondan kurtulmak için vurabilir, tekmeye bilir ya da ısırabil irdi. A-ma bunların hiçbirine gerek kalmamıştı. Odası r.a girip kapıyı arkasından kilitledi.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Lisle, geceyarısı uyandığında Gerard'a telefon etmeyi unuttuğunu hatırladı. Hayır, aslında u-nutmamıştı. Bunu Troy'a fark ettirmeden yapmak istediği için yemekten sonra telefon etmeyi uygun görmemişti.

Ama birden yatak odasında telefon olmadığı geldi aklına. Murray, yabancı bir evde konuk olarak kalanların yatak odalarından uzun telefon görüşmeleri yapmalarına çok kızardı. Bunun ev sahiplerine karşı saygısızca bir davranış olduğunu söyler, telefon etmek için en uygun yerin evin kitaplığı olduğunu anlatırdı hep. Büyükbâbanm düşüncesine göre, isteyen oradan ve tabii uygun bir saatte konuşabilirdi. Aksi takdirde hiç konuşmamaları daha uygundu.

Murray bunun için yatak odalarına telefon koydurmamış, yalnız kitaplıkta bir telefon bırakmıştı.

Lisle da kitaplığa gitmek zorundaydı şimdi. Ge-ceyarısının pek uygun bir zaman sayılmayacağını biliyordu, ama ne olursa olsun telefon etmek zorundaydı.

İşin kötüsü, kilitli bir kapının sağladığı güvenlik duygusuyla çabucak uykuya daldığı için Troy' un odasına çıkıp çıkmadığını da fark etmemişti.

Yorganı üzerinden kaldırıp isteksizce yatağın kenarına oturdu, sabahlığını giydi. Yapması gereken şeyleri düşündü.

Önce Gerard'ın odasına gidip adres defterini bulacaktı. Carla Foxton'ın Barbados'taki villasının telefon numarasını oradan alabileceğini umuyordu. Gerard'ın onu odasında açık bir yerde bıraktığından da kuşkuluydu ya neyse. Başkalarının eline geçtiği takdirde bir sürü boşanmaya yol açabilecek bir defterdi bu çünkü. Ayaklarının ucuna basa basa kapıya doğru yürüdü. Kapıyı açıp bir süre bekledi. Evde tam bir sessizlik hüküm sürüyordu ve etrafta hiç ışık görünmüyordu.

Gerard'ın odasında aradığı defteri bulup sabahlığının cebine yerleştirdikten sonra merdivenlerden aşağı fazla ses çıkarmamaya özen göstererek inmeye başladı.

Koridora ulaştığında oturma odasının kapısının açık olduğunu gördü. Oda karanlıktı, ama içeriden şöminede hâlâ yandığı anlaşılan odunların yaydığı bir kızılık yansiyordu. Troy'un, şöminenin önüne konması gereken ve kıvılcımların yayılmasını engelleyen levhayı yerine koymamış olabileceğini düşündü bir an, sonra da dönüşte bir göz atmaya karar vererek yoluna devam etti.

Kitaplığın kapısını arkasından sessizce kapatıp ışığı yaktı. Işığa alışana kadar gözlerini birkaç kez kırptırmak zorunda kalmıştı.

Telefon, Murray'in büyük çalışma masasının bir köşesinde duruyordu.

Heyecandan başlangıçta birkaç kez yanlış numara çevirdiyse de, sonunda villanın doğru numarasını çevirmeyi başardı. Telefonun zili karşıdan uzun uzun çaldı. Tam bu berbat işi yapmaktan vazgeçmek üzereydi ki, karşıdan ahizenin kaldırıldığını fark etti. Bir kadmdı cevap veren. Evet?

Lisle kibarca konuşmaya başladı. İyi geceler Mrs. Foxton. Gerard Bannerman'la görüşmem mümkün mü acaba?

Kısa bir sessizlik oldu, sonra karşıdaki ses yeniden duyuldu. Siz kimsiniz?

Ben kız kardeşiyim. Lisle. Sizinle, sanırım,

Hargeavelerin bir partisinde karşılaşmıştık.

Tabii, hatırladım. Carla Foxton'm ses tonu bir anda değişmişti şimdi. Peki Miss Bannerman, Gerard'ın burada olduğunu nereden çıkardığınızı sorabilir miyim size? '

Lisle sabırlı olmak için büyük bir gayret gösteriyordu. Aslında şu anda kesin olarak nerede olduğunu bilmiyorum Mrs. Faxton. Sizin bana yardım edebileceğinizi düşünmüştüm yalnızca. Belki biliyorsunuz, durum burada çok karışık. Büyükbabam çok tehlikeli bir kalp krizi geçirdi ve Gerard'ın derhal buraya dönmesi gerekiyor. Lisle biraz bekledi, ama karşımdakinden bir cevap alamayınca devam etti. Neyse, onun nerede olduğu konusunda bir haber alırsanız, kendisini aradığımı söyler misiniz?

Carla Foxton biraz daha bekledi ve sonra, E-limden geleni yapacağım, diyerek sertçe kapadı telefonu.

Lisle elindeki ahizeyi yerine koyarken öfkeyle iç çekti. Gerard'ın ilişkisi olduğu kadınları hiç sevmez, hele Carla Foxton'dan nefret ederdi. Foxton siyah saçlı, ufak tefek, ama çok alımlı bir kadındı. Zengin kocasından aşağı yukarı on beş yaş daha küçüktü ve bu nedenle Gerard'la olan ilişkisinden çok memnundu. Tabii, her şeye rağmen ilişkilerinin etrafta duyulmamasına ikisi de çok dikkat ediyordu. Carlanın telefonda o kadar temkinli konuşmasının nedeni de buydu zaten.

Keyfi kaçmıştı. Kapıya doğru yürüdü ve ışığı kapamak için uzandı.

Sen uyurgezer miydin?

Lisle tam zamanında elini ağzına götürüp kendi kendine engel olmasaydı çılgılığı basacaktı.

Troy elinde bir viski bardağıyla oturma odasının eşiğinde duruyordu.

Başını hafifçe geriye atmış, kurşuni gözleriyle Lisle'a bakıyordu.

Be... beni korkuttun. dedi Lisle titreyerek.

Asıl sen beni korkuttun. diye cevap verdi Troy okşar gibi bir sesle. Seni kapıdan girerken görünce, evde bizimle birlikte oturan bir hortlak var galiba diye düşündüm.

Peki, sen ne yapıyorsun ourada bu saatte? diye sordu Lisle. Troy'un gömleğinin üstten iki düğmesi tıpkı akşamki gibi çözüktü duruyordu. Belli ki hiç yatmamıştı.

Düşünüyorum, dedi Troy yavaş bir sesle. Ve içiyorum. Elindeki bardağı selam verir gibi kaldırdı. Gözleri hâlâ Lisle'in üzerindeydi.

Alkol, düşüncelerini geliştiriyor galiba?

Bazen geliştirir, bazen durdurur. Peki, senin bu saatte burada ne aradığını sorabilir miyim?-

Hiç... Uyuyamadım da, dedi Lisle telaşlanarak. Büyükbabayı merak ettiğimden olsa gerek. Okumak için bir kitap almaya gelmiştim buraya.

Troy önce kitap dolu raflara, sonra da Lisle'm boş ellerine bir göz atıp kahkahayla gülmeye başladı.

Ama bir tane bile bulamadın! Ya da daha önce hepsini okumuş olduğunu fark ettin!

Lisle gözlerini ona dikti. Kitap almaktan vazgeçip bir bardak sıcak süt içmeye karar vermiştim, hepsi bu. Tam mutfağa gidiyordum ki, karşıma sen çıktın.

Sıcak süt, dedi Troy alay eder gibi. Tam u-yuyamayan küçük kız çocuklarına göre. Seni u-yutacak bir şey önermemi ister misin?

Viski diyeceksin herhalde.

Hayır, dedi Troy. Viski değil. Ne olduğunu tahmin edemiyor musun? Bir yandan da gözleriyle Lisle'ı tepeden tırnağa süzüyordu. Öyle bir bakıyordu ki, Lisle bir an çıplak olup olmadığını bile düşündü ve nefessiz kaldığını hissetti.

İğrençleşiyorsun. dedi Troy'a bakıp, yutkunarak.

Sen de çok iki yüzlüsün, dedi Troy alay edercesine. Bir erkeğin önüne böyle neredeyse çırılçıplak çıkmanın ne anlama geldiğini sen benden iyi bilirsin. Ve şunu da bilmeni isterim ki, senin kitap alman ya da süt içmen gibi masallarınla da zerre kadar ilgilenmiyorum, ikimizin de uyu-yanıyıp, evde aylak aylak dolaşmamıza yol açan haklı nedenlerimiz var ve bunların neler olduğunu sana açıklamaya gerek olduğunu hiç sanmıyorum.

Lisle yutkundu. Benim durumumun senin düşündüğün şeylerle hiçbir ilgisi yok.

Sana daha önce de söylediğim gibi ben düşünmeyi bıraktım, dedi Troy bardağını yanında duran masaya koyarken. Sana da aynısını öneririm. Duygularını biraz rahat bırak. Lisle, dinle bak canım, belki birbirimize benzemiyoruz, ama yine de birçok ortak yanımız var.

Troy gözlerini üzerinden hiç ayırmadan Lisle'a doğru yürümeye başladı. Genç kız hızlanan kalp atışlarını kontrol altına almaya çalıştı, ama çabası boşunaydı.

Troy uzanıp kollar arasına aldı Lisle'ı. Öpmüyor, yalnızca göğsüne bastırıyordu genç kıızı. Lisle, dozu gittikçe artan bir arzu duymaya başlamıştı şimdi.

Lisle öylesine tecrübesizdi ki böyle bir durum da ne yapması gerektiğini bile bilmiyordu. O anda algılayabildiği tek şey, içinden gelen bir sesin kendisini geri çekmesi gerektiğini söylemesiydi.

Ama Troy ellerini göğüslerinde dolaştırmaya başlayınca itiraz edecek gücü bulamadı kendisinde. O anda istediği tek şey genç adama daha yakın olmaktı çünkü.

Troy'un elleri Lisle'ın geceliğinin üzerinden vücudunun her tarafını okşamaya başlamıştı şimdi. Lisle gözlerini kapatmış, sessizce duruyor, bu yepyeni deneyin tadını çıkarmaya çalışıyordu.

Daha birkaç saat önce, şu anda kendisini okşayan adamın onu öpmesi fikri bile tüylerini diken diken ediyordu. Oysa şimdi, yağmura susamış bir ağaç gibi hissediyordu kendisini. Ellerini Troy'un başının arkasında kenetledi. Vücudu arzuyla titremeye başlamıştı.

Troy, onu öpmeyi sürdürürken bir eliyle de dizlerinin arkasından kavrayıp genç kıızı kucakladı ve doğru şöineden çıkan alevlerin tatlı gölgeler oluşturduğu oturma odasına götürdü.

Genç adam Lisle'ı hafifçe yere bıraktıktan sonra geceliğini omuzlarından sıyrıp, beline kadar indirdi. Şimdi Lisle'm göğüsleri tümüyle açıktaydı. Genç kız kuruyan boğazını ıslatmak için yutkundu ve içgüdüsel bir hareketle göğüslerini örtmek için ellerini kaldırdı.

Ancak, Troy buna izin vermedi. Lisle'ın ellerini daha havadayken yakaladı ve göğsünden u-zaklaştırdı. O kadar güzelsin ki, saklamaya hakkın yok, dedi fısıldayarak. Bırak, doya doya bakayım sana. Vücudunun her yerini seyretmek istiyorum.

Lisle'm ellerini bırakıp genç kızın geceliğini tamamen çekip çıkardı. Utancın verdiği acıyla gözlerini kapadı Lisle. Oda gerçi karanlıktı, ama bir erkeğin önünde ilk kez çıplak kaldığı için büyük bir utanç duyuyordu. Onu her zaman korumuş olan serinkanlı ihtiyatlılığı darmadağın olmuştu.

Troy bir yandan genç kızın dudaklarını öpüyor, bir yandan da dolgun göğüslerini okşuyordu. Lisle hem panik içindeydi, hem de büyük bir haz duyuyordu.

Troy, onu bırakarak geri çekildi. Lisle onun bu hareketinden üzerindeki giysileri çıkartacağını anlamıştı. Genç adam, onu yeniden kendisine çekip çıplak vücuduna bastırduğunda Lisle geri dönüşü olmayan bir noktaya geldiklerini anlamıştı, ama bir kızın sevişmeye istekli olduğunu belli etmesi için nasıl davranması gerektiğini bilmiyordu.

Gözlerini kapama, dedi Troy boğuk bir sesle. Hadi, bırak şu taş gibi durmayı. Genç adam sanki hiç öpülmedik bir yerini bırakmak istemiyormuş gibi dudaklarını Lisle'm vücudunun her yerinde dolaştırıyor, elleriyle onun ipeksi tenini okşuyordu.

İkisi de aniden çalmaya başlayan telefon ziliyle irkildiler. Troy kendini hafifçe çekti, sinirlendiği her halinden belli oluyordu.

Petersonlar gelmeden, gidip bir bakayım şuna.

Lisle'm ağzı iyice kurumuştı ve güçlkle konuşabiliyordu. Onların odaları öbür tarafta. Duymalarına olanak yok.

Troy parmaklarından birini Lisle'm dudağına koyarak susturdu onu. Belki de hastaneden arı-yorlardır, diyerek odadan çıktı.

Lisle elleriyle gözlerini kapadı. Öylesine utanıyordu ki, şu anda ölmek ona kurtuluş gibi gelecekti. 'Hayır,' diye düşündü, 'Bu yalnızca fiziki bir arzuydu. Ona karşı aslında hiçbir duygusal yakınlığım yok.'

Nasıl böyle davranabilmişti? Belli ki Troy, o-nun, her önüne çıkanla yatan bir sokak süprütüsü olduğuna inanıyordu ve bunu kanıtlaması için de bir saat yetmişti. Hayır, kendisini hiçbir zaman bağışlamayacaktı. Büyükbabası orada can çekişirken, tanımadığı bir adamın onu soyup her tarafını öpmesine izin vermişti ve kendisi, onu durdurmak için en küçük bir çaba bile göstermemişti.

Troy'un kapının eşiğinden kendisine seslenmesiyle irkildi. Gerard. Daha önce arayıp bulamamışsın galiba.

Lisle yerinden kalktı. Ona bakmaya cesareti yoktu. Doğruca kitaplığa gitti.

O herifin orada işi ne? diye sordu Gerard daha bir selam bile vermeden.

Sen durdurmazsan bütün şirketi ele geçirecek, haberin olsun... Eee, ne düşünüyorsun?

İlk uçakla oraya geliyorum. İyi ki Carla mesajını bana ulaştırdı, dedi Gerard hiç gizlemeden. Müthiş kıskançtır. Anladığım kadarıyla, senin kız kardeşim olduğuna pek inanmamış. Pekâlâ mesajı vermeyebilirdi.

Lisle bu konuşmadan rahatsız olmuştu. Aranızdaki aşk cilveleri beni ilgilendirmez, dedi sinirlenerek. Büyükbabamın hastalığını hiç sormayacak mısm?

Gerçekten de, o nasıl? diye sordu Gerard çabucak. Ölmeden önce yetişebilir miyim dersin?

Senin adına üzgünüm, ama ölmeyecek, dedi Lisle öfkeyle. Çok iyi bakıyorlar çünkü.

Gerard kardeşinin azarlamasından alınmış gibi içini çekti. Yapma Lisle, onu demek istemedim. Böyle bir şeyi ister miyim, deli misin sen?

Yarın, pardon bugün, sabah ziyaretine gittiğimizde büyükbabama senin yolda olduğunu söyleyebilir miyiz yani?

Tabii söyleyebilirsin, dedi Gerard yavaşça. Lisle, ‘biz’ derken ne demek istedin?

Ne demek istediğim çok açık, değil mi? Lisle, Troy’un gömleğinin düğmelerini ilikleyip kendisine çeki düzen verdiğini fark etti.

O serseriye büyükbabamın yanından uzak tut, duyuyor musun beni! diye bağırdı Gerard öfkeyle.

Lisle acı acı güldü. Bu iş senin düşündüğün kadar kolay değil. Sen mümkün olduğu kadar çabuk gelmeye bak. Ahizeyi yerine koyup Troy’a baktı. Sakin olmaya çalışıyordu, ama bunun için epey zorlandığı belliydi.

Kitaplıkta telefon olduğunu unutmuştum, dedi Troy kendi kendisiyle konuşur gibi. Demek kurtarıcıya telefon etmek için kitaplığa girmiştin. Alay edercesine güldü. Sen oyuncu olsana! Halkla ilişkiler mesleğinden pek ekmek yiyemeyeceğin anlaşıldığına göre tam senlik bir iş olur bu. Neydi o biraz önceki romantik titremeler, iç çekmeler...

Lisle, onun yüzüne bakmaya cesaret edemeden omuzlarını silkti. Vücudum seni etkilememiş anlaşılan.

Ne yazık ki hayır, dedi Troy. Kusura bakma, ama bunu söylemek zorundayım. Anlaşılan, o berbat ağabeyinin hatırı için yapamayacağın şey yok.

Var. Örneğin, ağabeyimin hatırı için de olsa seninle yatmam. Titremelerim ve iç çekmelerime gelince; onların hiçbirisi rol değildi. Korkup heyecanlandım, o kadar.

Troy, onu bir süre süzdükten sonra çıkıp gitti edadan.

Lisle sırtını koltuğa dayayarak derin bir nefes aldı. Janie’nin sözleri geldi aklına. Troy Allard bir anda tehlikeli bir düşman oluvermişti işte.

O an bir zafer kazandığını sanmanın aptalca bir şey olacağını düşündü Lisle umutsuzca. Esas kavgayı kendisine, kendi iradesine, uyarılmış ama doyurulmamış arzularına karşı vermesi gerekecekti.

Mrs. Peterson sabahleyin elinde kahvaltı tepsisiyle odasına girdiğinde Lisle ölü gibiydi. Kadıncağız tepsisini önüne koyduktan sonra Mr. Al-lard’m mesajını ilettili: Hastaneye gitmek üzere bir saat sonra yola çıkacaklardı.

Sabah erkenden hastaneye telefon etti. Büyükbabanız çok rahat bir gece geçirmiş.

Lisle birkaç yudum portakal suyu içtikten sonra kendisine koyu bir kahve doldurdu. Mrs. Pe-terson'un sözleri geldi aklına. Demek bir saat sonra onunla yine yüz yüze gelmek zorunda kalacaktı; hem de bir önceki gecenin olayları dağ gibi aralarında dururken.

Çabucak bir duş alıp, pek fazla özenmeden gi yindi .saçlarını tarayıp odadan çıktı.

Aşağıya indiğinde yoğun bir gürültüyle karşılaştı. Günlük işlerde Mrs. Peterson'a yardım eden kadın elektrik süpürgesiyle etrafı süpürüyordu.

Lisle koridorda durup, Troy un nerede olabileceğini düşünmeye başladı. Gürültü arasında onun sesini duyar gibi oldu, sonra telefonla konuştuğunu anladı. Kitaplığın kapısı kapalıydı ama, Haftaya buluşuruz, gibi bir laf duydu Lisle ve 'Herhalde Harlow Bannerman'la ilgili bir toplantıdan söz ediyor,' diye düşündü. Kitaplığın kapısından uzaklaşması gerektiğini biliyordu, ama öyle yapmadı. Dün de aynı şeyi Troy yapmamış mıydı? Gerard'la konuşmasına paldır küldür karışmamış mıydı?

Lisle, Troy'un. Hiç ummadığım bir gelişme daha oldu, ama bunu bulduğumuzda anlatırım, dediğini duydu. Acaba sözde nişanlanmalarını mı kastediyordu? Lisle ahizenin yerine konulduğunu fark etmemişti. Heyecanla, başka nelerin konuşulacağını beklerken, kapı aniden açıldı ve aynı anda Troy'un alaycı bakışlarıyla karşı karşıya kaldı.

Eee, işe yarar bir şey duydun mu bari? diye sordu Troy.

Lisle hiçbir şey olmamış gibi baktı ona. Biraz geciktim galiba.

Bir dahaki sefere bol şanslar, dedi Troy. Ha, sahi, steno biliyor muydun sen? Eğer bilmiyorsan yanında küçük bir teyp bulundursan iyi olur. Böylece konuşulanları unutmazsın. Hazırsan çıkalım artık.

Lisle sert bir tavırla başını salladı.

Odadan içeri girdiklerinde, Murray kapıya gözlerini dikmiş, heyecanla beklediği bir şeyi görmek istediğini belli eden bakışlarla bakıyordu. Troy un korumak ister gibi Lisle'in kolunu tuttuğunu görünce yüzünde bir mutluluk ifadesi belirdi.

Troy kapıdan içeri girmeden önce Lisle'a rolünü oynamaya hazır olup olmadığını sorup, durumu garanti altına almıştı.

Lisle şimdi, mutlulukla gülümseyerek, büyükbabasına bakıyordu. Çok iyi görünüyorsun, de yip sevgiyle öptü yaşlı adamı.

Kendimi daha iyi hissediyorum, dedi Murray. Aslında, bu Tanrının cezası yerden kurtulsan, daha da iyi olacağım ya...

Lisle, büyükbabasının yatağının kenarına oturarak, elini ellerinin arasına aldı. Biraz sabırlı olman gerek ama.

Murray sızlanır gibi mırıldandı. Bu yaştan sonra sabır göstermek zor. Kendine has ünlü gülümsemesi bir an için dudaklarında belirdi.

Düğün gününüzü belirlediniz mi?

Lisle birdenbire heyecanlandı, sonra kendisini toparlayarak gülümsemeye çalıştı. Büyükbaba-cığım, biz... biz, biliyorsun henüz yeni tanıştık! Bize biraz daha zaman vermen gerekir. Hiç değilse birbirimizi tanıyana dek.

Düğün gününün belirlenmesini istiyorum, dedi Murray hiç taviz vermeden. Uzun zamandır tek amacım buydu ve gerçekleşmesini de dört gözle bekliyorum.

Bu arada. Lisle konuyu değiştirmek için aradığı bahaneyi bulmuştu. Gerard bugün uçakla buraya geliyor.

İte kaka ama, diye gürledi büyükbaba. Hangi cehennemdeymiş bu zamana kadar?

Arkadaşlarıyla bir iş gezisindeydi. Lisle, Troy' un kendisini alaylı bakışlarla süzdüğünün farkındaydı. Burada durup, işleri bir yana bırakamazdı ki!

Murray bir şeyler mırıldanarak sustu. Durumdan memnun olmadığı belliydi. Gülmeye çalışıyordu, ama Lisle onun düşüncelerinin başka yerde olduğunu farkındaydı. Nitekim, biraz sonra, kendisini aniden ne zaman çıkacağını öğrenmek üzere hemşirenin odasına gönderince, fazla şaşırmadı.

Troy'a özel bir şeyler söylemek istediği belliydi ve Lisle büyükbabasının bu tutumuna çok gücendi. Kendisinin ve ailenin diğer fertlerinin sağlayamadığı güveni yabancı bir adam sağlayıver-mişti işte.

Büyükbabanın Gerard'a karşı tutumu da kendisi için uyarıcı olmuştu. Belli ki ağabeyine güvenmiyordu.

O günkü nöbetçi hemşire daha yaşlı ve daha müşkülpesentti. Lisle' ı sonuna kadar dinledi ve Mr. Bannerman' ın birtakım testlerden geçmesi gerektiğini ve daha bir süre kalacağını anlattı. Kadın ayrıca bugünlerde çıkmasının olanaksız olduğunu ve Miss Bannerman' ın büyükbabasını ikna etmek için elinden geleni yapacağına inandığını da eklemişti sözlerine.

Şu anda, onun için en uygun yerde bulunuyor ve gerekli özeni görüyor, diyerek dudaklarını kapayıp, önündeki dosyalardan birine eğildi. Bu hareketiyle, görüşmenin sona erdiğini anlatmak istiyordu belli ki.

Lisle ağır ağır yürüyerek Murray' in odasına geri döndü. Troy, onu kapıda karşıladı.

Hemşireyle ne yaptın?

Pek bir şey söylemedi, dedi Lisle şikâyet eder gibi.

Troy gülümsedi. Murray, onun başbelası bir kadın olduğunu söyledi. Ben de ona, eğer burada çok fazla kalmak istemiyorsa, davranışlarına dikkat etmesi gerektiğini anlattım.

Lisle kendisi dışarıdayken içeride neler konuşulduğunu çok merak ediyordu. Görünüşe bakılırsa Troy' un anlatmaya hiç niyeti yoktu ve Lisle da bu konuda bir şey sormayı doğru bulmadığı için konuyu açmadı. Eve dönerlerken, Troy yolda hiç konuşmadı. Eve vardktan yarım saat sonra da

Lisle, Mrs. Peterson'dan, Troy'un dışarı çıktığını ve akşama doğru döneceğini öğrendi.

Lisle şimdi iyice kızmıştı. Neden kendisine Londra'ya gideceğini söylememişti sanki? Burada sıkıntıdan patlıyordu ve yapacak hiçbir şey yoktu. Bir ara, can sıkıntısından şirketi arayıp Oli-ver Grayson'la görüşmek istediğini söyledi.

Lisle? Oliver Grayson'm sesinden, Lisle'm kendisini aramasına şaşırdığı belli oluyordu. Ne oldu? Murray iyi mi?.

Çok iyi. Hemşirelerle boğuşup duruyor.

Oliver Grayson hafifçe güldü, ama sesinde değişik bir ifade var gibi geldi Lisle'a. Tam Mur-ray'ın yapacağı şey. Onun için ne kadar üzüldük bilemezsin Lisle. Eğer yapabileceğim bir şey varsa, söyle yeter.

Lisle derin bir nefes aldı. Aslında, yapabileceğin bir şey var Oliver. Trenle şehre inip biraz alışveriş yapacağım. Beni öğle yemeğine götürür müsün diye soracaktım.

Elbette. Benim için büyük zevk. dedi Oliver, ama Lisle onun sesindeki garip ifadeyi yine sezmişti. Alışverişten sonra bir lokantada buluşmaya ne dersin? Chanticleer'da saat birde, tamam mı? Hemen sekreterime söyleyip, yer ayırtıyorum.

Harika, diye onayladı Lisle. Seninle ne zamandır oturup iki çift laf edememiştik.

Gerçekten de öyle, dedi Oliver. Saat birde buluşmak üzere öyleyse.

Lisle ahizeyi yerine koyarken oldukça düşünceliydi. Oliver Grayson eşinden boşanalı yıllar olmuştu ve Lisle şirkette çalışmaya başladıktan bu yana kendisiyle ilgilenmiş ama bir türlü yaklaşılmaya cesaret edememişti.

Zaman zaman birlikte yemek yemişler, tiyatroya gitmişlerdi, ama her buluşmalarının sonunda Oliver onu yanaklarından öpmekle yetinmiş, bu durum Lisle'in da işine gelmişti.

Lisle saat birde randevu yerine geldiğinde, Oliver lokantanın bitişiğindeki küçük barda onu bekliyordu. Genç kızı göröl görmez kalkıp selamladı.

Lisle, her zamanki gibi çok güzelsin! Oturması için bir sandalye çektikten sonra garsona işaret etti. Ne içersin?

Martini. Otururken, Oliver'in bacaklarına baktığını hissedip eteğini düzeltti. Oliver yakışıklı sayılabilecek bir adamdı, ama ona pek etkileyici görünmüyordu.

Eee, ne haber Lisle? Garson içkilerini masaya koymaya başlamıştı. Bu günlerde seni pek göremiyoruz?

Sürekli çalışmak zorunda kalıyorum, dedi

Lisle kupkuru bir sesle.

Bunu... bunu bir eleştiri olarak söylememiştim, inan. Aslında, çalıştığın bölümün bana bağlı olmadığını da göz önüne aldığımızda, bunun da ötesinde... Birdenbire durdu. Utanmıştı.

Bunun da ötesinde, yaptığım iş gerçek bir iş sayılmaz. Beni oyalamak için uydurulmuş bir iş sanki. Hepsinin farkındayım Oliver.

Oliver hâlâ utanç içindeydi. Sorununun sana verilen maaşın ötesinde bir şey olduğunu biliyorum.

Teşekkür ederim Oliver, dedi Lisle. Peki, şirketin Mr. Allard'ın yönetimine geçmesiyle birlikte, geleceğimle ilgili bazı sorunlar doğarsa, seni şimdiden kendi yanımda sayabilir miyim?

Oliver dilini yutmuş gibiydi. Ağzından tek laf çıkmıyordu.

Ya da etrafta nelerin döndüğünü öğrenebilir miyim? diye devam etti Lisle tatlılıkla. Beni şaşırttın doğrusu Oliver. Eski bir arkadaş olarak senden uyarı beklerdim. Neyse, demek ki artık büroya daha sık gelmeliyim.

Chanticleer, adından da anlaşılabilceği gibi, esasen bir piliç lokantasıydı, ama Lisle kendisine biftek ve salata ısmarladı.

Şimdi, bana biraz da Murray'den söz et, diye konuşmaya başladı Oliver yeniden. Bizim için büyük bir şok olduğunu tahmin edersin sanırım. Ama, şimdi iyi galiba, değil mi?

Bilmem ki, iyi diyebilir miyiz?

Şirkette işlerin nasıl yürütüleceği konusunda bir fikrin var mı? diye sordu Oliver. Lisle, biliyor musun, uzun zamandır işler iyi gitmiyor. Pazar payımız yerinde sayarken her şey giderek daha fazla zorlaşıyor. Araştırma servisimiz bir sürü yeni mal teklifleriyle karşımıza geldi, ama onları üretebilmek için yeni yatırımlara ihtiyacımız var. Allard Holding işte bunu sağlayacak bize.

Lisle sıkıntıyla gülümsemeye çalıştı. Yani Troy Allard bize reddedemeyeceğimiz bir teklif yapıyor, değil mi? içkisinden bir yudum alarak devam etti. Troy Allard, bana, senin onun yanında olduğunu söylemişti de, inanmamıştım.

Oliver'ın bakışları bu konuşmadan çok sıkıldığını apaçık belli ediyordu. Bak canım, bu bir taraf tutma meselesi değil... (

Öyle mi? Lisle gözünü dikerek Oliver'a baktı. Sen bu zamana kadar büyükbabamın ve babamın hesabına çalıştın. Ve sürekli olarak, ikisini de çok sevdiğini söyledin. Hiç değilse Harlow Bannerman Şirketine sadık kalsaydım bari.

Oliver'ın rahatsızlığı daha da artmıştı şimdi. Sadakatla falan ilgisi yok bunun Lisle. Sana anlatmak istediğim de bu zaten. Bu, basit bir ekonomik verim hesabı. Allard Holdinge ve tabii bu arada Troy Allard'a ihtiyacımız var. Aksi takdirde, batarız.

Peki, onun imparatorluğu tarafından yutulma tarihimiz ne? diye sordu Lisle sabit bakışlarla Oliver'ı süzmeye devam ederken. Bannerman adının yok olmasını ister misin? Yazık, Murray'in uğrunda bu kadar uğraştığı şey sonunda yok olup gidecekti demek, diye devam etti öfkeli bir sesle ve Oliver onun bu çıkışıyla iyice sarsıldı.

Bak canım, sıkıntılı zamanlar geçirdiğini biliyorum. ama sakın olman gerekiyor.

Dünyanın sonu değil bu. inan bana. Ve bir yolunu bulup Bannerman adını sürdüreceğiz. Murray'ın bunu sürdürmek için bazı düşünceleri vardı. Troy Al-lard'ın bunlara bir itirazının olacağını sanmıyorum. Harlow Bannerman hem güzel, hem de yerleşmiş bir ad çünkü.

Lisle firmanın adını ebedileştirmek için büyük-babasının düşündüğü çareyi acı içinde bir kez daha hatırladı. Konuşmak için kendisini zorladığı belli oluyordu. Oliver, 'bu mesele beni çok derinden yaraladı.

Lisle bu öğle yemeğini Oliver'ı kendi yanına çekebilmek için ayarlamıştı. Büyükbabasının mirasçısı olarak Troy Allard'a karşı mücadele etmeye kararlıydı, ama nasıl?

Troy'la yaşadığı gece aklına gelip onu rahatsız ettikçe, Oliver'la flört etme fikri çok korkunç gelmemeye başlamıştı. Ama, bir yandan da. bu işin çok tehlikeli olabileceğinin farkındaydı.

Troy'un sabahleyin hiçbir şey söylemeden evden çıkıp gitmesi onu çok kızdırmıştı. Oysa Lisle suçsuz olduğunu biliyordu ve Troy kendisini savunma fırsatı bile tanımamıştı ona.

Oliver gerçek bir beyefendiydi, ama Lisle, boşandıktan sonra onun yalnız yaşadığı konusun da hiçbir kanıtı sahip değildi. Ve olur da onu kendi yanına çekebilirse. Oliver'ın eskiden olduğu gibi masum yanak öpmeleriyle yetinmeyeceği de meydandaydı. Bunun düşüncesi bile Lis-le'm canını sıkmaya yetti.

Kuşkusuz, Lisle'a evlenme de teklif edebilirdi. Aslında bir zamanlar Lisle, onun bu teklifi yapacağını ummuş, ama beklediği gibi olmamıştı. 'Bunun bir nedeni de benden yirmi yaş büyük olması herhalde,' diye düşünmüştü o zamanlar. Öte yandan, Murray bu tür boşanıp yeniden evlenmeler konusunda her zaman çok tutucuydu.

Benim zavallı, tatlı bebeğim! Oliver, bir eliyle Lisle'ın elini tutup, öbürünü genç kızın omuzlarına attı. Lisle kendisini bütünüyle kucaklamasını engelleyecek şekilde ayarladığı vücudunu Oliver'ın omzuna dayadı. Adamın dokunuşları son derece nazikti, ama Lisle'm içinde hiçbir şey uyandırmıyordu ne yazık ki. Seni ürküten şeyi söyler misin bana? diye sordu Oliver tatlılıkla.

Troy Allard, diye cevap verdi Lisle. Başka ne olabilir?

Ama o sana bir şey yapamaz ki. Üstelik, neden yapmak istesin? dedi Oliver yavaşça. Sen Murray'ın torunusun ve bu nedenle ondan korkmayacak bir kişi varsa o da sen olabilirsin ancak.

Lisle, onun ne demek istediğini anlamıştı. Doğruydı, doğumundan bu yana hayatın zorluklarına karşı sürekli korunmuştu. Ne para sorunu, ne de güvenlik sorunu olmuş, yarınını düşünmeden yaşamıştı hep. İşte bunların hepsi, şimdi, Lisle'ı düşündürmeye başlamıştı.

Çünkü artık Murray’ın koruyucu kanatları, üzerinden kalkmak üzereydi.

Hayır, korkacak bir şey olmadığını ben de biliyorum, dedi Lisle. Ama ne yapayım ki Troy Allard’ın dünyayı başıma yıkacağı fikri bende saplantı halinde. Aklıma küçükken dinlemekten nefret ettiğim ‘Üç Küçük Domuz’ masalı geliyor hep. Rahatlamış gibi güldü. Komik buluyorsun, değil mi?

Lisle, Oliver’ın canının bir şeye çok sıkıldığını fark etti. Acaba kendisinin bilmediği bir şeyler mi biliyordu o? Tam bu sırada Oliver’ın dikkatli dikkatli kapıya baktığını gördü.

Lisle, onun dikkatini çeken şeyin ne olduğunu anlamak için dönüp kapıya baktığında bütün kanının vücudundan çekilip gittiği gibi bir duyguya kapıldı.

Troy bara girmiş, boş bir masa bulabilmek için etrafına bakınıyordu. Yanında, Lisle’ın, ‘Belki de hayatımda gördüğüm en güzel kızlardan biri,’ diye düşündüğü bir kız vardı ve Troy kolunu onun omzuna atmıştı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Aksiliğe bak, diye mırıldandı Oliver. Böyle herkesin bildiği bir yere gelmekle büyük hata ettik.

İhtimal çok küçüktü, ama Lisle yine de kafasını çevirerek, Troy’un kendilerini görmemesi için dua etmeye başladı.

Tamam, dedi Oliver. Doğruca lokanta bölümüne geçtiler. Bizi gördüğünü sanmıyorum. Yanındaki afet kimdi acaba? Yüzü hiç yabancı gelmedi bana.

Belki bir mankendir, dedi Lisle. Hiç karşılaşmamış olmasına rağmen kız ona da yabancı gelmemişti.

Neyse, bu da gösteriyor ki, o da bizim gibi bir insandır. Bu sözler Lisle’da, Oliver’ın Troy Al-lard’a gıpta ettiği düşüncesini uyandırdı. Oliver sesini daha da alçaltarak sürdürdü konuşmasını. Bak, burada herkes beni tanır. Onun için, benim yerime sen gidip rezervasyonu iptal edersen, ben de bu arada başka bir yer düşünürüm.

Kesinlikle olmaz, diye karşı çıktı Lisle. Ama bizi birlikte görmesinden rahatsızlık duyuyorsan, o başka.

Aklımdan bile geçmemişti, dedi Oliver biraz bekledikten sonra. Lisle, gerçekten böyle düşünmüyorsun herhalde.

Hayır, hayır. Elbette hayır, dedi Lisle, Oli-ver’ın elini tutarak. Troy’un üzerimde yarattığı etkiyi biliyorsun. Bir bakışı, elimin ayağımın birbirine dolanmasına yetiyor. Sanırım, masamız da hazırdır.

Garsonlardan biri onları lokanta bölümüne götürdü. Lisle, Troy’un nerede olduğunu anlamak için etrafına bakmaya gerek görmedi, çünkü kendine has sezi gücüyle bunu nasılsa anlayacaktı biraz sonra.

Sinirden midesi kazındığı için Lisle tabağına konan her şeyi yiyor, bardağına dökülen şarabı hiç geri çevirmeden boğazından aşağı yuvarlıyordu. Bir yandan Oliver’la konuşmayı sürdürüyor, arada bir onu tahrik etmek için öne doğru eğilip, gözlerinin içine bakıyordu. Lisle mesajının alındığını, genç adamın parlamaya başlayan gözlerinden anlamıştı. Oliver’la daha önce de

olmuştı bu. Ama Lisle, işi onu tahrik etme noktasına kadar ilerletmeme konusunda bugüne kadar başarılı olmuştı. Oysa bugün, bunu başaramamaktan korkuyordu.

Oliver sonunda boğuk bir sesle konuşmaya başladı. Kahvemizi burada mı içelim, yoksa büroya mı gidelim?

Evet, soru sorulmuştu ve şimdi karar bekleniyordu. Lisle, bundan sonraki hayatı için tayin edici bir önemi olan bu soruya nasıl bir cevap vermeliydi? Reddederse, Oliver kendisiyle dalga geçtiğini düşünebilirdi. Ama kabul ederse... Yutkunarak konuşmaya başladı. Oliver, ben... Yalnız olmadıklarını fark edip, konuşmasını kesti.

Troy tepelerinde dikilmiş, alaylı gözlerle Lisle'ı süzüyordu. Biraz sonra arkadaşına döndü.

Grayson, seninle çok önemli bir konuda görüşmemiz gerekiyor ve korkarım buradan doğrudan büroya gitmek zorunda kalacaksın. Gidebilir misin?

Oliver hızla kendini topladı. Elbette. Ama önce Lisle'ı yolcu etmem gerekiyor.

Hiç gereği yok, diye atıldı Lisle, aceleyle. İstasyona kadar nasıl olsa bir taksi bulurum. Saatine bakmak için elbisesinin kol ağzını hafifçe çekti. Saat de ne kadar ilerlemiş. Şimdiye kadar çoktan ayrılmalıydım zaten.

Kapıcıya, sana bir araba çağırmasını söyleyeyim bari, dedi Troy ve dönüp yanlarından ayrıldı.

Oliver, başı önünde, faturaya bakarken, yenilmiş birinin hüznüyle gülümsüyordu. Lisle o anda kendini suçlu hissetti. Gülümsemeye çalışarak, konuşmaya başladı. Çok güzel bir yemektir, Oliver. Böyle bitmesine üzüldüm.

Ben de. Kapıya doğru yürürlerken Lisle'm elini tuttu genç adam. Seni tekrar arayacağım.

Dört gözle bekleyeceğim, dedi Lisle söylediğine kendi de inanmadan. Vestiyerden çıktığında Oliver'ı Troy'la ayaküstü bir şeyler konuşurlarken buldu. Yanlarında da Troy'un kız arkadaşı vardı. Yavaş adımlarla onlara doğru yürümeye başladı. İçtiği şarap başını döndürmüştü ve ayakta durabilmek için yoğun bir çaba göstermek zorunda kalıyordu.

Yanlarına vardığında Troy gülümseyerek baktı ona. Seni Cindy Leighton'la tanıştıracaktır ...i-yim?

Nasılsınız? diye sordu Lisle karşıdaki kadının elini sıkarken.

Cindy Leighton inanılmaz kadar güzel bir kadındı, ama Lisle onuru mavi gözlerinde saldırgan bir hava keşfetmişti şimdi. Etraflarında bir sürü insan olduğu halde Troy a sokulup kolunu tutmaktan, ellerini okşamaktan ve gözlerinin içine bakmaktan zerre kadar çekinmiyordu.

Sizi nereden hatırladığımı şimdi anlıyorum, dedi Olivetr. Dergilerden... Ve aklımda kaldığı kadarıyla şu sıralar önemli bir Amerikan filminde başrol oynamaya hazırlanıyorsunuz.

Cindy Leighton olağanüstü düzgün, inci gibi dişlerini göstererek gülmeye başladı. İnanılmayacak kadar şanslıydım. Sözünü ettiğiniz film için öylesine büyük bir rekabet vardı ki, neden beni seçtiklerine hâlâ şaşıyorum doğrusu.

Belki genç yetenekleri denemek istiyorlar, diye fikrini açıkladı Lisle.

Kuşkusuz İngiliz oyuncular Birleşik Devletler’ de çok tutuluyor, dedi Cindy. Lisle’ m söylediklerini sanki hiç duymamış gibi davranmıştı. Yüzüne, muhtemelen her sabah ayna karşısında pratiğini yaptığı garip bir hava verdi. Gerçekten müthiş bir fırsat, fakat... Arzu dolu gözlerle Troy’ a baktı.

Lisle durup dururken gülmeye başladı ve ‘herhalde sarhoş oluyorum,’ diye düşündü.

Taksin gelmiştir, dedi Troy soğuk bir sesle.

Dışarıya çıktıklarında Oliver, korumak ister gibi, kolunu Lisle’ m omuzlarına doladı. İçeriye göre sokak oldukça soğuktu ve Lisle aniden titremeye başladı. Ayrılırken öpmesi için Oliver’ a yanağını uzattı, ama Oliver’ m gözü dudakların-daydı. Onu bu kez reddedemeyeceğini biliyordu genç kız. Dudaklarını Oliver’ mkilerle birleştirirken Troy’ un kendilerini görüp görmediğini anlamak için etrafına baktı. Sonra, taksiye binip kapısını kapadı.

İstasyona vardığında, başının ağrıdan çatlayacakmış gibi olduğunu hissediyordu. Trenin hareket etmesine daha yarım saat vardı. Çaresiz bekleyecekti. Büfeden aldığı bir fincan kahveyi içerken, şu anda Giiver’ m odasında olmadığıma şükretti. Troy’ la onun arasında ne kadar büyük bir fark vardı.

Lisle bir an böyle şeyleri nasıl düşündüğüne şaşıtı, sonra, ‘Herhalde herkesin böyle bir dönemi vardır.’ diye düşündü kendi kendine. Troy Al-lard’ ı, daha önceki gün tanımişti ve aklının başından gitmesi için bir günün geçmesi yetmişti.

Eve döndüğünde hastaneden beklenen kötü haberin gelmediğini öğrenince Tanrıya şükretmek için bir dua fısıldamaya başladı, sonra aceleyle odasına çıktı.

Bu gece hastaneye yalnız gitmesinin daha uygun olacağını düşünüyordu. Böylece Troy’ a, ona bağımlı olmadığını kanıtlayabilirdi. Gerçi Murray onları birlikte bekleyecekti, ama büyükbabayı ikna edecek bir gerekçe bulabilirdi. Sonra, yavaş yavaş, iyileşmeye başladıkça, bu evliliğin mümkün olmadığını anlatacaktı ona.

İkimiz de birbirimizi istemiyoruz,’ diye düşündü. ‘Hem onun bir arkadaşı var ve ben de Oliver Grayson’ la evlenmek niyetindeyim.’

Bu son sözleri bir daha düşündü ve istese bile böyle bir şeyi yapamayacağını hissetti. Üstelik isteyip istemediğinden de emin değildi henüz. Aslında Oliver’ ı uzun zamandır, hatta kendisini bildi bileli tanıyordu. Onun eski karısı Hilary’ yi de biliyordu. Hatırlayabildiği kadarıyla, Hilary evlendiklerinde bir hippı idi ve ev hayatına uyum sağlaması çok zor olmuştu.

Sonra, gürültüsüzce ayrıldılar. Sorun yaratacak bir çocukları da olmadığı için umduklarından da kolay olmuştu bu.

Lisle, çocukları olsaydı, Oliver'm çok iyi bir baba olacağını düşünmüştü o zamanlar. Aynı şeyi şimdi de düşünmüyor değildi. Eğer yeniden evlenirse, Oliver'ın düzenli bir aile hayatı kurabileceğinden emindi.

Lisle bilinçdışı bir hareketle dudaklarını ısırđı. Oliver'a bu tür roller yakıştırmaktan vazgeçmeliydi. Onu şirket için çok güvenilir bir dost olarak görmüştü her zaman, ama şimdiye kadar hiç koca olarak düşünmemişti. Aslında, kimseyi koca olarak düşünmemişti şimdiye dek ya...

Murray'in kendisini içine soktuğı gülünç durumu düşündü. Ama bunu fazla büyötmeye de gerek yoktu aslında. Nasıl olsa işler sahte bir nişan seviyesinde kalacak ve hiçbir zaman evlen-meyeceklerdi. Zaten Troy, 'Senden, senin benden hoşlandığından daha fazla hoşlandığımı sanma,' dememiş miydi?

Fakat yaşadıkları o geceden sonra kendisini nasıl güvenlik içinde hissedecekti?

Troy. onu istemiş ve o da çılgınca genç adamın kollarına atılmıştı. Gerard'ın telefonu gelmeseydi neler olacaktı? Sonuna kadar gidecekler miydi? Düşünüyor ve bir türlü cevap veremiyordu bu soruya. Sonra, hepsini kafasından uzaklaştırmaya karar verdi. Böyle boşu boşuna düşünüp durmanın ne faydası vardı?

Tam merdivenlerden inip koridora çıkacaktı ki, dışarıdan bir araba sesi duydu. Troy gelmiş, arabasını park ediyordu. Onunla karşı karşıya gelmemek için merdivenleri gerisingeri ikişer ikişer çıkmaya başladı. Mrs. Peterson, hastaneye gitmeden önce, yemek yiyeceklerini düşünerek masayı hazırlamaya başlamıştı. Lisle yemekte Troy'u, onun burada kalmasına hiç gerek olmadığı konusunda ikna etmek için uğraşmaya karar verdi.

Kendisinin yalnız kalacağını düşünmesine de gerek yoktu, çünkü Gerard bu akşam dönüyordu ve zaten sırf bu nedenden ötürü bile, Troy'un Londra'ya dönmesi daha doğru olurdu.

Odasına girdikten sonra hırkasını çıkarıp yatağının üzerine attı, sonra yüzünü yıkamak üzere banyoya girdi. Birkaç dakika sonra döndüğünde Troy'u yatağına boylu boyunca uzanmış kendisini bekler buldu.

Derhal buradan çık! diye bağırdı öfkeyle Lisle. Belki bir dahaki sefere odama girmeden önce kapıyı vurma nezaketini gösterirsin.

Vurdum, dedi Troy sakince. Ama sen duymadın. İyi de, bu iffet gösterisi de neyin nesi oluyor böyle? Dün gecenin üzerinden yirmi dört saat bile geçmedi henüz.

Dün geceyi her zaman kötü bir rüya olarak anacağım, dedi Lisle gözlerini ona dikerek. Bana söyleyeceklerin var galiba. Söyle ve bir an önce çek git.

Pekâlâ, açık konuşacağım, dedi Troy. Oli-ver'la olan ilişkini derhal keseceksin.

Lisle'in yüzü kıpkırmızı olmuştu. Neden bahsediyorsun sen?

Troy derin bir nefes aldı. Onunl bugün ögle yemeği yediğini unuttun mu? Ama Oliver benim çok eski bir arkadaşıml. dedi Lisle. Şimdi iyice öfkelenmişti.

Şanslı Oliver! Bunu açıkça, alay eder gibi söylemişti Troy. Hiç kuşkusuz o seni bırakmaz. Ama Lisle, bu iş yürümez, inan bana. Zaten talihsiz bir evlilik yaptı ve sonuç olarak da boşandı. Şimdi de senin, adamın hayatını ikinci kez karıştırmaya hiç hakkın yok.

Öyle bir niyetim yok, dedi Lisle ökesinden titreyerek.

Bugün iyi bir başlangıç yaptın sayılır, diye sözlerine devam etti Troy. Sesinde yine her zamanki alaylı ifade vardı. Ama bu senin özel yeteneklerinden biri sayılır, değil mi?

Lütfen bana bazı şeyleri hatırlatmaya çalışma, dedi Lisle soğuk bir ifadeyle.

Neden? Güzelsin ve güzelliğini bir silah olarak kullanıyorsun. Ne var bunda?

Peki, Miss Leighton kendi güzelliğini nasıl kullanıyor acaba? Ama bunu söyler söylemez sustu

Lisle. Söylediklerinden pişmanlık duymuştu. Kusura bakma, diye bu duygusunu ifade etmeye çalıştı. Beni, kendimi savunmak morunda bırakıyorsun hep.

Lisle uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra yeniden konuşmaya başladı. Hayatıma sürekli olarak karışmaya bir son vermenin zamanı geldi sanırım.

Son vermek mi? Troy, kendine has bir tavırla kaşlarını yukarı kaldırdı. Daha başlamadım ki, son vereyim. Ve madem ki konumuz bir şeylere karışmak, öyleyse ben de senden, şu tatlı burnunu Harlow Bannerman'ın işlerine sokmaktan vazgeçmeni isteyeceğim.

Ama benim çalıştığım yer orası, dedi Lisle şaşırmış gibi Troy'a bakarken.

Ben başka bir şeyden söz ediyorum, şu son yirmi dört saatte giriştiğin işlerden. Örneğin, uyarmak için kardeşine telefon etmeden söz ediyorum.

Bir anda Lisle'm yanakları kıpkırmızı oldu. Sana anlattım...

Ben de sana diyorum ki. diye sözünü kesti Troy. Boşuna nefesini tüketiyorsun. Oliver Gray-son işi, tarafımdan halledildi ve bu iş için gerekli para da ödendi kendisine. Ne yaparsan yap, faydası yok. Hatta yatağına bile gırsen onu kardeşinin tarafına çeviremezsin. Ve sanıyorum, bugünkü amacın da buydu.

Ne sanırsan san, umurumda bile değil, dedi Lisle. Bir yandan da hepsini av n lokantada bir araya getiren kötü talihe İlane er savuruyor: u içinden. Her şeyin elinin altında olduğunu ve istediğini yapabileceğini düşünüy rsun değil mi? Ama bu kadar kendine güvenmen tehlikeli olabilir. Neler olabileceğini, Gerard'm dönüp, yokluğunda gerçekleşen şeyleri tersine çevirebileceğini aklına bile getirmiyorsun.

Bu kardeşçe bağıllık biraz saçma değil mi sence? dedi Troy alay ederek. Gerard hayatı boyunca Harlow Bannerman'ı denetleyemedi ve bundan sonra

da denetleyemeyecektir. Eğer ben olmasaydım bu işi başkası yapardı. Kardeşin birçok kaynağı kuruttu, çok kişiyi de harcadı. Eğer ona güvenilmiyorsa, adının aile adını taşıyor olmasının hiçbir önemi kalmaz.

Lisle yutkundu. Peki, o ne olacak?

Troy omuzlarını silkti. Bu, bütünüyle kendisine bağlı bir mesele Lisle. Daha önce, büyükbabandan olsun, babandan olsun aldığı bütün uyarıları kulak arkası etti. Bu nedenle, kendisini parlak bir geleceğin beklediğini söyleyemem doğrusu. Ama sana, şirkete fazla zarar veremeyeceği bir konumda çalışmasını sürdürebileceğini söyleyebilirim.

Anlıyorum, dedi Lisle ve kısa bir süre için sessizliğe gömüldü. Peki, ben ne olacağım?

Troy neredeyse kayıtsız bir tavırla bir kez daha omuz silkti. Buna henüz karar vermedim.

Öyle mi? Lisle şaşırılmış gibi Troy'a baktı. Öyleyse bir an önce kararını ver ve bana bildir. Ve sanırım birazdan bu evi terk etmen gerekecek. Gerard bu gece dönüyor.

Yoksa yüz yüze gelmemizden mi korkuyorsun? diye sordu Troy gülerek. Oysa ben bu tür yüz yüze gelmelerden hoşlandığın gibi bir izlenim edinmiştim.

Sana açıklamak zorunda değilim, dedi Lisle. Bu evde konuk olarak bulunuyorsun ve giderek de çekilmez bir konuk haline geliyorsun. Bu kadarı bile yetmez mi?

Fazla bile. Troy ağır, telaşsız hareketlerle doğruldu, iyi de, Murray beni merak etmez mi? Bu konuda neler düşünüyorsun?

Onu ikna edecek bir hikâye uydururum ben. Hem, senin çok meşgul bir adam olduğunu da iyi biliyor. Her gece burada kalmanı umduğunu hiç sanmıyorum.

Senin benim kanm olacağını öğrendikten sonra da mı? diye sordu Troy ve Lisle bir kez daha kıpkırmızı olduğunu hissetti.

Bu saçmalığı da unutsak iyi olur artık, dedi Lisle. Bunun seni mutlu edeceğine...

Murray e bütün bu hikâyenin düzmece olduğunu anlatmazsm sanırım, diye sözünü kesti Troy.

Şüphesiz ki anlatmayacağım, dedi Lisle. Peki, Murray bu işi sana ilk açtığında neden dürüst davranıp, Cindy Leighton diye bir kadınla birlikte olduğunu anlatmadın ona?

Troy neşelenmiş gibi baktı ona. Gerek görmediğim için tabii. Muhtemelen haberinin olmadığını biliyordum. Ama bilse bile ne fark ederdi ki? Evet, belki tutucu bir insan, ama aynı zamanda çok da gerçekçi. Üstelik de Cindy evlenmek konusunda benim olduğumdan daha fazla istekli değil. Sonra alay dolu bir ifadeyle ekledi. Peki, bu işte seni rahatsız eden şey ne acaba?

Ne rahatsız oluyorum, ne de ilgiliyim, dedi Lisle duraksamadan. Senin aşk işlerinden bana ne.

Ama geçen gece ilgilendin, dedi Troy gülümseyerek.

Sana daha önce de söyledim, bu yalnızca u-nutmak istediğim bir şey olarak kalacak.

Troy'un gülümsemesi kahkahaya döndü. Bu ş çok zor olmasa gerek. Unutulmayacak kadar fazla bir şey olmadı çünkü.

Senin için olmayabilir,' dedi Lisle içinden. Ben olmasam başka biri var çünkü. O da olmasa bir başkasını bulursun nasılsa.'

Bu düşünce onu öylesine sarstı ki, ağlamamak için kendini zor tuttu. Ama içindeki ürpermeye engel olamıyordu bir türlü.

Şimdi sanki onun yerine bir başkası konuşuyordu. Kendinden son derece emin bir ses tonuyla, «Doğru Troy,» dedi. «Güle güle.»

Genç adam çıktıktan sonra Lisle acı içinde yere oturdu. Troy'u tümüyle mi yitirmişti? İçinden bir ses bunun böyle olduğunu söylüyordu. Ama hayır, doğru olamazdı bu, doğru olmamalıydı!..

O gece Lisle, Murray'ı ziyarete gittiğinde onu oldukça asık suratlı buldu.

İçeri girer girmez Murray'ın ilk sorusu, «Troy nerede?» oldu. Lisle Londra'da bir işi çıktığını ve gitmek zorunda kaldığını anlattı ona.

Uzanıp büyükbabasının elini tuttu. «Ben sana yetmiyor muyum?» diye fısıldadı kulağına.

«Yetiyorsun tabii,» dedi Murray. «Ama ikinizi bir arada görmek beni mutlu ediyor. Daha uzun süre yaşayacağımı hiç sanmıyorum ve ölmeden önce evliliğinizi...»

Lisle, büyükbabasının elini kaldırıp yanına koydu. «Böyle konuşma lütfen. İyileşeceksin sen. Dünkünden çok daha iyisin, kim görse anlar bunu.»

Murray, Lisle'in yüzüne sanki onu görmüyormuş gibi bakıyordu. «Şirketin adını sürdürmek Gerard'ın görevi olmalıydı, ama o buna yanaşmadı. Bannerman adını sen ve Troy'un çocukları sürdüreceksin. Troy bana söz verdi bu konuda.»

Lisle, büyükbabasıyla bir süre de havadan sudan konuştuktan sonra onun yanından ayrıldı. Dönüş yolu boyunca sürekli büyükbabasını düşündü. Eve yaklaştığında her tarafta ışıkların yandığını gördü. Hala girerken de sonuna kadar açılmış bir televizyonun gürültüsüyle karşılaştı.

Gerard oturma odasında, koltuklardan birine rahatça gömülmüş, içkisini yudumluyordu. Son derece yorgun ve öfkeli bir görünüşü vardı.

Lisle'ı görünce kafasını o tarafa çevirdi. Orada mıydın? Bu uçak yolculuklarından nefret ediyorum.

Ne zaman geldin? Lisle şömineye doğru yürüyüp ateşe birkaç odun attı.

Gerard kayıtsızca omuz silkti. İki saat falan oldu.

Hastaneye gitmek aklına gelmedi mi hiç?

Doğrusunu istersen, hayır, dedi Gerard. Önce seninle konuşmayı daha uygun buldum. Telefonda pek anlatamadın.

Büyükbaba yeni bir kriz daha geçirdi, ama şimdi iyiye doğru gidiyor. Bütün bildiğim bu işte.

Bütün bildiğinin bu olduğunu sanmıyorum, dedi Gerard sinirli bir sesle. Benim asıl öğrenmek istediğim şey, bu serseri Allard'ın burada ne aradığı.

Lisle, ona bakmadan konuştu. Umarım elindeki içki yeteri kadar kuvvetlidir. Anlatacaklarımdan sonra onun desteğine ihtiyacın olacak çün-

Lisle söyleyeceklerini bitirdikten sonra Gerard başını ellerinin arasına gömerek uzun bir süre öyle kaldı. Sonunda, kafasını kaldırıp Lisle'a baktığında kardeşi onu çaresiz kalmış, kanadı kırık bir meleğe benzetti.

Ne yapabilirim şimdi?

Ne yapabiliriz demek daha doğru olur, dedi Lisle. Haftaya bugün şirketteki işimiz devair. ediyor olursa, oturup şükretmemiz gerekir.

Bu durumun seni çok etkileyeceğini sanmıyorum. dedi Gerard gülerek. Demek bir evlilik ha? Senin için yeni bir yükselme dönemi başlıyor demek. Mrs. Allard oluyorsun artık. Resmen tabii. Çok sayıda resmi olmayan Allardlar vardır, ama umarım bunlara aldırılmazsın sen.

Lisle dudaklarını güçlkle aralayarak fısıldar gibi konuştu. Bu evlilik gerçekleşmeyecek ki.

Gerçekleşmeyecek mi? Gerard gülümseyerek baktı kız kardeşine. Bundan o kadar emin değilim doğrusu. Hele Murray dediğin gibi iyileşiyorsa, hiç değilim. Firmanın adını yaşatmanın başka yolu olabileceğini düşünmüyor bile. Ne yapsın adamcağız, erkek torunu devre dışında kalmış durumda. Yapabileceği tek şey bir Banner-man'la bir Allard ı çiftleştirmek.

iğrençleşiyorsun! diye bağırdı Lisle.

Hayır, yalnızca, gerçekçi olduğum söylenebilir. diye cevap verdi Gerard. O serserinin bir bakireyle ilk kez karşılaştığını hiç sanmıyorum. Onun için diğerlerini büyülediğin gibi onu da büyüleyebileceğim sakın sanma.

Lisle rahatsız olmuştu. Gerard... Tanrı aşkına! İkimizin çıkarlarının aynı yönde olduğunu unutuyorsun galiba.

Kusura bakma. Gerard tıpkı çocukluklarında olduğu gibi koruyucu bir tavırla kolunu kız kardeşinin omzuna attı. Gerçekten kusura bakma. Anlatmak istediğim bu değildi, biliyorsun. Ben sadece... Devam edemedi. Lisle birdenbire onun yaşlanınca nasıl olacağını görür gibi oldu. Rahat ol,

sevgili kız kardeş, diye sürdürdü konuşmasını Gerard. İşlerin onun istediği gibi gitmesine izin vermeyeceğiz. Nikâhı da yasaklıyorum, tamam mı?

Peki, büyükbaba ne olacak? Yarın gidip ziyaret edeceğini söyledim ona. Gerard, ne olursun çok hasta olduğunu unutma onun.

Unutmayacağım, söz sana.

Sabahleyin Lisle hastaneye gitmesi için arabasını Gerard'a verdi. Gece boyunca hiç uyuyamamıştı ve kardeşinin de uyuyamadığına emindi.

Lisle kapıdan içeri girerken telefonun zili çalmaya başladı.

Ahizeyi kaldırdı. Janie arıyordu.

Sabah gazetelerini gördün mü?

Henüz görmedim. Lisle soluklanmak için biraz durdu. Gerard dün gece döndü ve geç vakte kadar oturduk. Biraz önce kahvaltıdan kalkmıştık zaten. Sen ararken dışarıda onu yolcu ediyordum, Murray'in yanma gitti. Neyse, gazetelerde ne var?

Tebrik etmek için aradım. Eğer sen Lisle Ban nerman'san, şu anda Troy Christopher Allard'la nişanlısın demektir. Gazeteler öyle yazıyor.

Uzun bir sessizlik oldu, sonra Lisle boğuk bir sesle de olsa konuşmayı başardı. İnanmam.

Bunun bir şaka olduğunu söylemek istemiyorsun herhalde? Bütün büyük gazeteler bu nişandan söz ediyor.

Ama bu olanaksız, diye fısıldadı Lisle. Bu haberi özellikle gizli tutuyorduk.

Yani gazeteler doğru yazıyor! Janie hayretini belirtmek için ağzıyla kısa süren bir ısıklık çaldı. Yirmi dört saatte yıldırım aşk ha? Nasıl becerdin bunu bakalım?

Lisle güçlükle konuşuyordu hâlâ. Janie, be nimle dalga geçmiyorsun, gazeteler gerçekten ya zıyor bu haberi, değil mi?

Lisle, Tanrı aşkına, nedir bu? Adam son derece yakışıklı ve üstelik de çok zengin. Sen de karşıma geçmiş dünya başına yıkılmış gibi konuşuyorsun.

Hayır, hayır, diyerek arkadaşının sözünü kesti Lisle. Bak canım, her şey yolunda, hiç merak etme. Ama şimdi çok işim var. Seni sonra arasam olur mu?

Vedalaşarak ayrıldılar. Lisle ahizeyi yerine koyarken dış kapının açılıp birinin içeri girdiğini duydu. Az sonra kitaplığın kapısı da açılmıştı. Lisle, Troy'la karşılaşacağını umarak bembeyaz kesildi, ama kapıyı açan Mrs. Peterson'dı.

Miss Lisle, birileri sizi arıyor. Ellerininde fotoğraf makineleri var ve sizinle görüşmek istediklerini söylüyorlar. Onlarla görüşecek misiniz? Mrs. Peterson'ın yüzü endişeli bir havaya büründü birdenbire. Miss Lisle, umarım kötü haberleriniz yoktur?

Lisle gülümsemeye çalışarak başını salladı. Merak etme Petey. Büyükbabamla ilgili değil. Onlarla görüşmesem daha iyi olur. Sen ilgilenip, geri gönderir misin onları?

Mrs. Peterson kuşkuyla baktı Lisle'a. Göndermeye çalışırım, ama bilmem ki giderler mi? Başını sallayarak uzaklaştı.

Lisle bir süre sonra kendini bir kuşatma altında gibi hissetti. Gazeteciler evin önünden ayrılmamışlar, arabalarına binmiş bekliyorlardı.

Sonunda meşhur oldun canım, dedi Gerard hastaneden döndüğünde. Haberi veren gazetelerden birini kardeşine uzatıyordu. Tahmin edeceğin gibi Murray'in işi bu. Görme, keyfinden dört köşeydi ve hemşireyi kendisine bir bardak şampanya vermesi için ikna etmeye çalışıyordu.

Nasıl yapar bunu Murray?

Çok kolay. Gerard kendini bir sandalyeye attı. Kahve varsa bir fincan verir misin? Kendime gelmeme yardım eder belki. Murray neşeli olmasına rağmen bana verip veristirmeden duramadı. Lisle'm uzattığı fincanı gülümseyerek aldı. Bak canım, Murray'in ne kadar kararlı olduğunu tahmin edemezsin. Belki bir şaka olarak başladı bu iş, ama bir gerçek olarak sonuçlanacağından hiç kuşkun olmasın.

Lisle boğuk bir sesle bağırdı. Hayır, bu iş olamaz. kesinlikle olamaz!.. Devam edecek gibi yaptı, ama birdenbire sustu.

Gerard uzun uzun baktı ona. Duygularım beni yanıltmıyorsa, ondan hoşlanıyorsun.

Lisle'm yüzü kıpkırmızı oldu. Komik oluyorsun!

Bana kalırsa, diye sürdürdü Gerard yavaşça. Bu işi sonuna kadar götürsen iyi olur.

Öyleyse, sen karışma bu işe. Lisle kendisine biraz daha kahve koydu. Üstelik de Mr. Allard evlilik konusunda benden daha istekli değil.

Değil mi? diye sordu Gerard. Peki, bu gazete haberine neden engel olmadı öyleyse? Murray'in, onunla konuşmadan bu işe girdiğini hiç sanmıyorum.

Bence, Murray'in iyileşmesini çok istediği için böyle bir şeyi kabul etmiş olabilir. Nişan öyle bo-zulamayacak bir şey değildir ki.

Ona bakarsan, evlilikler de rahatlıkla bozulabilir.

O kadar kolay değil, dedi Lisle başını sallayarak. Ama doğrusunu istersen bu tartışmayı neden yaptığımızı anlayabilmiş değilim. Sen benim Allard'la evlenmeme karşı mısın, değil misin?

Gerard bir süre düşündükten sonra konuşmaya başladı. Normal koşullarda, kayınbirader olarak görmek isteyeceğim en son adam odur. Ama şu anda koşullar normal değil. Büyükbabanın hastalığı, benim şirket içindeki durumum... Gerard gözlerini kız kardeşinden ayırmadan, konuşmasına devam etti. Bu durumda, karısının biricik kardeşini kapı dışarı atmak istemez herhalde?

Bak bunu hiç düşünmemiştim, dedi Lisle gücenmiş bir sesle. Kendi çıkarlarını en iyi koruyanlara bir ödül verilseydi, sanırım listenin en tepesinde sen yer alırdın.

Aynı zamanda senin çıkarlarını da korumuş oluyorum böylece. diye kız kardeşini ikna etmeye çalıştı Gerard. Yaklaşmakta olan büyük sarsıntı gerçekleştiğinde sen ne yapacaksın, bunu düşündün mü hiç?

Lisle kahvesinden bir yudum alıp, konuşmaya başladı. Bir çözüm daha var. Başka biriyle evlenebilirim örneğin.

Gerard hayran olmuş gibi baktı kız kardeşine. Ben, buradan daha sık uzaklaşmalıyım anlaşılan. Kardeşimi evde kalmış bir kız olarak bırakıyorum, dönüşümde o benim karşıma bir koca adayları listesiyle çıkıyor. Neyse, söyle bakalım kimmiş bu şanslı adam?

Lisle önce tereddüt ettiyse de sonra söyledi. Oliver...

Grayson? Gerard gürültülü bir kahkaha patlattı. Şu bizim serseri Oliver ha?

Hiç de serseri değil, dedi Lisle kardeşine sert sert bakarak. Onu daha önce hiç düşünmemiştim, ama dün birlikte yediğimiz öğle yemeğinden sonra, neden olmasın diye düşünmeye başladım.

Seni öteden beri beğendiğini biliyordum zaten. İyi ama, adam önümüzdeki haftadan itibaren Allard'm hesabına çalışmaya başlayacak. Kendi kadını çalan bir adama Troy Allard'm güler yüz göstereceğini mi sanıyorsun?

Ben Troy Allard'm kadını falan değilim, anlıyor musun? Lisle sinirinden birdenbire titremeye başlamıştı.

Boşuna, kendini hayale kaptırma, dedi Gerard. Oliver'la evlenerek hiçbir sonuç sağlayamazsın. Üstelik o adamın kayınbiraderim olma-sındansa Troy Allard'm kayınbiraderim olmasını tercih ederim.

İstersen bir liste yapıp, senin onayma sunayım. dedi Lisle ağabeyini azarlarcasına. Ayağa kalkıp, sandalyesini geriye itti. Allard'a telefon edip bu nişan hikâyesinin bittiğini ve ne gerekiyorsa derhal yapmasını söyleyeceğim.

Murray ne olacak peki?

Lisle bu uyarı üzerine olduğu yere mihlanıp kaldı. Onu unuttum bir an.

Ama sen yine de telefon et, dedi Gerard. E-minim gazeteciler onun kapısının önüne de kamp kurmuşlardır. Hiç değilse onlara ne anlattığını öğrenirsin. Kim bilir, belki bu arada düğün tarihi konusunda da bir fikir edinebilirsin.

İşte buna cesaret edemez.

Lisle. Troy Allard'la görüşmek için bürosunun numarasını çevirdiğinde karşısına bir kadın çıktı.

Ben Mr. Allard'ın sekreteriyim, buyurun efendim

Lisle heyecan ve sinirden dudaklarını kemiriyordu. Mr. Allard oradaysa görüşebilir miyim? Ben Lisle Bannerman.

Oh, Miss Bannerman! Lisle, kadının ses tonunda garip bir memnuniyet havası sezdi. Ben virt. Pei'rce. Mr. Allard nişanınızı gazetelere duyu, ma y o re v in i bana verdiğinde çok sevinmişim. Sizi tebrik edebilir miyim?

Teşekkür ederim. Şimdi, kendisiyle görüşebilir miyim acaba? -

özür dilerim, ama burada yok. Dün ayrılır ken bugün için hiç gelmeyebileceğim söylemişti bana Evini aradınız mı?

I e. hayır. Lisle, onun bir evinin olabileceğini bik düşünmemişti Telefonunu da bilmiyordu elbette.

Tak:: .. arım, diye devan, etti. Ama telefon numarasını bulamıyorum. Tanrım, nereye koydum acaba...

Ben size vereyim, dedi Mrs. Pearce sıcak bir ifadeyle. Kadının söylediği telefon numarasını not etti Lisle. Mr. Allard'ın onurunuza vereceği resepsiyonu dört gözle bekliyoruz. Sizi çok merak ediyoruz, dedi Mrs. Pearce telefonu kapatmadan önce.

Mr. Allard bu tür sürprizlere bayılır zaten, dedi Lisle ve sekretere teşekkür ederek telefonu kapadı.

Lisle önündeki numaraya baktı. Kafasında bir plan kurup, söyleyeceklerini düzenli bir şekilde ifade edebilmeliydi.

Yavaş ve isteksiz hareketlerle çevirdi numa rayı. Uzun bir süre bekledikten sonra nihayet karşı taraftan ahizenin kaldırıldığını duydu.

Alo... dedi bir kadın sesi. Cindy Leighton h. Cevap alamayınca devam etti. Kiminle görüşü yorum, lütfen cevap verir misiniz?

Lisle ahizeyi hafifçe yerine koydu. Ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Hissettiği kıskançlık, Troy'u seviyor oluşundan başka, ne gibi bir şeyi ifade eder olabilirdi ki?..

BEŞİNCİ BÖLÜM

Lisle'm önünde düşünecek çok zaman vardı. Sanki dünya kuralları ben en uzun gün yaşıyor, zaman bir türlü geçmiyordu. Gazeteciler bir türlü gitmek bdmiyor, hiç değilse birkaç poz fotoğraf için ısrar ediyorlardı. Ama sonunda, bir şey elde edemeyeceklerini anlayınca, uzaklaşıp gittiler.

Lisle kitaplıktan oturma odasına geçtiğinde Gerard'ın soran bakışlarıyla karşılaştı. Bürosunda yoktu, diyebildi ancak ve Gerard da bu konuda başka soru sormadı.

Gerard biraz sonra, halledilmesi gereken bazı işleri için dışarı çıkacağını ve kız kardeşine de kendisiyle gelebileceğini söyledi, ama Lisle evde kalmak istediğini belirterek bu öneriyi geri çevirdi.

Lisle yalnız kalınca olanları düşünmeye başladı. Sevmesini daha yeni öğreniyordu ve hiç kimse ona aşkın böylesine kahredici bir duygu olduğunu anlatmamıştı şimdiye dek.

Biraz sonra Gerard telefon etti. Eski bir arkadaşına rastlamıştı. Onunla biraz içip, pingpong oynayacakları için gecikebilirdi.

Lisle da biraz nefes alabilmek için kendini dışarı atmaya karar verdi. Çok sevdiği bu ev şimdi ona hapisane gibi geliyordu.

Gelişigüzel yürümeye başladı. Çevresinde ne olup bittiğinin farkında bile değildi.

Murray yaşarsa, ona Troy’la evlenmesi için baskı yapacaktı. Yok eğer ölürse, nişan kendiliğinden ortadan kalkmış olacaktı. Ama ne olursa olsun, kalbi, kolay iyileşmeyecek bir yara alacaktı.

Acaba Cindy Leighton’ın nişandan haberi var mıydı?

Kim bilir, belki de bu nişan hikâyesi, onlara oturup kahkahalarla gülme fırsatı vermişti. Ne kadar da uygundular birbirlerine. Geleceği parlak ve evlilik konusuyla fazla ilgilenmeyen bir kadın ve yine evliliği akıma bile getirmeyen zengin bir erkek!

‘Ama bana göre değil bu,’ diye düşündü Lisle. Böyle bir ilişkiyi ben kabul edemem.’

Peki, bu garip nişan nasıl yürüyecekti? Başkalarının yanında her zaman birbirlerinden metrelerce uzak duramazlardı ki! Madem evlilik öncesini yaşıyorlardı, herkes onları bir arada görmek isteyecekti.

Bunları düşünürken yeşil bir alanın ortasında buldu kendini. Kafasını kaldırıp baktığında bulutların alçaldığını gördü. Zaten yağmur da ha fiftten başlamıştı.

Artık dönmeliydi. Gerard dönmüşse kendisini merak ederdi. Üstelik daha Murray’in yanına gideceklerdi ve fazla gecikmemeliydiler.

Arkasından bir arabanın gelmekte olduğunu fark edince kafasını önüne eğip adımlarını sıklaştırdı. Ama araba biraz sonra ona yetişti ve yanına gelince de durdu.

Öyle bir yerdeydi ki ne kaçabilir, ne de gizlenebilirdi. Elleri, giydiği yeleğin cebinde aniden yumruk haline geldi. Ancak gelenin Troy olduğunu anlayınca rahatladı.

Troy arabadan çıkıp kapıya dayandı. Lisle’in kendisine doğau gelmesini bekliyordu.

Lisle tam onun karşısına gelince durup, cesur bir ifadeyle gözlerini ona dikti.

Eve mi gidiyordun? diye sordu Troy. istersen seni bırakayım.

Yürümeyi tercih ederim, dedi Lisle yavaşça.

Ben de, benimle birlikte gelmeni tercih ederim, dedi Troy ve arabasının kapısını açarak geçmesi için kenara çekildi.

Lisle canından bezmiş gibi geçip oturdu ara baya. Biraz sonra Troy da yanına yerleşmişti.

Yağmurun başladığını fark etmedin mi?

Yağmur beni pek etkileme., dedi Lisle. Bu doğrudu, ama şimdi, arabanın içinde, ne kadar ıslandığını daha iyi anlıyordu. Titremeye bile başlamıştı. Troy arka koltuğa uzanıp deri bir ceket aldı.

Al, giy bunu üstüne.

Yok, hayır, istemem. Böyle çok iyi.

Giy dedim, diye ısrar etti Troy. Yoksa mikrop bulaşır diye mi korkuyorsun? Lisle, bunun üzerine, ceketini alarak sarındı.

Beni gördüğüne şaşırmış gibisin, dedi Troy.

Evet. Sana benden uzak durmanı söylemiştim çünkü.

Troy arabasını çalıştırdı, ve ağır ağır yol almaya başladılar. Benden ne istediğini öğrenmek için gelmiştim yalnızca, dedi Troy.

Senden ne istemişim ben? diye sordu Lisle şaşkınlıkla.

Ne mi? Mrs. Pearce, bürodan beni aradığını söyledi. Ondan hemen sonra evi arayanın da sen olduğundan eminim. Sonra, bir şey anlatmak isteyen bir ses tonuyla ekledi. O sırada duş aldığım için telefona çıkamadım.

Lisle onun neyi ima etmek istediğini anlamıştı. Bana sormadan nişanımızı ilan etme hakkını kendinde nasıl bulduğunu soracaktım sadece.

Murray ısrar ettiği için yaptım, dedi Troy.

Senin haberinin olması meselesine gelince; ne diyeceğini zaten biliyordum. ' Biraz durduktan sonra ekledi. Ben de bu kahramanlık örneği davranışından etkilenerek beni tebrik etmek için aradığını sanmıştım.

Gazetecilerin saatlerce kapımda bekleyip bana aman vermediklerini biliyor muydun?

Troy neşelenmiş görünüyordu şimdi. Ne anlat tın onlara?

Hiçbir şey.

Her şey gibi, gazetecilere nasıl cevap verileceğini de çok çabuk öğrenmişsin tatlım.

Bir süre ikisi de hiç konuşmadı. Sonunda ye niden söze başlayan Troy oklu.

Canın sıkılmış görünüyor Seninle biraz düşün konusunu görüşelim mi?

Buraya, bunu söylemek ... gelmedin herhalde?

Hayır. Troy arabasını yolun kenarına çekerek durdurdu.

Yüzündeki panik ifadesini bir kenara atsan iyi olur, Miss Bannerman. Rahat ol biraz. Arabada sevişmeyi gençlik çağlarımda terk etmiştim ben.

Söyleyeceğini söyleyip bir an önce Londra'ya densen iyi edersin.

Troy'un sesi bu kez sabırsızlık ve kızgınlık do luydu. Pekâlâ Lisle, senin dediğin gibi olsun. Sol elini bana doğru uzat şimdi.

Lisle ona baktı, sonra sanki başka türlü davranması mümkün değilmiş gibi elini uzattı. Troy' un avcunun içinde parlak bir yüzük belirmişti.

Hayır! diye bağırdı Lisle. Bir yandan da elini çekmeye çalışıyordu.

Hayır' ı yok bu işin. Troy. Lisle' ın elini bir türlü bırakmıyordu. Murray böyle istiyor.

Murray böyle istiyor, Murray şöyle istiyor. Peki söyler misin, benim duygularım ne olacak? diye bütün gücüyle bağırdı Lisle. Artık bu oyuna daha fazla dayanamayacağım. Murray'e telefon edip durumu bildir. Bu yüzüğü takmam için de zorlama beni lütfen.

Yoksa zümrütü mü tercih ederdin? Kusura bakma, bilseydim...

Hayır! diye yeniden bağırdı Lisle. Ne çeşit olursa olsun hiçbir yüzüğü istemiyorum.

Ama bu yalnızca bir anlaşma! Senin özgürlüğünü kısıtlayan bir şey yok ki bunda.

Lisle, Troy'un kendisini anlayamadığını düşündü acıyla.

Murray'i unutma. diye devam etti Troy. Beğensen de beğenmesen de o böyle istiyor ve onun hatırı için bazı şeylere katlanmak zorundayız.

Ne zamana kadar?

Bu akşam seni hastaneye götüreceğim. Parmağındaki yüzüğü görünce memnun olacaktır adamcağız. Ayrıca seni rahatlatıcaksa, rolünü oynarken bunu biraz zorlukla kabul etmiş gibi davranmanın da sakıncası yok.

Lisle parmağında pırlıl pırlıl parlayan yüzüğe baktı. Araba biraz sonra yeniden hareket etti.

Lisle hemen ardında Troy olduğu halde evin dış kapısından içeri girerken, Gerard da merdivenlerden aşağı iniyordu. Genç kız ağabeyisini görünce aniden durdu, arkasından gelen Troy da ona çarpmamak için elini Lisle'in omzuna attı.

Gerard gülümsedi. Genç âşıklara selam! Tam bunu söylerken Lisle'm parmağındaki yüzüğü gördü. Oooo, harika. Son numaranız bu anlaşılan, dedi alaycı bir sesle.

Lisle, ağabeyisine bakarak gülümsedi. Troy'a içecek bir şey versene. Bu arada ben de gidip Pe-tey'e yemekte bir kişinin daha olduğunu söyleyeyim.

Lisle, Petey'le konuştuktan sonra odasına çıktı. Yüzünü yıkayıp sevdiği elbiselerden birini giydi, sonra saçlarını tarayıp biraz makyaj yaptı.

Geri döndüğünde her şey sakın gibi görünüyordu, ama Lisle havanm giderek gerginleşmekte olduğunu hemen anladı.

Ne hakkında konuşuyordunuz bakalım? diye sordu Lisle, Gerard'ın kendisine uzattığı kadehi alırken.

Harlow Bannerman'ı ve onun iflasa gitmesine neden olan kusurlarımı konuşuyorduk, dedi Gerard gülümsemeye çalışarak. Sakin görünme çabasıydı, ama her hareketinden kızgın olduğu anlaşılıyordu.

Lisle, onu yatıştırmak için hemen atıldı.

Pingpong maçı nasıl gitti?

Paul farkla yendi beni. Son görüştüğümüzden bu yana sigarayı bırakıp spor yapmaya başlamış. Gerard bir şey düşünüyormuş gibi biraz duraksadıktan sonra yeniden konuşmaya başladı. Aramadığın için sana güveniyor. Bir telefon etsen iyi olur.

Hemen ararım, dedi Lisle. Paul'ü çocukluğundan beri tanıyordu. Hatta bir ara onunla flört bile etmişti. Sonra Paul evlenmiş, kısa bir süre sonra da boşanmıştı.

Bir de Oliver Grayson'a telefon etmen gerekecek, dedi Gerard. Seni aradı, karşısında beni bulunca da pek sevinmedi.

Olabilir. dedi Lisle kuru bir sesle. Aramamı istedi mi?

İstemedi. Gerard'ın dudaklarında garip bir gülümseme belirmişti şimdi. Dediğim gibi, biraz bozuldu. Önce bugün gazetelerde okuduğu haberin kötü bir şaka olup olmadığını sordu, sonra da telefonu kapadı. Doğrusu ya. onun adına biraz üzüldüm.

Lisle, Troy'a baktı. Önceki gün onları birlikte yemek yerken gördüğü için kendisine bir açıklama yapılması gerekirmiş gibi bakıyordu Lis-le'a.

Ona bir telefon etsem iyi ..

Ancak Troy sözlerini tamamlamasına fırsat vermemişti. Bence araman gerekmez. dedi sakın bir sesle. Oliver'ı araya sokarak kendisine meydan okunduğunu anladığını ve Lisle'in bu nun sorumluluğuna katlanmak zorunda olduğu nu belirtmek istiyordu sanki. Genç kız bir anda kıpkırmızı olduğunu hissetti.

Gerard'ın gözleri Troy'un öfkeli suratıyla Lis le'ın bakışları arasında gidip geliyordu. Şey. zaten işin saklanacak yanı kalmamıştı, değil mi? diye sordu Lisle a. Ama yine de czür dilerim tatlım. Bunu söylemek için biraz daha beklesem belki daha iyi olurdu.

'Gerard,' diye söylendi içinden Lisle. 'Bunu kendi çıkarın için yapıyorsun, benim çıkarım için değil.' Lisle çok zor bir durumda kalmıştı. Tam 'Mrs. Peterson gelip yemekler hazır dese,' diye düşünüyordu ki. kadın içeri girip onları yemeğe çağırdı.

Gerard zaten onu kapıda görünce ayağa kalk mış, önden çıkmıştı. Lisle da genç adamın arka sından odadan çıkıyordu ki Troy kolundan yakalayıp durdurdu onu Genç kız sertçe döndü. Ne demek oluyor buf

Seni küçük kurnaz, ne demek istediğimi çok iyi anlıyorsun aslında. Oliver Grayson'un peşini bırakacaksın, anlıyor musun? Sevdiği kıızı elin den almış duruma düşüp en iyi yardımcım ile aramın açılmasını istemiyorum.

Onun beni sevdiği falan yok, diye itiraz etti Lisle.

Genç kız kendini kurtarmak istiyor, ama bir türlü gücü yetmiyordu buna. Sonunda çırpınmayı bırakarak, Peki, söyle öyleyse, ona ne dememi istiyorsun? diye sordu.

Hiçbir şey demene gerek yok, dedi Troy sakın bir sesle. Ben onunla hesaplaşırım.

Aman Tanrım! diye bağırdı Lisle. Gören de seni kıskanç bir âşık sanacak Troy.

Böyle sanan her kimse yanılmış olur, Lisle, dedi Troy. Sana güvenmiyorum, hepsi bu.

Lisle masada tabağına yemek koyarken Gerard onun bileğindeki kırmızılığı fark etmişti. Genç kız kıpkırmızı bir yüzle bileğini gizlemeye çalıştı.

Yemek bittikten sonra Gerard onlarla birlikte hastaneye gidemeyeceğini söyleyerek özür dile di.

Murray beni bağışlar herhalde. Eminim, iki âşığı birlikte görmek onu daha çok mutlu edecektir.

Lisle ve Troy hastane yolu boyunca hiç konuşmadılar. Arabayı otoparka bırakıp hastane kapı sına doğru yöneldiklerinde Troy, Bir dakika, diyerek gözlerini ona dikti.

Yukarı çıkmadan önce olanı biteni bana anlatsan iyi olur.

Anlatacak bir şey yok, dedi Lisle. Kendi yo lumu kendim çiziyorum diye şikâyetçi olman anlamsız.

Şikâyetçi olduğum falan yok. Şu işi doğru dürüst öğrenmek istiyorum, o kadar.

Troy, birden onu kollarının arasına alıp öpmeye başladı. Lisle önce# direnmeye çalıştıysa da sonunda duygularına yenik düştü. Kollarını genç adamın boynuna dolayıp onun öpüşlerine karşılık vermeye başladı.

Lisle neredeyse kendinden geçmek üzereydi ki. Troy birdenbire onun kollarını boynundan çöze rek uzaklaştı.

Bu senin aklını başına getirir biraz.

Lisle kendini toparlamaya çalıştı. Parkın ortasına gelmişlerdi ve az sonra hastane kapısından içeri gireceklerdi. Troy onu kolundan tutmuş, neredeyse sürükleyerek götürüyordu.

Lisle umutsuzca bağırdı. Troy, lütfen dur! Bu suratla içeri giremem.

Murray'in üzüleceğini mi sanıyorsun? diye sordu Troy alaylı bir ifadeyle. Tam tersine, neşelenir. Bu ona, birbirimize ne kadar uygun bir çift olduğumuzu kanıtlayacak, hiç merak etme.

Lisle geçerken girişteki aynaya şöyle bir göz attı. Saçları dağılmış, yüzünün makyajı bozulmuştu. Herkes çok meşgul olduğu için kimse onlara bakmıyordu, ama Lisle bütün gözlerin kendisinin üzerinde olduğunu sanıyordu.

Murray beni rezil ettiğin için sana teşekkür mü edecek? diye sordu öfkeyle.

Munay'ın odasına vardıklarında Lisle biraz sakinleşmişti. Büyükbaba onları görünce yüzüne bir sevinç dalgası yayıldı.

Büyükbaba, ne kadar iyi görünüyorsun! Lisle eğilip onu öptü.

Sen de öyle. Murray, Lisle'm elini kaldırıp yüzüğünü inceledi.

Çok güzel, dedi sonra. Çok iyi seçmişsiniz.

Lisle cesaret edip Troy'a bakamıyordu, ama baksa onun yüzünde alaylı bir ifade bulacağına emindi.

Peki, benim haylaz torunum nerede bakalım? diye sordu Murray.

Lisle, Gerard'ın evde olduğunu söyledi. Murray biraz dinlendikten sonra yeniden konuşmaya başladı.

Düğün gününüzü tespit ettiniz mi?

O sana bağlı. dedi Troy. Lisle haklı olarak düğünde senin de bulunmanı istiyor. Zaten küçük bir parti vereceğiz. Sen hangi gün hastaneden çıkarsan, o gün yaparız.

Bunun, birçok bakımdan, verilebilecek en iyi cevap olduğunu düşündü Lisle. Ama bu cevap bir yandan da onu üzüntüye boğmuştu. Demek Troy,

Murray'ın iyileşebileceğine inanmıyordu. İnansa, hastaneden çıktığında düşün yapacaklarını söyleyerek kendisini bağlamazdı.

Asansöre doğru ilerlerlerken Troy, yanında yürüyen Lisle'a baktı. Neden böyle sessizsin? İki yüzlülüğüme mi kızdın yine?

Hayır, diye başını salladı Lisle. Verilebilecek en iyi cevabı verdin bence. Ayrıca, neden öyle söylediğini de çok iyi biliyorum. Kabul etmek çok zor ama, demek ki büyükbabam...

Galiba öyle.

Ama her zamankinden daha iyi görünüyordu, dedi Lisle asansörle aşağıya inerlerken.

Eve vardıklarında Mrs. Peterson tam kapıdan içeri girerlerken karşıladı onları ve Gerard'ın dışarı çıktığını söyledi.

Bize biraz kahve hazırlar mısın? diye sordu Troy, Mrs. Peterson'a. Salona getirirsen daha iyi olur.

Ben istemiyorum, diye karşı çıktı Lisle. Başım çok ağrıyor, odama çıkıyorum.

Biraz erken değil mi canım? diye sordu Troy. Bu bahaneyi genç kızlar daha çok düşün törenlerinden sonra uydururlar. Neyse, sen içmek zorunda değilsin zaten. Oturur beni seyrederdin ve bu arada konuşulması gereken şeyleri konuşuruz.

Söyleyeceğin her şeyi biliyorum, konuşacak ne kaldı ki? dedi Lisle üzüntüyle.

Örneğin şunu bilmiyorsun, dedi Troy ve biraz bekledikten sonra devam etti. Projemize yeni bir yön vermenin zamanı geldi artık. Bu yeni bir şey ve bunun üzerine konuşabiliriz herhalde.

Ne demek istediğini anlayamadım.

Demek istiyorum ki, Murray'ın isteğine uygun olarak evlenmemiz gerekiyor artık.

Lisle'ın boğazı heyecan ve kızgınlıktan kurumuştı. Delisin sen!

Durumun kendisi normal değil. dedi Troy. İkimiz de bunu istemiyoruz, ama Murray istiyor diye olacak iş. Ayrıca, doğrusunu istersen, bir partiye giderken şirketteki hanım arkadaşları ikna etmeye çalışmaktan da bıktım. Evlenip, düzenli bir hayata kavuşmanın zamanı geldi diye düşünüyorum. Sanırım böyle bir hayatı sen de istersin.

Evet, dedi Lisle gözlerini yere indirerek. Ama kadınlar sırf öyle bir hayat istedikleri için evlenmezler.

İstedğin nedir peki? diye sordu Troy. Para sorunu olmayan bir hayat? Cinsel tatmin? Bunları sana sağlayabileceğimden eminim.

Lisle dudağını hafifçe ısırıldı. Bu söylediklerin çok ruhsuz şeyler gibi geliyor bana.

Ama bu bir anlaşma, dedi Troy gülerek. Üs telik, Murray kolay kolay yanılmaz biliyorsun.

Ama sen yanılmadığına inanmıyorsun!

Troy omuzlarını silkti. Diyelim ki, ben bir kez denemekten vanayım. Sen ne dersin?

Lisle yutkundu. Kusura bakma, ama ben böyle bir şeyi deneyemem.

Troy gözlerini dikip Lisle'a bakmaya başladı. Genç kız, onun bu bakışlarla ne demek istediğini anlamaya çalışırken, Troy devam etti. Şimdilik bir açık kapı bırakalım, tamam mı? Bu arada sen düşünürsün. Bu hafta sonu Londra'da çok işim var. Yani buraya gelemeyeceğim. Pazartesi günü seni büromda bekleyebilir miyim?

Tabii, olur.

Troy bu cevap üzerine yaklaşp Lisle'm çenesini tuttu ve başını hafifçe yukarıya kaldırdı. Lisle, içinden, öpmemesi için dua ediyordu. Bir öpücü gün onu kendinden geçirebileceği korkusu tüm varlığını kaplamıştı.

Tam bu sırada Mrs. Peterson elinde tepsiyle kapıda göründü. Bunun üzerine Troy hızla ellerini çekti Lisle'dan.

Troy gittikten sonra Lisle odasına çıktı. Baş çok ağrıdığı için iki aspirin birden almıştı.

'Şimdi, düşünmenin tam zamanı,' demişti Troy. İyi ama, neyi düşünecekti? Düşünecek ne kalmış tı ki?

Sevdiği adam, onu sevmiyordu ve yalnızca kendine faydalı olacağını umduğu için onunla evlenmek istiyordu? Onun gibi bir genç kız böyle bir durumda ne yapabilirdi?

Kendini yatağa attı. O anda düşünmek bile ağır bir yük gibi geliyordu ona.

ALTINCI BÖLÜM

Harlow Bannerman'da o gün değişik bir hava vardı. Lisle, daha binaya girer girmez fark etmişti bunu. Yeni ve güçlü bir motorun, bir araca ilk takıldığı andaki değişikliğe benzer bir değişiklik vardı içerde ve bu hava, şirketin her köşesine sızmıştı.

Sekreterlerin bulunduğu odaya geçtiğinde kızlar aralarındaki konuşmayı birdenbire kestiler. Onlarda da garip bir hareketlilik vardı o sabah ve her zamankinden daha meşgul görünüyorlardı.

'Şunlara bak,' diye düşündü Lisle, 'Bana nasıl da bütün istediklerini elde etmiş başarılı bir insan muamelesi yapıyorlar. Oysa ben kimim? İstirap içinde bir hafta sonu geçirmiş ve her uyumaya kalkışında, gözünün önüne Troy'la Cindy Leighton'ın hayali geldiği için uyuyamayan bir kız... Cindy bu sabah Amerika'ya gittiğine göre, kim bilir nasıl dolu dolu bir hafta sonu geçirmişlerdir?'

Ama bu düşüncelerinin hiçbirini hiç kimseye anlatamazdı. Vestiyere geçip yeleğini çıkardı, saçlarını taradı.

Birkaç arkadaşıyla paylaştığı çalışma odasına girdiğinde tıpkı sekreterler gibi onlar da konuşmalarını kestiler. Biraz sonra yeniden konuşmaya dalmışlardı, ama Lisle onların konuyu değiştirdiklerini hemen anladı. Şirketin

satışı meselesini onun yanında konuşmamaları çok doğaldı, çünkü o bir Bannerman'dı. Üstelik bugün onun yanında Troy hakkında da konuşamazlardı, çünkü Lisle parmağında onun taktığı nişan yüzüğünü taşıyordu.

Lisle'm çalıştığı bölümün şefi Cari Foster odasında yoktu. Diğer bölüm şeflerinin de katıldığı ve Troy'un başkanlık ettiği toplantıdaydı. Lisle masanın üzerine, şirketin Salzburg Festivali'ne katılımıyla ilgili dosyayı bıraktı. Bu iş çok zamanını almış, onu çok uğraştırmıştı, ama anlaşılan artık bir işe yaramayacaktı.

Geri dönüp odasına doğru yürümeye başladı. Tam içeri girecekti ki, bağıra çağıra bir şeyler anlatan Marian'm sesini duydu. Neden daha dikkatli olmaya çalışmıyor, diyordu Marian. İş gücü çalışıyor görünüp vakit geçirmek. Anladık, sonunda yakışıklı birim buldu ama... Lisle'm kapıyı açıp içeri girmesiyle Marian'ın susması bir oldu. Kızın suratı korkudan kıpkırmızı olmuş, Jeff ve Ian ise utançlarından başlarını öne eğmişlerdi. Lisle hiçbir şey demeden geçip masasına oturdu.

'Bugün çok garip şeyler oluyor,' diye düşündü oturduktan sonra. Her zaman kendisine karşı çok nazik olan çalışma arkadaşları bugün o-nunla göz göze gelmemek için sürekli başlarını çeviriyorlardı sanki.

Toplantının nasıl gittiğini bilen var mı? diye sordu Lisle.

İlan isteksizce gülümsedi. Şimdilik kapım altından kan falan sızıyor.

Ama ne konuşulduğuna dair dedikodular siz mıştır herhalde, dedi Lisle. Her zaman olur. İçeri kahve götüren de mi bir şeyler duymadı yani?

Görünüşe bakılırsa, iç işleyişten, rasyonalizasyon falan bahsediyorlar, dedi Marian. Ama tabii biz darbenin hangimizin üzerine ineceğini merak ediyoruz.

Son giren ilk çıkar, dedi Jeff gülümsemeye çalışarak. Bu hesaba göre piyango bana isabet edecek demektir.

Lisle, Jeff'e baktı. Ne kadar gizlemeye çalışırsa çalışsın sıkıntılı olduğu her halinden anlaşıyordu. Yeni evlenmişti ve kısa bir süre için dahi olsa işsiz kalması onu çok sarsardı.

Zaman bir türlü ilerlemiyordu Lisle için. Birkaç kez Gerard'ın odasına gitti, ama sekreteri her seferinde onun toplantıdan henüz çıkmadığını söyledi.

Öğle yemeğine doğru Cari nihayet toplantı salonundan çıktı. Doğruca odasına gidip arkasından kapıyı kapattı. Herkes önemli bir şeyler olduğunu anlamıştı. Cari biraz sonra odasından çıkarak yanlarına geldi, yüzünde hafif bir gülümsemeyle konuşmaya başladı.

-Herkes otursun bakalım. Önce kötü haberleri mi istersiniz, yoksa iyileri mi? Lisle'ı görünce hayret ifade eden bir mimikle kaşlarını yukarı kaldırdı. Oh! Miss Bannerman. Mr. AUard sizi odasında bekliyor. Birlikte yemek yiyecekmişsiniz galiba.

Odadaki herkes onun çıkmasını bekleyen bir havaya girmişti şimdi. Lisle bir anda yüzüne a-teş bastığını hissetti.

Ama buradaki toplantı... diyebildi güçlkle.

-Mr. Allard sizi bekliyor, diye yineledi Cari.

Ben de sizi hemen göndereceğimi söylemiştim ona.

Lisle. kendi aralarında rahatça konuşabilmek için onun gitmesini islediklerini anlamıştı.

-Gideceğim. Siz de rahat rahat konuşursunuz bu arada. diyerek odadan çıktı.

Lisle, Troy'un bulunduğu müdür odasına doğru değil de, satış bölümü yönünde yürüdü. Gerard'ın sekreteri Miss Lawrence'dan ağabeyinin içinde olduğunu öğrenince kapıyı açıp girdi.

Gerard pek keyifli görünmüyordu ama, kız kardeşini görünce gülümsemeye çalıştı. Hangi rüzgâr attı seni buraya acaba?

Lisle masanın kenarına oturup gözlerini Ge-rard'a dikti. Neler oluyor? Anladığım kadarıyla herkes bizim dedikodumuzu yapıyor, yanlarına gidince de susuyorlar.

Korkarım dedikodular bu kez tümüyle gerçek. Gerard uzun bir süre hiçbir şey konuşma dan oturdu, sonra yeniden başladı Satış bölümünün başına başka biri geldi.

Peki, sen hangi bölümde çalışacaksın? diye sordu Lisle.

Troy'un kendi bölümünde tabii, dedi Gerard inler gibi. Böylece beni sürekli gözaltında tutabilecek.

Lisle ağabeyinin durumuna çok üzölmüşü.

Üzgünüm, diyerek elin: omzuna koydu.

Acıma duygularını kendine saklasan iyi edersin, dedi Gerard kupkuru bir sesle. Sen de da ha önemsiz bir bölüme tayin ediliyorsun tatlım, kutlamaya hazır ol. Bu arada benim arabayı da alıyorlar. Bundan sonra şirket kişilere araba tahsis etmeyecekmiş.

Lisle bütün bu yapılanların şirket yararına olduğuna inanıyordu, ama kendisine yapılan davranışı bir türlü hazmedemiyordu. Çünkü son aylardaki bütün görevlerini eksiksiz yerine getirmişti.

-Vakit geçirmeye gelmez, diye yeniden konuş maya- başladı Gerard. Carla gelece-k hafta bura ya dönüyor. Uzun zamandır onu Harry'yi başından atıp benimle yaşaması için ikna etmeye- çalışıyordum. Şimdi bu işi gerçekleştii]menin tam sırasıdır.

Lisle şaşırmıştı. Bir yandan da Gerard'ın bunu gerçekten yapıp yapmayacağını ve Mrs. Foxton' ın böyle bir şeye nasıl bir tepki göstereceğini düşünüyordu. Mrs. Foxton çıkarının nerede olduğunu çok iyi bilen bir kadındı ve cinsel arzularıyla ekonomik çıkarları arasındaki dengeyi her zaman iyi kurmakla ün yapmıştı.

Şirketle ilgili olarak anlattıklarının hepsi doğru mu? diye sordu Lisle. Toplantıda neler oldu, anlatsana.

Allard gayet sakindi ve her hareketiyle kendisine güvendiğini hissettiriyordu. diye başladı Gerard. Bütün o serserilerin bana karşı olduğunu bildiği için bu kadar rahattı tabii. Hepsi de uslu maymunlar gibi oturuyordu salakların. Bir tek senin arkadaşım Grayson tarafsız gibi davrandı. Allard'ı kıskanmakla ona karşı hayranlık duymak arasında bir tercih yapamamış gibi bir havası vardı. Bu toplantıda bana sanki hayranlığı ağır basmış gibi geldi, ama bunun hep böyle sürmeyeceğine de eminim.

Tam o sırada kapı açıldı ve içeri Troy girdi. Dosdoğru Lisle'm gözlerinin içine bakarak konuşmaya başladı.

Buraya sığınmış gibi bir halin var. Yoksa gönderdiğim haberi almadın mı?

Sadık yardımcınız ilettiler bana, dedi Lisle ayağa kalkarken. Böylece beni önemli bir bölüm toplantısına katılmaktan da alıkoymuş oldun.

Cari Foster senin toplantıya katılamayacağını öğrenince çok sevinmiş göründü ama, dedi Troy imalı bir ifadeyle.

Yeni patronuyla daha ilk günden kapışmak istemediği için öyle görünmüştür, diye cevap verdi Lisle.

Neyse, dedi Troy. Hadi yemeğe çıkalım.

Ben aç değilim.

Benim de fazla zamanım yok, dedi Troy tersler gibi. Geliyor musun, gelmiyor musun?

Çevrede şirket mensuplarının yemeklerini yedikleri çok sayıda lokanta vardı. Lisle onlardan birine gideceklerini sanıyordu, ama arabaya binince yanlış olduğunu anladı.

Nereye gidiyoruz? diye sordu Lisle kalabalık bir caddeye girerlerken.

Benim evime, dedi Troy sakın bir ifadeyle. Biraz sessiz bir yer olsun istedim. Çok gürültülü bir sabah geçirdim. Ayrıca şirkette kiminin bana Tanrı, kiminin de cehennem zebanisi gibi davranması sinirlerimi çok bozuyor. Durup Lis-le'a baktı. Senin hangi grupta olduğunu belirtmene gerek yok, biliyorum zaten.

Gidecekleri yeri öğrenince Lisle çok rahatsız olmuştu. Büroya dönmek istiyorum, lütfen.

Saçmalama, dedi Troy sinirlenerek. Hem de evi görmüş olursun böylece.

Görmek istemiyorum, dedi Lisle hiç duraksamadan. Hiç ilgilendirmiyor beni.

Tartışa tartışa sonunda Troy'un evine gelmişlerdi. Oturduğu katın bulunduğu bina, dıştan son derece modern görünüyordu ve her tarafı ağaçlarla çevriliydi.

İçeriye girdiler. Troy onu salondan geçirerek küçük bir odaya aldı. Burada yemek yiyeceklerdi demek. Yemek takımları görünmeyen eller tarafından bahçeye bakan pencerelerden birinin önündeki küçük bir masaya yerleştirilmişti. Lisle masanın üzerinde soğuk et, çeşitli salatalar ve buza yatırılmış bir şişe şarap gördü.

Troy bardaklarına şarap koydu, sonra da birazdan geleceğini söyleyerek uzaklaştı. İçki bardağını da yanma almıştı. Lisle biraz rahatlamak için hemen bardağı ağzına götürüp ilk yudumu aldı, sonra da gözlerini odanın içinde gezdirmeye başladı. Son derece modern ve zevkle döşenmiş odada en fazla, olağanüstü yükseklikteki tavan ilgisini çekmişti Lisle'm.

Genç kız her tarafa dikkatle bakıyor, Cindy Leighton'ın varlığını kanıtlayacak bir işaret arıyordu.

Telefon aniden çalmaya başlayınca Lisle öyle bir irkildi ki, ebndeki şarap az kalsın yere dökülüyordu. Bir süre bekleyip Troy'un telefonu açmadığını görünce kalkıp kendisi açtı.

Alo, Miss Bannerman'la mı görüşüyorum? Yemeğinizi böldüğüm için özür dilerim. Mr. Allard' la görüşebilir miyim? Bilmesi gereken bir şey var da.

Lisle karşı taraftan gelen kadın sesini tanıdı. Siz Mrs. Pearce'smız değil mi? Bir dakika bekler misiniz?

Lisle odadan çıkıp Troy'u aramaya başladı. Biri hariç, bütün kapılar kapalıydı. Başını açık kapıdan uzatarak baktı. Troy içerde yoktu, ama biraz önce burada olduğunu gösteren kanıtlar vardı. Ceket, gömlek ve pantolonu yatağın üzerinde duruyordu. Lisle odanın karşı duvarındaki bir kapıyı fark etti ve gidip birkaç kere vurdu. İçerden sürekli bir su sesi geliyordu.

Troy, telefon! Sekreterin arıyor.

Su sesi aniden kesildi ve Troy da hemen ardından büyük bir havluya sarınmış olarak kapıda görüldü. Lisle'in yanından geçerek telefona doğru yürüdü.

Blenda? Gene ne var?

Kaşlarını çatarak dinlemeye başladı. Lisle odayı terk edip onu rahat bırakmayı düşündü. Ona telefon geldiğini söyledikten sonra burada durup beklemenin anlamı yoktu.

Ama bir türlü aynalamıyordu yanından. Troy' un geniş omuzlarını, adaleli bacaklarını inceliyor, hayran hayran bakıyordu.

Yutkunarak heyecanını kontrol altına almaya çalıştı. Tam oradan ayrılmak üzereydi ki, çok geç olduğunu anladı. Troy da ona bakıyordu ve gözlerindeki ifadeden her şeyi anladığı belliydi.

Troy bir eliyle telefonu tutarken öbür eliyle Lisle'a yanına gelmesini işaret etti.

Lisle hiç tereddüt etmeden uydu bu emre. Troy onu boştaki koluyla sarıp dudaklarından öpmeye başlayınca titremeye başladı. Biraz sonra genç adam ahizeyi yerine koyarak diğer kolunu da genç kızın omuzlarına doladı. Şimdi vücutları birbirine iyice yapışmıştı ve delice bir şehvet içinde öpüşüyorlardı.

Genç adam Lisle'ı öpmeye devam ederek yatak odasına taşıdı, onu yatırdıktan sonra da geçip yanına uzandı.

Troy Şimdi onu yavaş hareketlerle soymaya başlamıştı. Bluzunu çıkardıktan sonra ani bir hareketle sutyeninin bağmı çözüp yuvarlak ve dipdiri göğüslerini meydana çıkardı.

Lisle'm altındaki yatak öylesine yumuşak ve örtüleri öylesine beyazdı ki, bir an kendini bulutların üstünde hissetti genç kız. Kollarını Troy' un boynuna dolarken yataktan gelen bir parfüm kokusuyla irkildi. Hayır! diye bağırdı ansızın. Troy'un, Cindy Leighton'la paylaştığı yatakta o-nunla seviŐemezdi.

Troy onu kollarıyla sararak kaçmasına engel oldu. Ne oluyor, söyler misin bana?

Bırak beni, gitmek istiyorum, diye bağırıp elinden Kurtulmaya alıŐıyordu Lisle, ama çabası boşunaydı.

Neden bırakacaktım seni? diye bağırdı Troy Sonra da elleriyle genç kızın çenesini tutup, dudaklarını onunkilerle yeniden birleŐtirdi. Sen baŐladın ve bitirmek zorundasın, kurtuluş yok.

Lisle Şimdi kendini çok çaresiz hissediyordu. Gözünden önce bir iki damla yaş geldi, sonra birden ağlamaya başladı.

Troy yumuŐamıŐtı. Biraz sonra tümüyle serbest bıraktı onu.

Lisle yan dönüp kıvrıldı. Acı ve ıstıraptan başka bir Şey hissetmiyordu o anda.

Al Şu bluzunu da giy bari, dedi Troy sertçe.

Lisle. onun, yanından uzaklaşıp banyoya girdiğini duydu. Bunun zerine toparlanıp, yemek yiyecekleri küçük odaya geçti. Ceketini koluna aldı ve çantasını bulmak için etrafına bakınmaya başladı.

Troy kapının eşiğinde durmuş, onun- geçmesi için hiçbir boŐluk bırakmamıŐtı.

Hayrola, nereye böyle?

Senden uzak herhangi bir yere, dedi Lisle -nne bakarak.

Artık çok geç. Troy yeni giydiği gömleğin kol düğmelerini iliklemeye çalışıyordu. Konuşmamız gereken Şeyler var.

Etenim sana söyleyecek hiçbir Şeyim yok.

Öyleyse susup beni dinleyebilirsin.

Lisie kafasını yerden kaldırarak mırıldandı. Kusura bakma, kalamam.

Öyle mi? Troy'un sesinde alay dolu bir ifade vardı Şimdi. Bütün numaraları biliyorsun, her Şeyi yapıyorsun ve sonunda da ağlıyorsun. Ne biçim iş bu böyle?

Bütün bunları benim planladığımı mı ima etmek istiyorsun sen? diye sordu Lisle. Kızgınlıktan yüzü kıpkırmızı olmuştu. E ıŐtan baŐlayalım istersen. Buraya gelmek benim fikrim değildi. Ve senin her öğlen duş almak gibi bir alıŐkanlıėının olduğunu da hiç sanmıyorum. Son bir Şey daha; Elini uzatıp alabileceğin halde telefon çalınca neden cevap vermedin?

Ne zaman böyle yorucu bir gün geçirsem, mutlaka zerimdekilerLdeėiŐir ve duş alırım tatlım, dedi Troy. Arzulu bir kadınla yatakta geçireceğim zaman

süresince rahatsız edilmemek için de yatak odasındaki telefonu hep kapalı tutarım. Bilmem şimdilik bu açıklama yeterli mi? Troy, Lisle'den cevap bekledi ama o susuyordu. Bunun üzerine kendisi konuştu. Şimdi benimle birlikte hiç değilse yemek yemeğe katlanabilirsen otur da bir şeyler yiyelim.

Aç olmadığımı söyledim sana.

Troy masaya gidip tabağına biraz yiyecek aldı, bardağını da şarapla doldurarak geçip Lisle'in karşısındaki kanepeye oturdu.

Aralarındaki sessizlik sanki hiç bitmeyecekmiş gibi görünüyordu, ama sonunda Troy konuşmaya başladı. Biraz önce kollarımın arasına gelmeni evlilik teklifimin üstü örtülü bir kabulü biçiminde yorumlamıştım. Yanılıyor muyum?

Lisle ayaklarının altındaki halıya bakarken dalıp gitmişti. O anda hiçbir şey düşünmeden yere uzanabilmek, ölmek istedi. Troy'a ne cevap vereceğini bilmiyordu, ama ne istediğini çok iyi biliyordu.

Bekliyorum, diye ısrar etti Troy.

Lisle kurumuş dudaklarını diliyle ıslatarak baktı ona. Bilmiyorum... zamana ihtiyacım var.

Ama istediğin zamanı sana vermeyeceğim, dedi Troy kaba bir ifadeyle. Buradan gitmeden önce olumlu ya da olumsuz bir cevap vermeni istiyorum.

Beni çok zor durumda bırakıyorsun, dedi Lisle. Sesinden son derece sıkıntılı olduğu anlaşılıyordu.

Troy elindeki şarabı bir yudumda içti. Aslında seni daha ilk günden yatağıma almalıydım. Böylece bunları tartışmaya hiç gerek kalmazdı. Bardağını masaya koyup gözlerini Lisle'a dikti. Keşke Harlow Banuerman'a telefon edip önemli bir işimin çıktığını ve öğleden sonraki toplantıyı iptal ettiğimi söyleseydim. Neyse, artık çok geç. Troy bir süre odanın içinde dolaştıktan sonra sanki bir şey hatırlamış gibi dönüp genç kıza baktı.

Biliyor musun, annemle babam da bizimki gibi araçların isteğiyle evlenmişler, dedi. Ama bir gün bile mutsuz olduklarını görmedim. Annem ilerde bazı şeyleri anlatır herhalde sana. Fransa'da yaşıyor. Geçenlerde konuştuğumda seni görmek için önümüzdeki hafta buraya geleceğini söyledi.

Hayır, olamaz! Lisle ellerini kaldırıp yüzüne kapadı. Her şey öyle hızlı geliyordu ki.

Neden olmasın? dedi Troy. Unuttun mu sevgilim, biz resmen nişanlıyız. Annemin müstakbel gelinini görmek istemesi çok doğal değil mi?

Her şey kontrolüm dışında geliyor, diye sızlandı Lisle ve sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi mırıldandı. Sana baştan beri böyle davranma hakkı vermemeliydim. Oysa...

Ama verdin Lisle, diye sözünü kesti Troy. Üstelik, artık kimseyi aldatamayacak bir noktayı geldik. Evet, cevabını bekliyorum.

Lisle gözlerini kapadı. Yeniden açtığında kendini biraz olsun toparlamış gibiydi. Seninle bir şartla evlenirim.

Şart dinleyecek halim yok benim, dedi Troy . ;kin sakın. Boş ver bunları. Seni istiyorum ve bunu istediğim yerde gerçekleştirebilirim. Kendini kandırmaya çalışma, böyle olduğunu sen de biliyorsun.

Kendimi kandırıyor muyum Troy, dedi Lisle.

Dediğin gibi bunun böyle olacağını ben de biliyorum Ama neden... bu evden nefret ediyorum. Yaşayamam ben burada. Tek şartım bu evi terk etmen.

Troy gülümsedi. Öyleyse çıkarız. Zaten ben de daha geniş bir eve taşınmayı düşünüyordum.

Sadece bu kadar değil, diye devam etti Lisle. Yatak odandaki o yatağı da istemiyorum.

Yoksa hayalet korkun talan mı var Lisle. Tanrı aşkına bırak böyle şeyleri.

Her neyse, şartım bu, tamam mı?

Troy biraz düşündükten sonra, Tamam, diyerek yerinden kalktı. Doğruca Lisle'in yanına gidip onu kollarının arasına alarak öpmeye başladı.

Lisle ise verdiği kararın doğru olup olmadığını düşünüyordu hâlâ.

Lisle o gün öğleden sonra hep verdiği karar üzerinde düşündü. Aklına geldikçe büyük bir rahatsızlık çöküyordu üstüne ve üstelik kafasını kurcalayan daha bir sürü sorun vardı.

Çalıştığı bölüme döndüğünde ortalığa sinmiş sıkıntılı havayı hemen fark etti. Kapıdan girerken ilk olarak Jeff'i gördü. Genç adamın yüzü ölü yüzü gibi bembeyaz olmuştu.

Neler oldu burada? diye sordu Lisle masasına otururken.

Soruya Marian cevap verdi. Tam beklediğimiz gibi oldu her şey. Bölümde bir kişi fazlaymış ve en geç üç ay içerisinde çıkartılacaktı.

Peki kimmiş bu?

Marian omuzlarını silkti. Önümüzdeki hafta açıklayacaklarmış. Ama Jeff çok sıkılıyor. Cat-hy'yle daha yeni bir eve taşınmışlardı çünkü.

Marian başını önüne eğip hızla daktilo yazmaya koyuldu. Lisle uzun uzun düşündü, sonunda önüne bir kâğıt çekerek istifası... yazdı ve götürüp Carl'a verdi. Cari çok şaşırılmıştı, ama durumdan hoşnut olduğunu da gizleyemiyordu.

Öbürleri onu dikkatle izlerlerken Lisle masasını boşaltıp temizlemeye koyuldu. Hiç kimseye neden istifa ettiğini açıklamamıştı, ama kendisi için durum son derece açıktı. Hayatına başka bir yön vermişti ve artık burada durmasının bir anlamı yoktu.

Lisle masasıyla uğraşırken Marian da kalkıp kendisine bir fincan kahve aldı. Başka bir fincanı da doldurarak götürüp Lisle'in önüne koydu.

Bütün bunlar--olurken herkes önündeki işiyle meşgul oluyor, sanki önceden anlaşmışlarmış gibi hiç kimse konuşmuyordu. Sonunda Jeff minnet dolu bakışlarla onu süzerek konuşmaya başladı: Sen yokken Cari bize senin Salzburg Fes-tivali'yle ilgili önerilerini okudu. Çok titiz hazırlamışsın. Hepsi de çok iyiydi.

Teşekkür ederim, dedi Lisle gülümseyerek. Bütün isteğim bana bir şans verilmesiydi.

Gitmek için ayağa kalktığında herkes sırayla gelip elini sıktı, o da her birine ayrı ayrı teşekkür edip başarı diledi.

Merdivenlere doğru yürürken arkasından birinin ona seslendiğini duydu. Lisle kimin seslendiğini anlamak için dönüp baktı. Oliver Grayson kapısının önünde durmuş ona bakıyordu.

Merhaba Oliver. Ben seni toplantıda sanıyordum.

On beş dakika ara verildi, dedi Oliver. Gözlerini Lisle'a dikip devam etti. Lisle neler oluyor? Gazetelerdeki haberler? Hepsi doğru mu bunların?

Hepsi doğru, dedi Lisle. Troy Allard'la resmen nişanlandık. Daha fazla bir şey söyleyemeyeceğim. Doğrusunu istersen ne yaptığımı kendim de bilmiyorum.

Ama mutlu olmadığın apaçık, dedi Oliver. Bir çocuk bile anlayabilir bunu. Gel, vazgeç bu işten Lisle. Neden kendini durup dururken baskı altına alıyorsun? Eğer istersen sana yardım da edebilirim.

Hiç kimse yardım edemez bana, dedi Lisle, bitkin bir sesle. Üstelik sana karşı da çok kötü davrandım Oliver. Senden nasıl özür dileyeceğimi bilemiyorum.

Oliver gözlerini Lisle'dan hiç ayırmadan konuşuyordu şimdi: Ama sorunlarını görmezlikten gelemezsin böyle. Ben sana yardım edebilirim. Her şey bitmiş sayılmaz henüz.

Her zaman geç kalıyorsun Grayson, dedi Troy, kupkuru bir sesle. Hazırsan toplantıya devam edebiliriz.

Lisle yutkundu. Onun yaklaştığını fark etmemiştii ve Grayson'la konuştukları şeyleri duyup duymadığını! da bilmiyordu.

Oliver. Lisle'ın elini sıkıp bir şeyler mırıldandıktan sonra dönüp toplamı odasına doğru yürümeye başladı. Lisle da ayrılıp merdivenlere doğru yöneldi. Ama henüz iki adım atmıştı ki Troy onu omzundan tutarak gitmesine engel oldu.

Hey, bir dakika. Nereye gittiğini sanıyorsun sen böyle?

Artık burada çalışmamın mümkün olmadığını düşünüyorum, dedi Lisle, sakın bir sesle. İstifa ettim.

Çok iyi etmişsin. diye onayladı onu Troy. Tam kararlı bir ruh hali içindeyken oda arkadaşına da artık onunla kalmayacağını açıklasan iyi olur. Hadi eşyalarını toparla da Priory'ye götürüyim seni.

♦ Hayır, diye itiraz etti Lisle. Böyle ansızın yüzüstü bırakamam Janie'yi. Haksızlık olur, yapamam.

Sana, onun parasal olarak güçlük çekmeyeceği konusunda güvence veriyorum. diye ikna etmeye çalıştı onu Troy. -Ayrıca ev sahibiyile de en küçük bir sorunu olmayacak, tamam mı şimdi?

Bilmem ki... Onunla birlikte daha bir süre kalabilirdim.

Kalabilirdin, ama kalamayacaksın, dedi Troy buz gibi bir sesle. Bir şey daha var. Sana Oliver' dan uzak durmanı ve onunla cilveleşmene tahammül edemeyeceğimi daha önce söylemiştim Bundan böyle nasıl davranman gerektiğini öğ rensen hiç fena olmaz.

Oliver'la konuşmamız konusunda yanlış şeyler düşünüyorsun, dedi Lisle ancak duyulur bir ses tonuyla.

Öyle mi? diye sordu Troy alaylı bir ifadeyle. Eğer buna inanmamı istiyorsan, koridorda herkesin gözü önünde sana böyle davranmasına izin vermezsin. Sesi gittikçe sertleşiyordu. Geç mişte yaptıkların beni ilgilendirmez. Ama bundan sonra kaçınman gereken davranışlar olduğu nu bilmen gerek. Lisle. Troy'un ilk kez bu kadar sinirlendiğini görüyordu. Git ve eşyalarını topla. dedi genç adam, kesin bir ifadeyle.

Lisle kendini onun kollarına atıp ne Oliver'ın ne de başkasının kendisini ilgilendirmediklerini, yalnızca onu sevdiğini söylemek isterdi o anda.

Ama Troy çoktan yanından uzaklaşmış, kapısı açık duran toplantı odasına yönelmişti bile.

Lisle durup onun kapıdan girişine baktı, sonra yavaş yavaş merdivenleri inmeye başladı.

YEDİNC İ BÖLÜM

Janie, anahtarıyla kapıyı açmaya çalıştığında Lisle yarı yarıya toparlanmıştı. Arkadaşını karşılamak için koridora çıktı. Sana sürpriz yaptım, merhaba!

Evine hoş geldin. Janie bir yandan konuşuyor, bir yandan da neler olup bittiğini anlamak için etrafına bakınıyordu. Taşınıyorsun galiba. Bu koşullar altında bu benim için tam bir sürpriz ama, ne yapalım.

Yapabilecek başka bir şeyim yoktu, dedi Lisle. Eminim anlattığımda sen de bana hak vereceksin.

Lisle yatak odasının kapısını açarak yatağın üstünde fermuarları açık vaziyette duran valizlerini gösterdi.

Aman Tanrım! diye bağırdı Janie. Düğün ne zaman? Yarın mı?

Yakında. dedi Lisle suratını buruşturarak.

Çok iyi, diye onayladı Janie. Neyse ki Ge-rard'm şu sözde arkadaşlarından biri başına musallat olmadı.

Birlikte yemek yedikten sonra Janie bulaşıkları yıkamaya başladı. Lisle de eşyalarını toparlamaya devam etti. Ayrılma saati yaklaştıkça, Janie'yi çok özleyeceğini daha iyi anlıyordu.

Lisle, Janie'nin, bir sürü sorunla baş başa kalışına canının sıkıldığını anlamıştı. Kendi kendine bu kadar bencil biri olduğu için kızıyordu, ama bir yandan da başka çaresinin olmadığını düşünüyordu.

Belki bu değişiklik herkes için iyi olur, dedi Janie, kahvelerini içerlerken. Ben de bir an önce buradan taşınısam fena olmaz. Anita'nın oda arkadaşısı da

evleniyormuş. belki onunla birlikte bir yer tutarız. Lisle'a kuşkulu bakışlarla bir göz attı. Arada bir görüşürüz, değil mi?

Tabii, dedi Lisle. Düğünümde de en çok senin yardımlarına güveniyorum.

Lisle makine gibi çalışıyordu, ama zil çaldığında henüz hazır değildi.

Janie'ye, Ben açıyorum, diye bağırdı ve gidip kapıyı açtı. Troy gelmişti.

Hazır mısın?

Tam değil. Düşündüğümde de çok eşyam varmış. Priory'ye bu gece gitmemiz şart mıydı? Bir gün daha burada kalsaydım...

Bu gece, diye diretti Troy. Belki ben de hayaletlerden hoşlanmıyorum, tamam mı?

Öyleyse biraz beklemek zorunda kalacaksın, dedi Lisle. Bu arada Janie de sana bir kahve hazırlar.

Troy başını salladı ve içeri girip mutfığa doğru yöneldi. Lisle da yatak odasına geçip hızla toparlanmaya devam etti. Bir süre sonra hazırды. Gelip bavulları taşımasına yardım etmesi için Troy'a seslendi.

Janie mutfak kapısının önüne çıktığında Troy'u bavulları taşıırken gördü.

Kararlı erkekleri her zaman takdir etmişimdir, dedi gülümseyerek.

Troy da ona bakıp gülümsedi. Ama soyumuz tükeniyor ha!

Bu söylediğin, bir erkek kardeşinin olmadığı anlamına mı geliyor?

Lisle onlara bakarken, Troy'un şu andaki hayran bakışlarıyla kendisine de bir kerecik olsun bakması için neler verebileceğini düşündü.

Lisle, Janie'yle vedalaştıktan sonra Troy'u iz leyerek aşağı doğru inmeye başladı.

Genç kız arabaya bindi, biraz sonra da hareket ettiler. Beni istasyona bırak yeter, dedi Troy'a. Ondan sonrasını trenle giderim, bir sürü işin var, boşuna zamanını yollarda harcama.

Hayır, geleceğim, dedi Troy. Bu kadar anlayışlı ve nazik davranman da gerekmez. Baştan beri senden böyle bir şey istemedim.

Peki benden istediğin nedir. Troy? diye sordu Lisle boğuk bir sesle.

Bunu sana daha önce de açıkça hissettirdiğimi sanıyorum. Senden, daha girişken bir insan olmanı istiyorum. Ve tabii bir de seni, vücudunu istiyorum. Öğrenmek istediğin başka bir şey var mı?

Hayır, dedi Lisle Ağzı kupkuru olmuştu.

Troy eve gidene kadar başka bir şey konuşma-mıştı. Lisle gözlerini kapadı, evliliklerinin nasıl bir evlilik olacağını düşünmeye başladı. Şu birlikte yaptıkları yolculuk gibi olabilir miydi mesela? Yani arada bir ilişkileri olacak, konuşacaklar, sonra araya uzun bir sessizlik dönemi girecek? Evlilikleri böyle olursa nasıl tahammül edecekti böyle bir şeye?

Eve vardıklarında Lisle bavulları arabadan indirmekte olan Troy'a bakanak merakla onun hemen gidip gitmeyeceğini anlamaya çalıştı. Merakını Mrs. Peterson giderdi. Onlara, hoş geldiniz, demek için yanlarına geldiğinde kahve

ve sandviçlerinin hazır olduğunu, istedikleri zaman salona getirebileceğini söyledi.

Çok iyi, dedi Troy. On dakika sonra, tamam mı?

Nasıl isterseniz efendim. Sizin için daha önce kaldığınız odayı hazırladım. Bilmem iyi ettim mi?

Burada kalacağını hiç düşünmemiştim, dedi Lisle yalnız kaldıklarında.

İtirazın mı var yoksa?

Sanmam.

Bak ne kadar cana yakınsın şimdi, diye takıldı ona Troy. Neydi Londra'daki o kadınca kaprislerin? Zaten beni başından atma girişimlerinin, sonunda büyük bir arzuya dönüşeceğini biliyordum.

Lisle omuzlarını silkti. Öyle düşünmek istiyorsan, düşün.

Doğrusunu istersen, ne düşündüğümü bile tam bilmiyorum, dedi Troy. Lisle ona bakarak onun ne demek istediğini arılamaya çalıştı. Yoksa, gerek kendisini gerekse Lisle'ı mahkûm ettiği bu evlilik konusunda bazı art niyetleri mi vardı?

Ben yemek yemiştım, dedi Lisle, Troy'a dönerek. Senin için bir sakıncası yoksa odama çıkıp valizlerimi bir an önce açmak istiyorum.

Troy'un yüzünde anlaşılmaz bir ifade vardı şimdi. Ya izin vermezsem? Unutma ki yakında karım olacaksın. Yanımda kalıp sıkıntılarımla a-zaltmaya çalışmanı isteyebilirim senden. İyi bir eşten istenen de bu değil midir zaten?

Lisle da sıkıntılar içindeydi aslında. Yardım ister gibi baktı ona.

Git öyleyse, dedi Troy, kızgın bir ifadeyle. Neredeyse olduğun yere yığılacak gibi bir halin var zaten.

Gerçekten de öyle hissediyordu Lisle. Odasına çıktı ama her şey ona çok yabancı görünüyordu. Çocukluğunu ve genç kızlığını şu dört duvar arasında geçirmişti. Bir daha hiç geri gelmeyecek çocukluğunu ve genç kızlığını...

Her şeye rağmen Troy'u istediğini, onu sevdiğini düşündü bir kere daha.

Kapı vurulduğunda vücudunun üst kısmı çıp laktı. Biraz dinlenebilmek için geceliğini giyip yatağa girmeyi hesaplamış, tam da bluzun' çıkardıktan sonra kapı çalınmıştı. Mrs. Peterson olamazdı bu, onun vuruşu değildi çünkü. Giyme ye fırsat bulamadığı geceliğini göğüslerinin üzerine bastırdığı sırada kapı ikinci kez vuruldu ve içeriye Troy girdi.

Kapıya vurduğumu sağır sultan duydu, sen duymadın galiba, dedi Troy alaylı bir ifadeyle.

Hayır, dedi Lisle. Yalnızca rahatsız edilmek istemedim. Pekâlâ uyumuş da olabilirdim, değil mi?

Troy başını salladı. Olamazdın, çünkü aşağıya yansıyan ayak seslerinden, odanın içinde bir o yana bir bu yana yürüdüğün anlaşılıyordu.

Ama bu, odamda bir arkadaş istediğim anlamına gelmez.

Bak tatlım, dedi Troy gülümseyerek. Yorucu bir gün geçirdim ve yatak oyunları oynamaya hiç niyetim yok. Ayrıca seninle yatmanın bana meşru bir

hak olarak verildiği güne kadar beklemeyi de tercih ederim. Umarım bütün bunlar seni rahatlatmıştır.

Çok iyi, dedi Lisle. Herhalde şimdi odama ne için girdiğini anlattırın artık.

Hastaneye telefon ettiğimi ve Murray'ın çok iyi olduğunu bilmeni istedim yalnızca, dedi Troy. Ziyaretini geciktirdiğimiz için ondan özür diledim ve yarın geleceğimizi söyledim.

Tabii, dedi Lisle. Ne iyi olmuş telefon etmen Aslında ben de aramalıyım.

Troy omuzlarını silkti. Üzülme. Murray'i ne kadar çok sevdiğimi bilirsin, sürekli arar sana durumu bildiririm. Onun bir zamanlar bana u zattığı eli hiçbir zaman unutamam.

Ve de sana yaptığı iyilikleri, diye ekledi Lisle.

Bununla neyi kastediyorsun? diye sordu Troy meydan okur gibi bir sesle. Eğer Harlow Bannerman'dan söz ediyorsan, şirketi battığı bataklıktan çıkarmaya çalıştığımı sen de biliyorsun. Yoksa senin başka bir fikrin mi vardı, güzelim?

Bana böyle hitap etme! diye birden sinirlendi Lisle.

Neden? dedi Troy mırıldanarak. Gerçeği söylemek ayıp mı? Lisle'dan cevap bekler gibi durup baktı ona. O konuşmayınca da kendisi devam etti. Sözlerinin gerisini getireceksin herhalde?

Lisle başını salladı, tam o anda da göğüslerinin üzerinde tuttuğu geceliği elinden kaydı. Az kalsın göğüsleri olduğu gibi ortaya çıkacaktı ki, son anda tuttu. Troy kendine engel olamayıp gülerken Lisle utancından kıpkırmızı kesilmişti.

Unutma ki sözünü etliğin şeyleri elde etmek için kimsenin önünde diz çöküp yalvarmadım. dedi Troy gülmesi bittikten sonra.

Tabii, diye cevap verdi Lisle. Senin kadar zengin olan herhangi bir adam da diz çöküp yal varmazdı zaten.

Belli olmaz, dedi Troy. Bana gelince... ben istediğim her şeyi her zaman elde ederim.

Karşılığını ödeyerek mi? diye sordu Lisle. alay eder gibi.

Değerine ne biçmişsem onu öderim, evet. Troy sözlerinin burasında durup gözlerini kısarak Lisle'a baktı. Sen de kendine yüklü bir fiyat biçmesen iyi olur, Lisle. Çünkü dediğim gibi istediğim şeylerin bedelini ben belirlerim.

Benim de bir fiyatım var. Ya yüksek fiyat, is tersem... o zaman ne olur? diye sordu Lisle.

Anlaşmamızı mı iptal edersin?

Hayır güzelim. Senin çıkardığın yeni maliyetleri de masraflara yazarım.

Harlow Bannerman da yaptığın gibi mi?

Troy gülümsedi. Tam değil. Bu son söylediğin şeyi benim yöntemlerimi onaylamadığın anlamına alabilir miyim?

Bunlar benim işim değil, diye konuşmayı bitirmek istedi Lisle. Unutma ki artık orada çalışmıyorum.

Ama Gerard var, dedi Troy. Onun zor durumda kalmasıyla ilgilenmemelik edemezsin sanırım.

Benco onun yerinden alınması biraz fazla bü yük bir ceza oldu.

Yerinden alınması mı? Onun durumu için kesinlikle böyle bir şey söylenemez. diye bağırdı Troy. Satış bölümünde vakit öldüreceğine işi gerçekten öğrenebileceği bir yere getirilmiş olması neden haksızlık sayılsın?

Yaptıklarını sanki ona iyilik etmiş olmak için yapmış gibi savunma lütfen, dedi Lisle. Ona iyi bir ders vermek istediğini sen de ben de çok iyi biliyoruz.

Ben böyle bir şey istemiyorum. Ama bunu isteyenler olabilir doğrusu. Mesela Harry Foxton gibi.

Lisle soru soran gözlerle Troy'a baktı. Ne demek istiyorsun?

Gerçekten ne demek istediğimi sana açıklamam gerekiyor mu? diye sordu Troy. Herkesin gözü Carla Foxton gibi kadınların üzerindedir ve onların yaptıkları pek gizli kalmaz. Ayrıca, sanılanın tersine, karılarının marifetlerini en son öğrenenler her zaman kocalar olmayabilir.

Lisle şaşırmıştı. Peki sence ne olacak şimdi? diye sorabildi ancak.

Troy omuzlarını silktilti. Ben Harry Foxton değilim ki bileyim. Ama onu tanıdığım kadarıyla öcünü almak isteyecektir.

Lisle kurumuş dudaklarını diliyle ıslattı. Biliyor musun? O, yani Gerard demek istiyorum, aslında Carla'yı seviyor. Ona, kocasından boşa nıp kendisiyle birlikte yaşamasını teklif edecekmiş.

Ona bakacak kadar parası var mı bakalım? diye sordu Troy imalı bir ifadeyle. Böyle kadınların nasıl para harcadıklarını bilirsin.

Bugün için ona para yediremez tabii, dedi Lisle.

Troy yüzünde hafif bir gülümsemeyle Lisle'a baktı. Gerçek bir aşka çomak soktuğumu düşünüyorsan, unut bunu. Mrs. Foxton yalnızca kendisini ve Harry'nin paralarını sever. Gerard'ın da aşk dışında başka hesaplarının olduğuna emi nim.

Lisle onu suçlayamadı. Çünkü gerçeğin aşağı yukarı böyle olduğunu o da biliyordu.

Tecrübelerine dayanarak mı söylüyorsun bunu? diye sordu Lisle, uzun bir aradan sonra.

Troy küçümser gibi baktı ona. Ben beş parasızın biri olsaydım, sen de benimle evlenmezdin güzelim, değil mi?

Lisle hem üzülmüş hem de kızmıştı. Davranışlarıyla ona, şartlar ne olursa olsun onu sevdiğini, yarın beş parasız kalsa da sevmeye devam edeceğini anlatamamıştı demek.

Troy, 'Senin daha girişken bir insan olmanı ve vücudunu istiyorum.' demişti ona. İlişkilerinde aşkın adını bile anmamıştı hiçbir zaman.

Çok suskunsun, diye sessizliği bozdu Troy. Yoksa, ne yapsam da şu adamı bir utandırsam. diye mi düşünüyorsun?

Neden öyle düşünecekmişim? dedi Lisle kayıtsız bir sesle. Benim parasız biriyle evlenmeyeceğimi sen de en az benim kadar biliyorsun, değil mi? Bir süre yere bakıp hiçbir şey konuşmadı, sonra başını kaldırdı. Umarım artık beni odamda yalnız bırakırsın. Gerçekten çok yorgunum.

Ne talihsizlik, dedi Troy çok büyük bir fırsatı elden kaçırmış gibi. Oysa şu kısa sohbetimiz beni nasıl da canlandırmıştı. O yüzden seni kendi haline bırakabileceğimi hiç sanmıyorum doğrusu.

Lisle şimdi iyice sinirlenmişti. Odamı terk e-dersen gerçekten sevineceğim.

Eminim. Hatta elinin bir hareketiyle beni ortadan kaldırma gücün olsa bunu bile gözünü kırpmadan yaparsın. Lisle'a doğru bir adım attı. Ne var ki, ben varım Lisle. Bugün varım, ya rın da olacağım.

Beni yalnız bırak, diye bağırdı Lisle. Bu sıra da Troy ona doğru bir adım daha atmıştı. Sakın dokunma bana!

Ama Troy ona iyice yaklaşmıştı. Lisle panik içindeydi şimdi. Troy.. lütfen! Evlenene kadar bana dokunmayacağına söz vermiştin, unuttun mu?

Sana akşamın ilk dersini vereyim, dedi Troy gülerek. Her zaman, yalnızca kadınların değil, zaman zaman erkeklerin de düşüncelerini değiştirebileceklerini öğreneceksin. Genç adam uzanıp Lisle'in kollarını tuttu.

Hayır! Lisle çaresizlik içinde onu göğsünden tutup geriye doğru itti. Senden nefret ediyorum!

Bunu biliyorum, yeni bir şeyler söyle. Troy dudaklarını Lisle'in dudaklarının üzerine koyarak onun daha fazla konuşmasını engelledi, son ra da bir elini göğüslerine götürerek okşamaya başladı. Bir yandan da boğuk bir sesle konuşmaya çalışıyordu. Lisle, sonunda benim seni istediğim kadar senin de beni istediğin ortaya çıkacak.

Bu doğrudu. Evet doğrudu. Vücudu onun vücudunun karşısında teslim olmuş gibi dururken nasıl inkâr edebilirdi bunu.

Troy onu yatağa götürüp boylu boyunca uzattı. Lisle neye uğradığını şaşırıyordu, ama şimdi yüzüne belli belirsiz bir gülümseme yayılmıştı.

Bu benim için doğru. Evet, seni istiyorum, dedi Lisle. Şimdi yüzüne hüznü bir ifade yerleşmişti. Ama sen... senin için doğru değil bu. Çok üzücü ama doğru değil. Yalan mı?

Ne yazık ki doğru. dedi Troy zor duyulur bir sesle. Bu, sende, bana ya da anlaşılmamıza karşı bir değişikliğe yol açacaksa, senin bileceğin iş. Düşün bunun üzerinde.

Troy iyi uykular dileyip çıktı. Lisle uzun bir süre kapalı kapıya baktı, sonra gözlerini kapatıp uyumaya çalıştı.

Sabahleyin geç bir saatte uyandı. Aşağıya inip Mrs. Foxton'a, Troy'un kendisi için bir mesaj bırakıp bırakmadığını sordu. Hiç değilse bir daha ne zaman buluşacaklarını belirten bir mesaj umuyordu, ama o bile yoktu.

Lisle birkaç saat bahçede çiçeklerle meşgul oldu. Temiz hava ve çiçekler biraz olsun neşesini yerine getirmişti.

ögle yemeğinden sonra Murray'ı görmeye gitti. Büyükbabasının kendisine neden Harlow Bannerman'ı terk ettiğini soracağını düşündü, ama o bu konuyu hiç açmadı bile. Anlaşılan nişanlanmasının normal sonucu olarak görüyordu bunu.

Yapılacak öyle çok iş var ki, dedi Murray durup dururken

Lisle onun düğünden söz ettiğini anlamıştı. Elini onunkinin üstüne koyarak konuşmaya başladı: O kadar da çok değil. Sade bir düğün olacak. İkimiz de böyle olmasını istiyoruz.

Murray kuşkulu gözlerle baktı ona. Tanrı aşkına, neden? Gören de, utanç verici bir şey yaptığınızı sanacak. Torunumun böyle bir düğünle evlenmesine izin veremem ben.

Ama benim kalabalıklardan hiç hoşlanmadığımı bilirsin, dedi Lisle sabırla.

Pekâlâ. dedi Murray sonunda. Siz nasıl isterseniz öyle olsun.

Aman ne hoş, diye fısıldadı Lisle. Hazır se ni böyle uysal yakalamışken birkaç taviz daha koparayım bari. Şu aile dışı ziyaretlere bir son versen artık diyorum. Hemşire dün ziyaretçilerinin ardı arkasının kesilmediğini söyledi bana.

Murray kaşlarını çatı. Kadınların işlerime ka nışmasından hoşlanmam.

Ama bu onun görevi. Seni iyileştirmeye çalı şıyor burada. Lisle gözlerini ondan hiç ayırmadan sordu: Neyse. Söyle bakalım, kimdi bu zi yaretçiler?

Murray kendini savunmak ister gibi bir el ha reketi yaptı Hepsi ayrı bir öneride bulunmaya gelmiş. Şimdi Harlow Bannerman'ın başında bulunmayışından yararlanıp, uzun zamandır ihmal edilmiş olan petrol işiyle uğraşıyorum.

Bırak ihmal edilsin Tanrı aşkına! diye bağır dı Lisle. Senin dinlenmeye ihtiyacın var.

Murray ona bakıp gülümsedi. Onu da yapacağım, merak etme. Şimdi bütün mesele düğüne kadar kendimi toparlaya'bilmekte. Murray durup Lisle'in yüzüne baktı bir süre. Belki aynı şeyi senin de yapman gerekecek. Odadan içeri girdiğinde hortlak girdi sandım. Seni eski neşeli halinle görmek istiyorum, anlaşıldı mı?

Lisle kendini zorlayarak gülümsemeye çalıştı. Bütün neşemi şimdi kullanırsam düğüne bir şey kalmaz. Troy, annesinin çok yakında İngiltere'ye geleceğini söyledi. Sanırım onu Priory'ye davet etmem gerekecek.

Harika. diye onayladı Murray. Eminim senin için çok iyi bir arkadaş olur.

Lisle bu konuda endişeliydi. Mrs. Allard'ın, oğlunun böyle ani bir kararla evlenmeye kalkmasından pek hoşlanmayacağını düşünüyordu.

Günler ağır ağır geçiyordu. Lisle gene yalnız, gene sıkıntılıydı. Arada bir Gerard'la telefon görüşmesi yapıyor, ondan, Harlow Bannerman'm altının üstüne geldiğini öğreniyordu. Gerard da çok sıkıntılı görünüyordu aslında. Carla Foxton' dan da hiç söz etmemişti bu görüşmelerde. 'Demek bu iş bitti,' diye düşündü Lisle. Ya da belki o öyle olduğunu sanıyordu.

Bir gün de Oliver Grayson aramış, ama Lisle o sırada bir yürüyüş için dışarıya çıktığı için ko-nuşamamışlardı. Lisle dönüşünde Oliver'dan telefon geldiğini öğrendiyse de onu aramadı.

Ama altı üstüne gelen yalnız Harlow Bannerman değildi.

Lisle, Troy'un bir gün çıkagelmesini, ya da hiç değilse bir telefon etmesini bekliyordu. Ne var ki günler geçiyor, bunların hiçbirisi gerçekleşmiyordu.

Oysa Troy hastaneye her gün telefon etme fırsatı buluyordu. Murray. onların birbirleriyle temas halinde olduklarını düşündüğü için olsa gerek, ne zaman Troy kendisine telefon etse, sevinç içinde Lisle'a aktarıyordu bunu. Doktoru yakında taburcu edileceğini de açıklamıştı zaten.

Bu haber Lisle'ı yeni bir panik içine itti. Bu yükbabası eve geldikten sonra düğünü erteleyecek hiçbir mantıklı neden kalmayacaktı çünkü Tabii düğün olursa... Kim bilir, belki de Troy fikrinden caymıştı ve bunu açıklamak için Murray'in iyice iyileşmesini bekliyordu.

Nihayet bir gün, bahçede güllerle oyalanırken Mrs. Peterson yanma geldi ve Mr. Allard'm bürosundan, onu aradıklarını söyledi.

Lisle uçar gibi koştu eve, ama karşısında Troy değil, Mrs. Pearce vardı.

Nasılsınız, Miss Bannerman? Mr. Allard'm aniden Amerika'ya gitmesi gerekti, size de annesinin cumartesi günü burada olacağını bildirmemi söyledi. Aynı gece Mrs. Allard'm kaldığı otelde küçük bir akşam yemeği verilecekmiş. Mr. Allard o gece için başka bir bağlantı yapmamanızı istedi sizden.

Çok iyi. Çok teşekkür ederim. Peki, Mrs. Allard'm hangi otelde kalacağını biliyor musunuz acaba?

Mrs. Pearce ona gerekli bilgiyi verdi, ama şaşkınlığını da gizleyemedi. Lisle'm, kayınvalidesinin hangi otelde kalacağını bilmemesini çok garip karşılamıştı haklı olarak.

Lisle bunun ardından Janie'ye telefon edip cumartesi gecesi onda kalıp kalamayacağını sordu.

İstersen sürekli kalabilirsin, dedi Janie. Eee, kayınvaliden nasıl biri acaba?

Bilmem. Zaman gösterir herhalde nasıl biri olduğunu.

Tabii. dedi Janie. Ama sana bir şey söyleyeyim mi? Normal şartlar altında şimdiye dek onun bütün ailesiyle ve arkadaşlarıyla tanışmış olman gerekirdi. Janie biraz durdu. Anlaşılan çok meşgul. Graham bugün bana. Harlow Bannerman'm hisse senetlerinin hızla değer kazan dığını söyledi. Sınırsız parası olan biriyle evleni - orsun. canım. Hayatından memnun musun bari?

Lisle zoraki olduğu belli olan bir sesle güldü. -Bilmiyorum Janie. Çok karışık duygular içindeyim.

Cumartesi günü geldiğinde Lisle yalnızca karışık duygular içinde değil, aynı zamanda çok da sinirliydi. Öğleden sonra Londra'ya hareket etti ve trenden indikten sonra doğruca kuaföre gidip saçlarını yaptırdı.

Şirkete telefon edip kendisinin Janie'nin evinde olduğunu söyleyecekti, ama Troy henüz dönmemişti. Bunun üzerine not bıraktı.

Janie onu büyük bir sevinçle karşıladı. Kahvelerini içerlerken eski günleri andılar uzun u-zun. İkisi de arkadaşlıklarının birbirleri için önemini ancak ayrıldıktan sonra anlayabilmişlerdi.

Lisle bir duş aldıktan sonra Janie'nin malzemelerini kullanarak hafif bir makyaj yaptı. Makyajını yeni bitirmişti ki kapının zili uzun uzun çalmaya başladı. Lisle heyecandan kıpkırmızı olduğunu çok iyi biliyordu. Neden bu kadar erken gelmişti Troy acaba? Kim bilir, kendisine ne kadar kızgındı şimdi. Koşup kapıyı açtı, ama karşısında Jake değil. Gerard vardı.

Gerard? Aman Tanrım! diye bağırdı Lisle. Ne oldu sana böyle? Kaza mı geçirdin yoksa?

Ağabeyinin yüzü gözü kan içindeydi ve bütün elbiseleri çamur olmuştu. Sanki, Oliver Gray-son'a yaslanmayacak olsa bacakları onu taşıyamayacak kadar bitkin görünüyordu.

Kaza değil. dedi Oliver. Şirketin yanındaki küçük bara uğramıştım Çıktığımda bir inleme duydum, baktım ki Gerard yerde yatıyor.

Ama onu hastaneye götürmek gerek, dedi Lisle .titreyen ellerini yanaklarına götürürken.

Oliver itiraz eder gibi başını salladı. Hastaneye götürülmeyi kesinlikle reddetti. Senin buradan ayrılıp kasabaya yerleştiğini ne kadar anlatmaya çalıştıysam da kendisini buraya getirmem konusunda ısrar etti.

İçeri girin, dedi Janie. Biz onu divana yatırırken, Lisle sen de bir doktor çağır istersen.

Hayır, hayır, diye bağırmaya başladı Gerard aniden. Doktorun beni görmesini istemiyorum.

Oliver onu salona götürdü. Gerard ilk gördüğü divana boylu boyunca uzandı.

Janie heyecandan dudaklarını ısırıyordu. Tom'a telefon edeceğim, dedi. Kardeşi yakınlardaki bir hastanede doktordu. Dönüp Gerard'a baktı. Olur, değil mi? Gerçi yaralarını biz de temizleyebiliriz ama, tehlikeli bir durumun olup olmadığından emin olmamız gerekiyor.

Peki, dedi Gerard biraz düşündükten sonra

Lisle onun yattığı divanın yanına diz çöküp bir elini kendi elleri arasına aldı. Canım benim... Ne korkunç! Sana vuranları gördün mü? Onları tekrar görsen tanır mısın?

Gerard güçlükle ağzını açıp konuşmaya başladı. Foxton'dı. Beni bekliyordu. Önce hiçbir şey yapmayacakmış gibi davrandı, ama sonra yumruklamaya başladı.

Lisle, Oliver Grayson'a baktı. Onda da bir tedirginlik var gibiydi. Gözlerini Lisle'dan kaçırıp saatine bakmasından anlamıştı bunu.

Benim yapacak bir şeyim yoksa, gitsem iyi olur Lisle, dedi Oliver. Bu akşam bir randevum var ve bu gidişle geç kalacağım.

Tabii, tabii gidebilirsin. Lisle ayağa kalktı. -Gerard için yaptıklarına çok teşekkür ederim.

Sen de fazla endişelenme. dedi Oliver. Bu sırada Lisle geçmesi için kapıyı açmış, dış kapıya kadar birlikte yürümüşlerdi. Gerard'la hiç arkadaşlığımız olmadı ama, senin hatırın için elimden geleni yaparım, diye ekledi genç adam. Ü-zülme. Kızgın bir koca intikamını almış. Belkide bu, onun için bir ders olur.

Lisle derin bir nefes aldı. Belki. Tekrar teşek kürler Oliver.

Senin için yapamayacağım şey yok, Lisle. Bu nu unutma, dedi Oliver yumuşacık bir sesle. Elini tutup gözlerini onun gözlerine dikti. Bu evlilik işinde kesin kararlı mısın? Seni vazgeçirmek için yapabileceğim bir şey yok mu artık?

Hiçbir şey yok, dedi Lisle kararlı bir ifadeyle. Oliver, kusura bakma. Sana karşı nasıl kötü davrandığımı...

Bırak şimdi bunları, dedi Oliver. Sana yalnızca. bu işten sıyrılmak istiyorsan yardımcı olabileceğimi söylüyorum.

Aralarında uzun bir sessizlik oldu, sonra Lisle sanki kelimeler ağzından güçlükle çıkıyormuş gibi konuşmaya başladı. Bu işin kaçıışı yok. İmkânsız bu.

öyleyse... Ona âşıkısın? Aman Tanrım!

Söylediğim şey bu kadar inanılmaz bir şey mi? diye sordu Lisle mutsuz bir ifadeyle.

Cüretkâr iblisin biridir o. dedi Oliver. Sesi acılı bir insanın sesi gibi çıkıyordu. Sanırım onun böyle olduğu konusunda burada hiç kimsenin kuşkusu yoktur. Üstelik bugüne kadar tanıdığım en kaba insan. Şu son on günde bütün gizli kalmış yönleri de açığa çıktı.

Bütün bunları bana anlatmamalısm, diye mırıldandı Lisle.

Oliver uzanıp saçlarını okşadı genç kızın. Zavallı küçüğüm benim. Ne biçim bir iş bu böyle? Tanrı aşkına Murray ne düşünüyor hâlâ? Allard' m ne mal olduğunu bugüne kadar öğrenmemiş olması imkânsız.

Lisle ona bakmadan konuşuyordu şimdi. Ama gene de onu seviyorum. Sevmeyi istemiyordum. Böyle bir şeyin olabileceğini ummuyordum da. Ama oldu bir kere ve artık yapacak bir şeyim yok. Söylediklerimi anladığımı hiç sanmıyorum. Oliver.

Belki de düşündüğünden daha iyi anlıyorum. dedi Oliver. iyi geceler canım.

Salonda Janie, Gerard'm yüzündeki kan lekelerini ıslak bezle silmeye çalışıyordu. Dönüp Lis-le'a baktı. Çok kötü görünüyor, ama anladığım kadarıyla yalnızca burnu kanamış. Dur bakayım, oh, dişlerinden biri de kırılmış galiba. Neyse, Torn neredeyse gelir. O bize söyler neler olduğunu.

Vücut ölçüleri de aşağı yukarı aynı olduğu için gelirken bir pantolon ve bir gömlek getirmesini de istedim.

Lisle onun yanına geldi. Janie bırak biraz da ben yapayım.

Hayır, ben yapıyorum. Janie ona bakıp dostça gülümsedi. Tom gelene kadar ben devam ederim. Ayrıca senin hazırlanman gerek. Troy neredeyse gelir. Seni hazır görmezse kızar herhalde.

Allard mı geliyor buraya? diye sordu Gerard öfkeyle. Sanki biraz canlanmış gibiydi. Aman Tanrım, bir bu eksikti! Görmek istemiyorum onu. Bu olay hakkında hiçbir şey duymamalı o, anlıyor musun?

Anlıyorum, dedi Lisle canından bezmiş gibi. Gerçi bilse bile bu onun için sürpriz olmaz, ama gene de sen bilirsin. Madem öyle, ben gidip hazırlanayım da kapıda fazla bekletmeyelim onu.

Lisle'ın seçtiği elbise pek yeni değildi, ama en sevdiklerinden biriydi. Krem rengi elbise, kulağına taktığı küpelerle uyum içindeydi. Hızla giyindi, tam hazırlığını bitirdiği sırada kapı çalındı.

Koşup kapıyı açtı. Troy gece elbiseleri içinde her zamankinden daha uzun boylu görünüyordu. Lisle onu görür görmez yüreğinin daha hızlı atmaya başladığını hissetti.

Ben hazırım.

Hazır olduğunu görüyorum, dedi Troy. Yüzünde her zamanki alaycı ifade vardı. Bu gece kahve ikram etmek, ya da nezaketle içeri davet etmek yok mu?

Zamanımızın çok az olabileceğini düşündüm ele Lisle sakın olmaya çalışıyordu.

Nasıl istersen. Troy kapıyı tutup onun koridora çıkmasına yardım etti.

Tam arabalarına binmiş uzaklaşmak üzereydiler ki Tom'ın arabası köşeden görüldü. Tom da görmüştü onları. Uzaktan Lisle'ı selamladı, o da eliyle onun selamına karşılık verdi.

Arkadaşlarından biri daha galiba? diye sor du Troy.

Janie'nin kardeşi. Doktordur.

Bu saatte evlere gider mi?

Kız kardeşini düzenli ziyaret eder, diye cevap verdi Lisle.

Bir süre yol aldıktan sonra Lisle yüzünü Troy'a çevirerek konuşmaya başladı. Neden Janie'nin dairesinde olduğumu merak etmiyor musun?

Hayır. Herhalde merkeze yakın olduğu için tercih etmişsindir.

Lisle sıkılmış gibi iç çekti. Öyleyse açıklamaya girişmem gereksiz.

Beni ikna edecek bir açıklama yapabileceğini hiç sanmıyorum. Sesinde şimdi öfkeli bir ifade vardı. Onun, kendisinin o eve gitmesinden hoşlanmadığını çok iyi biliyordu Lisle. Troy bir süre hiç konuşmadı. Bu arada düşünüyor gibiydi. A-ına bu meseleyi şimdi tartışmak istemiyorum, diye devam etti sonra. Annem bizim çok iyi geçinen iki dost olduğumuzu düşünüyordur sanırım. Onun umutlarını kırmak istemem.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Sonunda Mrs. Allard'ın kaldığı otele geldiklerinde heyecandan genç kızın dizlerinin bağı çözülüyordu. Yol boyunca hiç konuşmamışlar ve Lisle hep 'Gerard'ı düşünmüştü.

Troy'un annesi, oğlu gibi esmer ve uzun boyluydu. Çok pahalı olduğu daha ilk bakışta anlaşılan saf ipekten bir elbise giymişti. Lisle ile el sıkışırken âdet olan nezaket cümlelerini birbiri ardına sıraladı, ama gülümsemesi resmiydi ve tavırlarında sıcaklık yoktu.

Lisle etrafına bakıp da bu gece yanlarında başkalarının da olacağını anlayınca rahatladı. Kendisiyle tanışmak için bekleyenler arasında Mrs. Allard'ın kuzeni ve onun karısı; Troy'un, ikisi de üniversite öğretim üyesi olan vaftiz annesi ve babası; ve Troy'la birlikte İngiltere'ye bugün dönmüş olan Allard Holding'in Amerika temsilcisi vardı.

Adamın adı Clement Sorenson'dı. Lisle baş langıçta onunla konuşmaktan hoşlandıysa da sonra sıkılmaya başladı. Adam, Allard Holding' in ve Harlow Bannerman'ın iç işleyişinden başka şey bilmiyormuş gibi hep onlardan söz ediyordu.

Şampanya servisi yapıldıktan sonra Mrs. Allard kısa bir konuşma yaparak Troy'un müstakbel karısı Lisle'ı selamladı ve kadehini onun şe refine kaldırdığını söyledi. Troy elini Lisle'in omzuna atmıştı, ama Lisle bu elin ne kadar soğuk olduğunu ve sahibinin, yanında adeta bir yabancı gibi durduğunu hissediyordu.

Hareketli bir gece geçiriyorlardı. Önce lokantaya inip yemek yemişler, biraz daha şampanya içmişler, sonra da bir gece kulübüne gidip dans etmişlerdi. Kulüpte Lisle'in tanıdığı birçok insan vardı ve hepsi de sırayla masalarına gelip nişanlı çifti kutladılar.

Lisle bir an önce buradan kurtulup yalnız kalmak istiyordu. Durum çekilir gibi değildi çünkü. Troy yanında taş gibi oturuyor, Mrs. Allard da arada bir onaylamaz bir ifadeyle süzüyordu onu.

Lisle bir ara, birkaç kadeh şampanya içip cesaretini topladıktan sonra, 'Mrs. Allard, neden benden hoşlanmıyorsunuz? Size ne yaptım ben?' diye sormayı düşündü, ama hemen vazgeçti bu düşüncesinden. Mrs. Allard da oğlu gibi akıllı ve hazırcevap görünüyordu ve bu yüzden onun söyleyeceklerinin altından kalkamayabilirdi Lisle.

Neyse ki çok geç olmadan oradan ayrılma ha zırlığına girildi.

Troy arabasını otelde bırakmış, buraya taksi tutarak gelmişlerdi. Bu nedenle kapıcı hepsinin sığabileceği sayıda taksi çağırana kadar orada bekleyeceklerdi.

Lisle bu fırsattan yararlanarak Troy'un annesinin yanına gitti. Mrs. Allard, bir iki günlüğüne Priory'ye gelip kalmayı düşünür müsünüz? Kızlar gerçi bu mevsimde pek hoş değildir, ama gene de seveceğinizi sanırım, dedi.

Çok naziksiniz, dedi Mrs. Allard. Tıpkı oğlu gibi soğuk soğuk baktığını düşündü Lisle, onun. Ama burada kaldığım günler içinde neler yapa çağımı henüz planlamadım.

Lisle bunun, 'hayır' demenin kibarcası olduğunu düşündü. Mahçup mahçup tekrar yerine, Troy'un yanma dönüp onun kolunu tuttu Troy hızla ona döndü.

Seni beklettiğim için kusura bakma. Son misafirlerimizi de biraz sonra göndereceğiz. Clem annemle aynı otelde kalıyor. Hepimiz aynı taksiyle gidebiliriz yani.

Lisle dudağını ısırarak sordu. Ben hemen Ja-nic'nin yanma dönsem olmaz mı? Öyle yorgunum ki.

Bu saatte mi? diye sordu Troy alaylı bir ifadeyle. Bildiğim kadarıyla sabahın yedisine kadar dans edip, yine de yorulmayan bir kızsın sen.

Lisle gülümsemeye çalışarak başını salladı. Gazetelerdeki nişan haberlerini hâlâ ciddiye almıyorsun anlaşılan.

Pekâlâ, dedi Troy. Durumu anneme ve Clem'e anlatıp seni eve götüreyim.

Buna hiç gerek yok. diye karşı çıktı Lisle te-' laşla. Buradan yürüye yürüye gidebilirim ve...

Evin nerede olduğunu ben de biliyorum, dedi Troy yumuşak bir sesle. Ama benim oraya gelmemi istemediğin de çok açık. Neden, Lisle? Benden ne gizlediğini söyler misin?

Hiçbir şey, dedi Lisle, ama bundan emin değildi. Tom, Gerard'ın, olduğu yerden kalkmadan yatması gerektiğini söylemiş olabilirdi ve Troy onu orada görürse sonuçta mutlaka olay çıkardı. Gerard zaten kaybedeceğini kaybettiği için Troy'a bir sürü suçlamada bulunabilirdi. Lisle da ağabeyi öyle yaralı ve kötü bir durumdayken o-nun yanını tutmamazlık edemezdi.

Benden gizlediğin bir şey olmadığına göre seninle birlikte gelmemem için hiçbir neden yok, dedi Troy.

Hayır! Lisle gülümsemeye çalıştı, ama bu kez başaramadı. Yorgunum. Çok yorgunum diyorum sana. Bu gece çok yoruldum ve...

Sorun nedir, Lisle? diye onun sözünü kesti Troy. Yoksa seni rahatsız eden ben miyim?

'Hayır,' dedi içinden Lisle. Şu anda istediği tek şey onun güçlü kolları arasında kıvrılıp yatmak, sıcaklığını hissetmektir. Rahatsız etmek bir yana, Troy onun her şeyiydi.

Ama şimdi bunları ona söyleyemezdi. Çok kayıtsızmış gibi görünmeye çalışarak omuzlarını silkti. Belki... Bana verdiğin sözlerin hiçbirini tutmadın.

Seni gidi ikiyüzlü yalancı! dedi Troy dişlerinin arasından ve hemen onun yanından uzaklaştı. O yanından uzaklaşırken, Lisle acı dolu gözlerle arkasından baktı. Cnu yakalayıp kendisini terk etmemesi için yalvarmak istedi, ama artık çok geçti. Üstelik yalnız da değillerdi.

Lisle iyi geceler dilemek için Clem'in yanına giderken Mrs. Allard'ın kıpkırmızı olmuş bir yüz ve meraklı gözlerle kendisine baktığını gördü.

Biraz sonra Troy'un çağırdığı taksi gelmişti. Lisle arabanın arkasına yerleştikten sonra dudaklarını uzatıp Troy'u öpmek istedi.

Troy ona uzun uzun baktı, ama dudaklarını görmemiş gibi davranıyordu. Lisle hatırlatmak ister gibi, Troy? dedi duyulur duyulmaz bir sesle.

İstediyimi sanmıyorum. dedi Troy cevap olarak. Sonra ön camdan içeri eğilip şoföre yolu tarif etti ve Lisle'a bir daha hiç bakmadan arabadan uzaklaştı.

Lisle eve vardığında Janie hâlâ uyanıktı. Yatak odasının kapısının altından sızan ışıktan anlamıştı bunu. Kapıyı vurup içeri girdi. Janie u-zanmış, burnunun üzerine kondurduğu kocaman gözlüğüyle kitap okuyordu.

Nasıl gitti? diye sordu kitabı bir kenara bırakırken.

Sorma. Lisle bir iki adım daha atıp yatağın kenarına oturdu. Tom ne dedi Gerard için?

Birkaç gün dinlenmesi gerekecekmiş. Tabii kalktıktan sonra dışçıyı bir ziyaret etmesi de şartmış. Bunun dışında önemli bir şey yok. Janie bir şey söylemek istiyormuş da söyleyemiyor-muş gibi bir süre sıkıntılı sıkıntılı etrafına bakındı. Neden sonra, konuşmaya karar vermiş gibi yeniden Lisle'a döndü. Tom'a olayın aslını anlatmadı, 'düşüm,' dedi. Bunun üzerine o da ne olur ne olmaz diye bu gecelik yanında kalması için götürdü onu.

Utana sıkıla konuşma sırası bu kez Lisle'daydı. Janie, kusura bakma ama, Gerard'ın neden buraya geldiğini doğrusu çok mors^ ediyor. Benim taşındığımı biliyordu ve bu gece buraya geleceğimi de hiçbir yerden öğrenmiş olamaz.

Janie anlamlı anlamlı baktı ona. Özür dileyecek bir şey yok ki bunda. Senin buraya geleceğini biliyordu. Benim bildiğim her şeyi o da bilir. Ayrıca bugün bana geldi o. Aptallık bu, biliyorum, ama onu seviyorum, Lisle.

Ama Janie...

Biliyorum, biliyorum. Carla Foxton'ı da, bütün diğer kadınları da biliyorum. Ama bu benim ona karşı duyduğum sevgiyi azaltmıyor. Janie'nin sesi şimdi kızgınlığını da yansıtıyor gibiydi. Şanslıymış. Harry Foxton onu öldürebilirdi de. Bugün bana karşı çok şefkatliydi. Biraz da utanmış görünüyordu, ama böyle devam edeceğini hiç sanmam.

Lisle onu dinlerken, hiç değilse Janie'nin gerçekçi olduğunu, kendisinde ise bunun bile bulunmadığını düşündü.

Bir şey daha var, diye devam etti Janie. Gerard bu gece olanlardan ötürü Troy'u suçluyor. Dediğine göre Carla, Harlow Bannerman'da olanları duyduktan sonra kendisiyle ilişkisini kesmiş ve kendi canını kurtarabilmek için de bütün olan biteni kocasına anlatarak Gerard'ı suçlamış. Gerard, şirketin satış müdürü olarak kalsaymış, bunların hiçbiri başına gelmeyecekti.

Öyleyse kendini kandırıyor. Lisle kızgınlıkla başını salladı. Bu konuda Troy beni uyarmıştı zaten. Ama ben bu koşullarda bu uyarıyı Gerard'a iletmeyi uygun bulmamıştım. Üzüntüyle iç çekti. Böyle yaparak doğru mu hareket ettiğim konusunda şimdi pek o kadar emin değilim.

Bence iyi etmişsin, dedi Janie. Gerard'ın şanssızlığı, şirkette onun yerini alan adamın hem güçlü, hem de kadınların ilgisini çekebilen biri olması. Gerard, Troy Allard'ın, kendisi gibi iki adamın kapasitesine sahip olduğunu kabul etse iyi olur.

Gerçekten böyle mi düşünüyorsun? Peki bu durumda nasıl...

Nasıl seviyorum onu? Janie düşünceli düşünceli gülümsedi. Bunu ben de kendi kendime defalarca sordum. Mantıklı bir nedeni yok. Bu tür şeyleri herkes gibi sen de bilirsin, her şey farkında olmadan kendiliğinden oluşur.

Evet, dedi Lisle biraz durduktan sonra. Oluşur. Eğilip arkadaşını öptü, sonra çıkıp kendi odasına gitti.

Lisle ertesi gün hastaneye gittiğinde Murray onu soru yağmuruna tuttu. Dün geceki akşam yemeğinin nasıl geçtiğini, onun Troy'un annesini nasıl bulduğunu bir an önce öğrenmek istiyordu.

Çok etkileyici ve canlı bir kadın, dedi Lisle.

Murray, Lisle'm verdiği bu cevaptan memnun olmuş görünüyordu. İkisini de seveceğini umuyorum. Uzun yıllardır anne sevgisinden mahrumsun yavrum. Bu nedenle Mrs. Allard'm hayatına girmesi senin için çok iyi olacak. Gerçi Fransa'da oturuyor olması biraz sorun yaratır, ama çocuklarınız büyümeye başlayınca o da herhalde buraya gelip yerleşir artık.

Bu dediklerin imkânsız, diye bağırdı Lisle, artık dayanamayıp. İnsanları istemedikleri gibi davranmaya zorlamaktan vazgeç artık.

Murray'in gözleri birdenbire garip bir ifadeyle parladı. Bugüne kadar her şeyi çok iyi idare ettim. Bunu en başta kabul eden kişi sen olmalı-sin.

Öyle miydi gerçekten? Lisle umutsuzca düşünceye daldı. 'Murray, ah, bir bilseydin neler olduğunu!'

Lisle konuyu değiştirip Murray'in eve dönüşü üzerine konuşmaya başladı. Troy'la ilişkilerini ya da düğünü çağrıştıracak her şeyden ustalıkla kaçınıyordu.

Lisle eve dönerken Murray'in her zamankinden daha iyi, daha sağlam olduğunu düşündü. Belki de artık ona, aracılık etmeye çalıştığı evliliğin gerçekleştiremeyeceğini anlatabilirdi.

Eve vardığında, arabasını park edeceği yerde bir başka arabanın durduğunu gördü. Daha önce hiç görmediği bir arabaydı bu.

Biraz sonra, arabadan inen üniformalı bir şoförün, Mrs. Allard'm çıkması için arka kapıyı açtığını görünce çok şaşırdı.

Mrs. Allard, Lisle'ı candan olduğu belli olan bir gülümsemeyle selamladı. Merhaba. Davetin üzerine geldim işte. Gerçi habersiz oldu ama, uygun değilse hemen söyle bana.

Uygun olmayacak hiçbir şey yok, dedi Lisle.

Yalnızca şaşırdım biraz...

Beni tekrar görmene mi? Doğrusu şaşırmama hak verdiğimi kabul etmeliyim.

Lisle iyice sersemlemişti şimdi. İçeri geçelim isterseniz. Bu arada ben de Mrs. Peterson'a çay hazu'lamasını söyleyeyim.

Hiç acele etme, dedi Mrs. Allard. Önce bana çevreyi tanıtmayacak mıydın? Buraların güzel olduğunu söylerken doğrusu çok haklıymışsın.

Lisle onun teklifini kabul ederken sanki bir rüya âlemindeymiş gibi hissediyordu kendini. Mrs. Allard ın çiçekler hakkında sorduğu sorulardan, onun da bahçecilikten anıadığı anlaşılıyordu. Dolaşırlarken Lisle'a. kendi evinin bahçesinden de kısaca söz etti.

Ama Troy seni bize getirdiğinde kendi gözlerinle görürsün artık, dedi kadın. Aslında düğünü bahara erteleseniz, balayınızı benim evimde geçirebilirdiniz. Bu arada ben de bir yerlere gidip dolaşırdım. Ama Troy razı olmuyor, çünkü mümkün olan sn kısa zamanda evlenmek istiyor.

Öyle mi? Lisle'm ses tonunda hafif bir alay vardı, ama Mrs. Allard gülümsemekle yetindi.

Belki de buraya ne için geldiğimi açıklamanın zamanı geldi, diye devam etti kadın. Birçok nedenden ctürü senin, Troy için uygun bir cş olmadığını düşünüyordum. İngiltere'ye de bu işin daha fazla uzamayıp bir an önce sona ermesini sağlamak için gelmiştim. Ama dün gece, senin ona nasıl baktığını görünce. Bu kız oğlumu seviyor,' diye düşündüm. Yanılıyor muyum?

Lisle'm yüz çizgileri bir anda gerginleşmişti. Bana soru sormaya hakkınız yok sanırım, dedi sonunda.

Gerçekten öyle mi düşünüyorsun? Ama ben Troy'un annesiyim ve bu nedenle de onu seviyorum.

Bundan hiç kimsenin kuşkusu olamaz. Ama emin olun ki ona karşı ben sizinle aynı duyguları paylaşmıyorum ve Troy'la evlenmek niyetinde de değilim, Mrs. Allara

Anlıyorum. Mrs. Allard bir süre hiç konuşmadan düşündü, sonra kuru bir ses tonuyla yeniden söze başladı. Ama benim Troy'dan edindiğim izlenim bu değil. Anladığım kadarıyla evlenmek konusunda başkaca bir seçeneğiniz de yok.

Her zaman bir seçenek bulunur, dedi Lisle. Büyükbabam her gün biraz daha iyileşiyor ve yakında ona gerçeği açıklayabileceğimi sanıyorum.

Peki bunu yapabilecek misin bakalım? diyerek kaşlarını çattı Mrs. Allard. Troy'un bana anlattığına göre...

Onun ne anlattığı beni ilgilendirmmez, bu iş böyle olacak diye hiçbir zorunluluk yok. Lisle derin bir nefes aldı. Bugüne kadar çılgınca bir rüya içinde yaşamış olabilirim, ama artık uyandım. Artık bitti.

Sanıyorum kendini kandırmaya çalışıyorsun. dedi Mrs. Allard. Bu dediklerini yapabileceğinden emin misin?

Lisle başını çevirdi. Mrs. Allard, beni ziyaret etmeniz büyük incelik. Ama korkarım oğlunuzla evlenmeyeceğimi öğrenmek dışında pek bir şey elde edemediniz. Lisle sözlerine devam edebilmek için bir an durup yutkunma ihtiyacı duydu. Troy'un benimle evlenmesini uygun görmediğinizi ve bunun bir dizi nedeni olduğunu söylemişsiniz. Sanırım bunlar oldukça geçerli nedenlerdir.

Öyle sayılır. Nişanınızı duyar duymaz bilgi almak için birçok kişiye telefon ettim. Elde ettiğim bütün bilgiler kötü veya kötüye yakındı. Daha önce Troy'dan, senin Murray Bannerman'ın torunu olduğunu ve onun Troy'la yaptığı anlaşmaya sizin evliliğinizi de koyduğunu öğrenmişim. Tabii bu haber beni çok sarstı. Ona, bu konu üzerinde bir daha düşünmesini söyledim, ama o, artık çok geç olduğunu anlattı bana. Sonra telefon ettiğim dostlardan senin adının kötüye çıkmış biri olduğunu, ağabeyinin de bir kadın delisi olduğunu öğrendim. Bu dostlarımın hepsi ikinizin de paralan har vurup harman savurduğunuzu ve şirketin belki de bu yüzden iflas ettiğini söylediler. Bunun sonucunda sana zengin bir koca bulması için büyükbabanı ikna etmişsin, dediklerine göre

Aman Tanrım! dedi Lisle kendi kendine konuşur gibi. Dün geceki davranışlarınızdan tahmin etmeliydim bunu.

Troy'un para için kendisini satıyor olması bana hiç inandırıcı gelmiyordu. Nitekim buraya geldiğimde kalbinin ne kadar yaralı olduğunu, onun hangi nedenle böyle davrandığını anladım. Mrs. Allard durup 'ç geçirdi. Onu daha önce hiç beyle görmemişim. Senin hakkında duyduğum şeylerin doğru olduğunu söyledi bana. Mrs. Allard acıyla gülümsedi. Bir anda nefret ettim senden. Ama ne zamanki ona dün geceki bakışını gördüm, işte o zaman bir yanlışlık yaptığımı anladım.

Lisle acıyla dudaklarını ısırıldı. Onu seviyorum, ama onunla evlenmeyeceğim. Nasıl olsa büyükbabanı da ikna ederim bir gün.

Peki Troy ne olacak? diye sordu Mrs. Allard. Onu nasıl ikna edeceksin?

Lisle kıpkırmızı oldu. Bence burada büyük bir sorun yok. Zaten zorla gımrıştı bu işe. Üstelik benden önce tercih edeceği yüzlerce kadın olduğuna da eminim.

Anlaşılan sana çok kötü davranmış.

Lisle kafasını yukarı kaldırıp iyice kararan bulutlara baktı. Sanırım yağmur yağacak, tçeri girip çay içelim mi?

Çok iyi olur. Hadi gidelim.

Eve dönerlerken Lisle konuşmayı sürekli başka konulara kaydırdı. Bir yandan da muhtemelen bir daha hiç karşılaşmayacakları bu kadınla, başka koşullar altında karşılaşmış olsalardı o-nunla çok iyi arkadaş olabileceklerini düşünüyordu.

Uzaktan ev görünmüştü ki Mrs. Peterson'm koşa koşa kendilerine doğru geldiğini gördü Lisle.

Miss Lisle, Miss Lisle! Telefon... Hastaneden! Miss Lisle, ne oldu acaba?

Lisle hızla, açık olan ön kapıdan içeri girip kitaplığa koştu, masanın üzerinde duran ahizeyi alıp kulağına götürdü.

Telefondaki ses Murray'in aniden fenalaştığını, kurtarmak için her şeyin yapıldığını ama hiçbir sonuç alınmadığını ve kurtarılamadığını söylüyordu.

Bütün bunlar bir iki saniyenin içinde konuşulmuş ve bitmişti. Lisle daha fazla ayakta duramayıp olduğu yere çöktü. Telefondaki sese cevap vermeye çalıştı, ama onu da tam beceremedi. Biraz sonra elindeki ahizeyi birinin aldığını fark etti. Mrs. Allard yanma kadar gelmiş, bir kolunu onun omuzlarına dolamıştı.

Zavallı yavrum benim, dedi kadın. Gel salona geçelim. Çayın da geliyor.

Lisle ve Mrs. Allard salona geçip divana oturdular. Az sonra Mrs. Peterson sessiz sessiz ağlayarak çaylarını getirdi.

Ama daha iyiydi. dedi Lisle, kendi kendine konuşur gibi. Her gün daha iyiye gidiyordu.

Lisle, senin için yapabileceğim bir şey var mı? diye sordu Mrs. Allard. - Ağabeyine haber vermek gerekir herhalde.

Evet, ama ben haber vereyim. Lisle fincanını önündeki sehpa bırakmış. Hatta şimdi hemen haber versem daha iyi olur.

Öyleyse ben de Troy'a telefon edeyim, dedi Mrs. Allard. Gözleri Lisle'inkilerle karşılaştı. Bilmek onun da hakkı, değil mi?

Tabii, dedi Lisle. Çok iyi olur.

Lisle kitaplığa gidip kapıyı kapadıktan sonra Gerard'ın nerede olabileceğini düşünmeye başladı. O yüzüyle şirkete gidemeyeceğine göre, ya dışçide ya da evindeydi.

Evi aradı. Telefon uzun uzun çaldı ama cevap vermedi Gerard. Oysa onunla ne kadar çok konuşmak istiyordu. O anda, duyduğu acıyı sadece ve sadece onunla paylaşabileceğini hissediyordu.

Duyduğu ıstırapla kendini oracıktaki sandalye lerden birine bırakıp, Gerard'ı düşünmeye başladı. Aslında Murray'i sevmiyordu o. Lisle boşuna kendini aldatıyordu. Gerard'ın düşündüğü tek şey, onun ölümünden şirket ve kendi üzerinde yaratacağı etki olabilirdi ancak.

Sığınabileceği, derdini anlatmak istediği tek kişi Troy'du. Yalnız onu seviyordu. Ama Murray' in ölümüyle birlikte artık onu sonsuza kadar kaybetmiş oluyordu. Onları birbirlerine bağlamaya çalışan bağ kopmuştu çünkü.

Daha önce düşündüğü, bu evde yalnız başma, sakın bir yaşam sürme fikri ona şimdi aniden dayanılmaz bir şey olarak göründü.

Başını ellerinin arasına alıp düşünmeye başladığı sırada dışarıda park eden bir araba sesiyle irkildi. Gerard gelmiş olmalıydı. Kalkıp ön kapıya çıktı.

Ama arabanın kapısı açıldığında içinden Ge-rard değil. Troy çıktı ve yağmurdan ıslanmamak için eve doğru koşmaya başladı.

Troy onun bembeyaz yüzünü ve gözlerinden akan yaşları görünce şaşırdı.

Neler oluyor burada Tanrı aşkına? diye sordu, kaba bir sesle. Kim seni bu hale getirdi böyle? Annemin buraya geleceğini duydum, sanırım arabası da dışarda. Onu caydırmak için otele gittiğimde buraya hareket etmişti bile.

Murray, dedi Lisle hafifçe.

Troy acıyla başını arkaya attı, sonra uzun uzun genç kıza baktı.

Uzun zamandır bekliyordum bunu. Troy'un sesi birdenbire değişmiş, sevecenleşmişti. Sen git biraz dinlen. Ben buradayım, merak etme.

Teşekkür ederim, çok anlayışlısın. Annen de öyle. O da sana telefon edip durumu bildirecekti.

Eminim anlayışlı davranmıştır, dedi Troy. Çünkü eminim sen öyle davranmamışsındır. Değil mi, Lisle?

Lisle yeşil gözlerini ona dikti. Kusura bakma. Kişisel sorunlarımızı konuşmanın zamanı değil şimdi. Aslında, bu oyuna da bir an önce son versek iyi olur sanırım.

Ne dediğini bilmiyorsun sen.

Çok iyi biliyorum, dedi Lisle boğuk bir sesle. Seninle yalnızca Murray'in hatırı için bir anlaşma yapmıştık... ve artık o yok. Parmağından nişan yüzüğünü çıkarıp Troy'a uzattı.

Troy yüzüğü ulmak için hiçbir harekette bulunmadı. Acele kararlar verecek bir zamanda olmadığımız kanısındayım, dedi yalnızca. Şu anda sinirlerin çok bozuk ve dinlenmeye ihtiyacın var.

Seninle karşılaştığımız gecedен bu yana düşünmekten başka bir şey yapmadım ki, dedi Lisle. Ağlamamak için kendini zor tutuyordu, ama hiçbir zayıflık belirtisi göstermemeye de kararlıydı. Troy'u kendisine inandırması gerekiyordu. Lütfen anlaşmamızın sona ermesini senin de istediğini kabul et.

Hayır, bunu kabul edemem, dedi Troy. Murray'in arzularını böyle kolay kolay tepemezsin. O senin düşündüğünden daha çok istiyordu bu evliliği.

Fakat ben de en az onun kadar kararlıyım, dedi Lisle ve yüzüğü yanbaşlarındaki masanın üzerine bıraktı. Annen salonda oturuyor. Ben de bir çay içip odama çıkacağım. Yalnız kalmak istiyorum.

Lisle o anda Troy'un koşup her zaman yaptığı gibi onu kollarına alacağını sandı. Ama yanılmıştı.

Bütün istediğin bu mu? dedi Troy yalnızca.

'Bütün istediğim,' diye düşündü Lisle, Mrs. Pe-terson'ı aramaya giderken, 'bütün istediğim, beni sevmen... Bütün istediğim senin kollarına atılıp hüngür

hüngür ağlamak... Bütün istediğim yarın sabah uyandığımda yatağımda seni görmek ve bir daha hiç yalnız kalmayacağıma inanmak...'

Odasına çıkarken masaya bıraktığı yüzüğün oradan alınmış olduğunu gördü.

Yüzüksüz eline baktı. O da Troy'suz geçecek günler ve aylar gibi boş ve çıplaktı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Cenaze töreni nihayet bitmişti. Tören için eve gelenler yavaş yavaş ayrılırken, Lisle bu sıkıntılı törenin sonuna gelmiş olmaktan ötürü rahatlık duyuyordu.

Dışarıda soğuk bir hava vardı ve bu nedenle Gerard ona gidip ateşin yanında oturmasını, son misafirleri kendisinin uğurlayacağını söyledi. O döndüğünde kitaplığa gidip vasiyetnameyi okuyacaklardı. Lisle daha sonra biraz dinlenip ne yapacağını düşünecekti.

Son günlerde hiç düşünme fırsatı olmamış, işlerin büyük bölümünü Troy'un üstlenmesine rağmen, o da ölümle ilgili bir sürü resmi işlem ve formaliteden ötürü yorgun düşmüştü.

Son günlerde hiç dinmeyen gözyaşlarını düşününce biraz utandı. Çünkü bu gözyaşlarının ne kadarının Murray için, ne kadarının kendi yalnızlığı ve hayatının belirsizliği için döküldüğünü o da bilmiyordu.

Troy nişanlarının bozulmasıyla ilgili olarak hiçbir şey söylememişti ve Lisle böyle olmasından çok memnundu. Ama doğrusunu söylemek gerekirse, kendisine sürekli nazik ve anlayışlı davranmıştı.

Mrs. Allard da Lisle'm parmağının artık yüz züksüz olduğunun farkındaydı, ama o da bir şey dememiş, eve geldiğinden bu yana takındığı samimi havayı sürdürmüştü. Lisle'a çok anlayışlı davranıyordu. Kadıncağz birkaç gecedir evde kalıyordu ve Lisle, onun, Troy'la kendi arasındaki durumu yumuşattığını fark etti şaşırarak.

Haberi aldığı günün gecesi Gerard'ı sürekli a-ramış, sonunda onu Janie'nin evinde bulmuştu Gerard büyükbabasının ölümünden büyük üzüntü duymuş gibi davranmıştı, ama Priory'ye ancak haberi aldıktan iki gün sonra gelebilmişti. Troy daha sonra bu olayı birkaç kez hatırlatmış, bu konuyla ilgili iğneleyici yorumlar yapmıştı.

Bu kadar saygısız davranacağını da düşünmemiştim, demişti Troy, Gerard'm, haberi aldıktan yirmi dört saat sonra bile ortalıkta görünmemiş olması üzerine.

Gerard iyi değil, diye cevap vermişti Lisle onu savunarak.

Ya? Eh, artık başkalarının karılarından uzait durmayı öğrenir umarım. Yoksa Harry Foxton'm ona esaslı bir ders verdiğini gizlemeye mi çalışıyor? Eğer böyleyse boşuna uğraşmasın. Foxton haberi bütün Londra'ya yaydı bile.

Aman Tanrım! Lisle kıpkırmızı kesilmişti birdenbire. Senin bilmeni istemiyordu.

Neden? Hakkındaki olumlu düşüncelerimin değişeceğinden mi korkuyor? Herhalde değil. Birdenbire durmuş ve yeniden konuşmaya başladığında bu kez gözlerini dikkatle Lisle'a dikmişti. Kusura bakma. Gerard'm yetersizliklerinden ö-türü seni cezalandırmaya hakkım yok... Aslında, seni hiçbir şekilde cezalandırmaya hakkım yok. Bağışla beni.

Geçen günler boyunca paylaştıkları birkaç dakika içinde konuştuklarının yalnızca bu kadar olduğunu düşündü Lisle.

Her gece odasında geçirdiği uykusuz saatle.' boyunca onun yanma gitmeyi düşünüyor, ama sonra korkuyor, vazgeçiyordu. Boş gözlerle bakıp, onu nazıkçe reddetmesinden korkuyordu...

Lisle, Gerard'm önerisine uyarak ateşin yanında oturup, son günlerini düşünürken ağabeyi kapıyı açıp içeri girdi.

Çok şükür son misafirler de gitti. Ama anlaşılan Gliver Grayson hiç gitmeyecek. Lisle'a bıyık altından gülererek baktı. Seninle baş başa kalmayı umuyor galiba.

Öyle mi düşünüyorsun? Lisle ellerinden kuvvet alarak ayağa kalktı. Ona her şeyi açıkça anlattım. Şimdi benden uzak duruyor.

Senden değil canım... senin nişanlından. Şirkette herkes dostumuz Oliver'ın çok yakında istifa edeceğini söylüyor.

Lisle biraz bekledi, sonra yavaş bir sesle konuşmaya başladı. Oliver başka firmalarda rahatlıkla iş bulur. Büyükbabam onun hakkında çok olumlu konuşurdu biliyorsun.

Ama belki de bozulan nişan nedeniyle Allard' dan iyi bir tavsiye mektubu alamayacak. Zavallı Grayson... Umarım, adamın umutlarını da kariyerini de yok etmiş olmayasın.

Umarım öyle olmaz, dedi Lisle sıkıntıyla. Şimdi bir an önce Mr. Lithgovv'u bulup şu vasiyetname işini halletsek iyi olur. Nerede olduğunu biliyor musun onun?

Bizi kitaplıkta bekleyeceğini söyledi. Kim bilir belki de bu odayı vasiyetname okumak gibi bir iş için yeteri kadar ciddi bulmadı.

Aslında halledilecek pek bir şey de yok, dedi Lisle. Vasiyetnamede neler yazdığını aşağı yukarı biliyoruz.

Bence de, diye cevap verdi Gerard.

İki yıl önce neler yazacağını nasıl anlatmıştı bize hatırlıyor musun?

Hatırlamaz mıyım? dedi Gerard kardeşine katılarak. Ama o zamandan bu yana köprülerin altından çok sular aktı, Lisle. İhtiyar Lithgow'un büyükbabamın ölümünden az önce alelacele hastaneye çağrılışı var en azından. Kim bilir onunla neler konuştu? Bunu bilmiyor muydun?

Hayır, bilmiyordum. Lisle şimdi hastanede büyükbabasıyla konuştuğu şeyler üzerinde düşünmeye başlamıştı. Hastaneye giden ziyaretçilerden söz ettiğinde, 'Her biri değişik bir öneride bulunmaya gelmiş,' demişti Murray.

Belki Troy için de bir şeyler düşünmüştür, dedi Lisle. Onu çok seviyordu zaten.

Evet, olabilir. Gerard'ın sesi endişe doluydu şimdi. Peki nerede bu Allard?

Bilmiyorum. Belki de odasında. Annesi birkaç gün sonra Fransa'ya dönüyor. Dönmeden önce onunla bir iki gün geçirmek istiyor. Eh, buradan iyi bir yer de olamaz herhalde.

Kitaplardan içeri girdiklerinde Troy'un da orada olduğunu gördüler. Lisle onun bakışlarından hiçbir şey anlayamamıştı.

Herkes oturduktan sonra Mr. Litlîgow vasiyetnameden söz etmeye başladı. Ana bölüme gelmeden önce Petersonlara bırakılmış oldukça cömert miktarda bir paradan ve Gerard'a bırakılan Londra'daki katla bir miktar paradan bahsetti, sonra boğazını temizleyerek Lisle'a döndü. Miss Bannerman, biliyorsunuz, büyükbabanız size bu evi, parasal servetinin bir kısmını ve özel eşyalarından bazılarını bırakmak niyetindeydi. Ama yaklaşan evliliğinizi düşünerek vasiyetnamesine yeni bir madde ekledi. Sözünü ettiğim şeyler gene size veriliyor ama bu bütünüyle, Mr. Troy Christophe Allard'la bir ay içinde evlenmeniz ve çocuk sahibi olmanız şartına bağlanıyor.

Kusura bakmayın, tam anlayamadım, dedi Lisle öğretmenine soru soran bir öğrenci gibi.

Mr. Lithgow azarlar gibi baktı ona. Ama son derece açık konuşuyorum ben. İsterseniz burada yazılanları aynen okuyayım.

Hukuk metinlerini anlamakta her zaman güçlük çekmişti Lisle, ama gene de okumasını istedi.

Peki, Mr. Allard ve ben evlenmeyi kabul etmezsek ne olacak? diye sordu Lisle avukatın o-kuması bittikten sonra.

O zaman, gerek evin satışından sağlanacak gelir ve gerekse doğrudan doğruya paranın kendisi, çeşitli hayır kurumlanna bağışlanacak, dedi Mr. Lithgow.

Lisle uyuşmuş gibiydi. Başka bir deyişle hiçbir şey alamıyorum. Lisle bu sözleri söylerken T'roy'un da kendisine alaylı alaylı bakıp gülümsediğini hissetti.

Anlamadığım bir şey var, Miss Bannerman, dedi Mr. Lithgovv şaşırarak. Sorunun nerede olduğunu bir türlü bulamıyorum. Siz zaten nişanlısınız ve bildiğim kadarıyla da yakında evleneceksiniz.

Lisle ne diyeceğini bilmiyordu. Tam o sırada, Hiçbir sorun yok, Mr. Lithgow, diye bir ses duydu. Odanın cbür ucundaki Troy konuşuyordu. Hiçbir sorun yok. Çok teşekkür ederiz. Bizimle kalıp yemek yer miydiniz acaba?

Mr. Lithgow nihayet derdini anlatmış olmanın verdiği rahatlıkla önündeki kâğıtları toplayıp çantasına yerleştirdi. Çok teşekkür ederim. dedi, Troy'un teklifine karşılık. Ama korkarım randevularımı kaçırmamak için hemen büroya dön m em gerekecek.-

Gerard ve Troy onu geçirmek için dışarı çıktıklarında, Lisle, Mr. Lithgow'la el sıkışmak için kalktı. Oysa ayakta duracak hali yoktu ve hemen olduğu yere çöktü. Önüne bakıyor, ama hiçbir şey göremiyordu sanki. -

Odaya ilk dönen Gerard oldu. Eee, tatlım, bir ay içinde gelin mi oluyorsun yani?

Lisle sertçe baktı ona. Sen öyle bil. Biraz düşündükten sonra kızgınlıkla konuşmaya başladı yeniden. Nasıl böyle bir şey yapar? Nasıl yapar?

Gerard oldukça kayıtsız görünüyordu. İsteddiği şeyin gerçekleşmesini garanti altına almak için tabii. Ne kadar kararlı bir adam olduğunu bilirsin. Gülmemek için kendini zor tutuyormuş gibiydi Gerard. Şimdi tek sorunun Mr. Allard'ı, onu birdenbire sevmeye başladığın konusunda ikna etmek. Doğrusu güç iş. Bol şans.

Lisle kalkıp pencerenin önüne gitti. Vasiyetnameye itiraz edeceğim. dedi pencereden dışarı bakarken.

Neye dayanarak? Murray'in vasiyetnameyi yazarken bilincinin yerinde olmadığını mı iddia edeceksin? Gerard'ın dudağında alaylı bir tebessüm belirmişti. Hiçbir sonuca varamazsın tatlım. Gözlerini kapayara kadar zekâsının her zamanki keskinliğiyle işlediğini sen dahil, onu ziyarete giden herkes biliyor. Sen bunları boş ver de Troy'u kendisine âşık olduğun konusunda ikna etmeye bak.

Ölürüm de yapmam bunu!

Bunlar cesur laflar ama para etmez, dedi Gerard. Lisle şu kafanı birazcık da pratik olarak çalıştırsan iyi olur.

Evet, dedi Troy pervaza yaslanarak durduğu oda kapısının eşiğinden. İnsan kesinlikle böy- le davranmalı.

Lisle olduğu yerde donup kaldı. Etrafına baktı, Gerard bir anda yok olmuştu. Troy'un bir şeyler söylemesini bekledi, ama o susuyordu. Aralarındaki sessizlik sanki sonsuza kadar sürecekmiş gibi bir duyguya kapıldı Lisle.

Nedenini kendisi de bilmiyordu, ama çılgılık çılgılığa bağırmak üzereydi ki, Troy konuşmaya başladı. Ne bekliyorsun, güzelim? Önünde diz çöküp aşkıımı ilan etmemi mi?

Daha neler? dedi Lisle dişlerinin arasından konuşur gibi.

Öyleyse gel kardeşinin öğüdünü tutup biraz pratik düşünmeye çalışalım. Büyükbabanın isteğini yerine getirmezsek evsiz ve beş kuruşsuz kalacaksın. Bu da pek tercih edilir bir şey olmasa gerek.

Lisle gözlerini ayırmadan bahçeye bakıyordu. Bir iş bulabilirim. Çaresiz değilim.

Harlow Bannerman'da aldığın paranın yansını alarak, evet. Sakin ve kendine güvenen bir ses tonuyla konuşuyordu genç adam. Gerçekçi olalım Lisle. Ekonomik açıdan ikimiz için de bundan daha iyi bir fırsat olamaz.

Başka hangi açılar söz konusu olabilir ki? diye sordu Lisle.

Yalnızca ekonomik açıdan, diye devam etti Troy. Murray ikimizin de elini kolunu bağladı. Seçme şansımız yok. İkimiz de bu evliliği istemiyoruz, ama gerçekleştirmek zorundayız. Ama bunun ömür boyu sürmesi de gerekmiyor. Murray. vasiyetnamesinde böyle bir şart öne sürmemiş.

Lisle'm kalbi ıstırapla dolmuştu, ama bunu sözlerine yansıtılmaya özel bir dikkat gösteriyordu.

Mesele düşündüğün kadar basit değil, dedi Lisle. Öbür şartları unutuyorsun.

Murray'in çocuk şartını mı söylemek istiyorsun? İyi ama çocuk yapmamamız için bir neden mi var?

Benim kabul edemeyeceğim bir nokta dışında yok...

İstemediğin şey nedir? diye sordu Troy.

Gerçek olmayan bir evlilikten bir çocuk sahibi olmak, dedi Lisle hiç duraksamadan.

Biraz düşündükten sonra. Bu halledilebilir bir nokta, dedi Troy. Sana, evliliğimizin yalnızca yasal gerekleri yerine getireceğini ve hep öyle kalacağını söylesem, tatmin olur musun?

Bilmiyorum... bilmiyorum. Lisle'in sesi titremeye başlamıştı. Şimdi düşünecek durumda de ğilim. Bana biraz düşünme fırsatı vermen gerekecek.

Sanıyorum bunu daha önce de duymuştum, dedi Troy kupkuru bir sesle. Pekâlâ Lisle. İstedğin kadar düşün bakalım, tabii bir ayı geçmeden karar vermen koşuluyla.

Kendine çok güveniyorsun, dedi Lisle sertçe. Ve sonunda beni de ikna edeceğine eminsin, öyle değil mi?

Başka seçeneklerin olmasını çok isterdim doğrusu, dedi Troy. Ama bu evi çok seviyorsun ve belli bir düzeyde yaşamaya alışmışsın. Bütün bunları bir anda fırlatıp atamazsın ki.

Bir karara varır varmaz sana bildireceğim. Kuşkusuz şimdi Londra'ya geri dönüyorsun. Durup biraz bekle. Yaptığın her şey için teşekkür ederim. Bana çok yardımcı oldun.

Bu teşekkürün karşılığı olarak söyle, ne ismarlayayım sana? dedi Troy gülümseyerek. E-vet, gidiyorum. Cevabın için beni çok bekletme lütfen, olur mu?

Troy gittikten sonra Lisle odasına çıkıp yatağına oturdu. Troy'la onun önerdiği gibi bir evliliğin ne anlama geleceğini düşünmeye başladı. Düşünceleri dönüp dolaşıp, kendisinin Troy'u bütün kalbiyle sevmesine karşılık, onun kendisini sevdiğini hiçbir zaman açıkça söylememiş olmasına takılıyordu.

Ama onun beni istemesini sağlayabilirim, dedi kendi kendine. Bir zamanlar beni istemişti. Gene istemesini sağlayabilirim.

Aynanın karşısına geçip kendini seyretmeye koyuldu. Uykusuz geçen son geceler yüzünde renk bırakmamış, gözlerinin altma, siyahlaşmaya yüz tutan halkalar yerleşmeye başlamıştı. Gene de yeteri kadar çekiciydi, ama Troy'u

kışkırtmak için hiç uygun bir zaman olmadığını düşündü. Sonra Gerard'ın alaycı sözleri geldi akıma. Gerçekten de Troy'un durumundaki bir erkeğin, şimdi yapılacak olan aşk itiraflarına inanması beklenemezdi.

Ne yapacağına bir türlü karar veremiyordu. Kapının vurulmasıyla yerinden sıçradı. Gelenin Troy olmasını dileyerek seslendi.

Ama gelen Mrs. Peterson'du ve öğle yemeğinin hazır olduğunu söylüyordu. Yalnız siz ve Mr. Gerard için hazırladım. Mr. Allard yirmi dakika kadar önce çıktı. Dinlenmek istersiniz diye sizi rahatsız etmek istemedi, ama iletmem için şu notu verdi bana. Lisle'a bir zarf uzatıp odadan çıktı.

Zarf Lisle'in eline biraz ağırca gelmişti. Merakla açtı. Zarfın içinde yalnızca nişan yüzüğü vardı.

Lisle öğle yemeğinde çok sessizdi ve hemen hemen hiçbir şey yemedi. Bir süre sonra Mrs. Peterson masayı temizleyip kahvelerini getirdi. Yemek boyunca hemen hemen hiç konuşmayan Gerard birden canlanmış gibi konuşmaya başladı. Lisle, artık Londra'ya dönsem iyi olur diye düşünüyorum. Katılmam gereken birkaç toplantı var. İstersen sen de gelip benimle birlikte kalabilirsin. Burada yalnız kalmak istemezsin herhalde.

Lisle çok şaşırmıştı. Normal koşullar altında Gerard hiç böyle anlayışlı davranmazdı ve bugüne kadar da ona hiç böyle bir teklifle gelmemişti. Biraz düşündükten sonra gidip biraz kalmanın iyi olacağına karar verdi.

Yemek bittikten sonra yukarı çıkıp eşyalarını toparlamaya başladı. Giyeceklerini hızla bavula yerleştirirken yıllarını verdiği bu evden ebediyen ayrılmasının ne kadar zor olacağını düşündü.

Büyükbaba, ah, büyükbaba! diye fısıldadı sessizce ve küçük çocuklar gibi içini çekerek ağlamaya başladı.

Aslında ne için ağladığını o da tam bilmiyordu, ama ihtiyacı vardı buna. Ağladıkça açılıyor, kendine geliyordu. Çok geçmeden yapacağı Londra yolculuğunu düşünebilecek kadar kendini toparlamıştı.

Gerard'ın Londra'da kullandığı ve artık onun olan kat Troy'uıkinden daha büyük ve daha güzel bir yerdeydi. Gerard büroya gitmek için evden ayrılmadan önce ona mutfakta olan erzakları anlattı.

Ev temiz sayılırdı, ama oldukça dağınıktı. Lisle etrafı biraz toparlamadan önce kendisine bir kahve yaptı. Evin her yanına sinmiş bir parfüm kokusu vardı. Lisle bu kokunun Carla Foxton'm kokusu olduğunu tahmin etti.

Caria Foxton konusu ve Gerard'ın yediği dayak aralarında hiç konu edilmemişti. Belki de Troy'un varlığı nedeniyle böyle olmuştu.

Sonra Janie'nin sözleri geldi aklına. Onun söylediklerine göre Gerard yediği dayaktan ötürü Troy'u suçlu buluyordu. Gerard ve Troy cenaze kaldırılana dek birbirlerine gayet uygarca davranmışlardı, ama Lisle havanın her an gerginleşebileceğini o zaman da hissetmişti.

Lisle onların birbirleriyle dost olmalannı istemiyordu, bu gerçekçi bir şey olmazdı, ama birbirlerine düşmanca davranmaları da gereksizdi.

Fakat Gerard o gece eve döndüğünde oldukça Keyifsizdi. Söylediklerinden de rahatsızlığının e-sas nedeninin Troy olduğu ortaya çıkıyordu. Lisle ona sorduğu birkaç sorudan, Gerard'm, Bannerman adının şirkette ağırlığının kalıp kalmadığını anlamak için bir test yaptığını ve sonucun pek tatmin edici olmadığını anladı.

Grayson kesinlikle istifa ediyor. Bu, artık bir dedikodu olmaktan çıktı, diye konuşmaya başladı Gerard.

Ya! Çok üzüldüm, dedi Lisle. Bir yandan da her şeyin geri dönüşsüz bir şekilde değiştiğini düşünüyordu.

Yakında ben de ona katılabilirim. diye mırıldandı Gerard. Uzun süre bana ayak işleri yapan biriymişim gibi davranılmasına tahammül edeceğimi hiç sanmıyorum. Kim derdi ki günün birinde ben ve Grayson aynı tarafta yer alacak?

Bu bir taraf tutma sorunu mu sence? diye sordu Lisle. Murray'in istediği gibi hepiniz bir olup şirketin ortak çıkarları için çalışamaz mısınız?

Aman ne ulu bir düşünce, diye ona takıldı Gerard. Murray'in senin desteğini de istediğini hatırlatırım sana.

Lisle gülümsemeye çalıştı. Bence bu farklı bir konu. Her neyse, akşam yemeğinde ne istersin, söyle bakalım. Dolaba baktım, ama pek bir şey göremedim...

Hiç gerek yok, dedi Gerard atılarak. Çıkıp bir İtalyan lokantasında yeriz.

Lisle kendisinin Londrada olduğunu öğrenirse Troy'un onu arayacağını ya da kısacık da olsa bir mesaj göndereceğini umuyordu. Ama Gerard' m ona haber verip vermeyeceğini de bilmiyordu. Bir ara Gerard'dan, kendisinin Londra'da olduğunu Troy'a bildirmesini isteyecekti, ama bundan hemen vazgeçti. Çünkü bu durumda ağabeyi onun gerçek duygularını anlayabilirdi.

İki gün geçip de Troy kendini aramayınca Lisle, Gerard'ın haber vermediğinden emin oldu Ama Troy kendisini arayacak olsa Priory'den de arayabilirdi ve Mrs. Peterson da kendisinin nerede olduğunu ona söyleyebilirdi. Demek ki bunu da yapmamıştı.

Hafta sonunda gururunu çiğneyip Troy'u aramaya karar verdi. Zaten cevap için onu fazla bekletmemesini söylememiş miydi? Cevabını tam olarak hazırlamamıştı, ama ne fark ederdi.

Allard Holding'in telefonu çalarken ona nns di yeceğini düşünüyordu. Bu evliliği gerçekten istiyor musun? diye sorabilirdi mesela. Ya da doğrudan doğruya önünde diz çöküp yalvarabilirdi.

Troy'un orada olmadığını söylediklerinde başından aşağı kaynar sular dökülmüş gibi oldu. Ahizeyi yerine koyarken bir yandan da onun nerede olabileceğini düşünüyordu.

Harlow Bannerman yabancı sayılmazdı, doğrudan oraya gitmek belki de daha yerinde olacaktı. Troy'u bulamazsa Gerard'ı ya da arkadaşlarını ziyaret edebilirdi.

En sevdiği elbiselerden birini giydikten sonra, bunun, Troy'un kendisini götürmek için geldiğinde üzerinde olan elbise olduğunu fark etti. Kim bilir, belki de cesaret toplamak için farkında olmadan seçmişti bu elbiseyi.

Çıkmadan önce nişan yüzüğünü masanın üzerinden alıp parmağına geçirdi. Şirkete vardığında kapıdaki görevli onu saygıyla karşıladı ve Lisle asansörle yukarı çıkarken Gerard'a telefon edip kız kardeşinin biraz sonra odasında olacağını bildirmeye söz verdi.

Ama Lisle'in ilk karşılaştığı kişi Oliver Grayson oldu. Oliver, tam genç kız asansöre binmek üzereyken görmüştü onu. İlk anda Oliver'in asık olan suratı Lisle'i görür görmez aydınlandı.

Bu ne güzel bir sürpriz böyle? Öylesine mi uğradın, yoksa bir şey mi var?

Lisle onun yakınlığına ölçülü bir tebessümle cevap verdi. Gerard'ı görmek için gelmiştim, ama satış bölümünden ayrıldıktan sonraki yerini bilmiyorum.

Oliver'in yüzündeki gülümseme birdenbire soldu. Bugünlerde insanların izlerini kaybetmek moda oldu.

Ama ben buradayım işte. Lisle derin bir soluk aldı. Duyduğuma göre şirketten ayrılıyor-muşsun, Oliver. Gerçekten çok üzüldüm.

Oliver omuzlarını silkti. Böyle şeyler olur canım. Harlow Bannerman'da gerçekten güzel günler geçirdim, ama artık bitti. Gerçi bir sürü teklif aldım, ama anlaşılan bu değişiklik garip etkiler yapacak üzerimde.

Çok felsefi konuşuyorsun, dedi Lisle dostça gülümseyerek.

En iyi tekliflerden biri Allard Holding'ten geldi. Geçenlerde Sorenson adında yeni emekli olmuş yöneticilerinden biriyle konuştum. Söylediği birçok şey kafama yattı.

Ama bildiğim kadarıyla Allard Holding'le ilişki kurmaya şiddetle karşıydın sen, dedi Lisle hayretini gizlemeyerek.

Oliver şaşırmış gibi gülümsedi. Tam öyle değil. Her ne kadar yöntemlerini benimsemesem de adama hayranlık duyuyorum. Eskiden çok iyi iş ilişkilerimiz vardı. Kim bilir, belki de Atlantik'in öbür yakasında olmam aramızı düzeltir.

Umarım öyle olur. Lisle ona elini uzattı. İyi şanslar, Oliver.

Ben de sana aynı şeyi dileyebilir miyim, canım?

Belki mutluluk dilemen daha uygun olabilir, dedi Lisle gülümsemeye çalışarak. Zaten... zaten şimdiden şanslı sayılırım.

Gerard'ın yeni yeri, yönetim kurulu başkanı için ayrılmış bulunan geniş alanın bir köşesinde, küçük bir bölmeydi. Masasının üstü kâğıtlarla doluydu, ama sahibi yerinde yoktu.

Lisie oradan ana bölmeye geçti. İki sekreter başlarını kaldırmadan daktilo yazıyordu

Kardeşim yerinde yok, dedi Lisle hafifçe. O-nu beklerken Mr. Allard'la biraz konuşabilir miyim acaba?

Korkarım onu kaçırdınız, Miss Bannerman. Öğleden önce buradaydı, ama çıktı ve bugün dönmeyeceğini söyledi. Ama eminim Mr. Gerard az sonra burada olur. İsterseniz odasında oturup bekleyin.

Lisle duyduklarına pek inanmak istemedi. Bir saatir kendini bu karşılaşma için hazırlamıştı ve şimdi onu göremeyeceğini söylüyorlardı. Ö-nüne çıkan her şeyi tekmeleyip, bağırıp çağırmak geçti içinden bir an, ama bunların hiçbirini yapmadı.

Tabii, beklerim, dedi sakın bir tavırla ve yürüyüp Gerard'm odasına geçti.

Genç kız beş dakikadan fazla beklememeye karar verdi. Bu süre içinde gelmezse gidecekti.

Önündeki sehpa da duran gazeteleri alıp amaçsızca karıştırmaya başladı. Cindy Leighton'ın fo-'ografinin bulunduğu sayfayı son anda gördü. Bundan sonra hiçbir filmde oynamayacağım,' diye yazıyordu fotoğrafın altında.

Fotoğraf Heathrow Havaalanında çekilmişti ve haberdan anlaşıldığına göre Cindy Leighton bir g~-n önce Amerika'dan ayrılmıştı.

Buraya, beni hayata bağlayan şeylere kavuşmak için geldim, diyordu Cindy, gazetecilere. Ho:lywood'un canı cehenneme.

'Kader, benim başıma ördüğü ağlara bakıp gü-lüyordur,' diye düşündü Lisle. Cindy de doğrusu tam zamanında dönmüşü. Hem de kendisini, 'hayata bağlayan şeylere kavuşmak için' dönmüşü.

Ve kuşkusuz bu bağların başında Troy geliyordu. .

Lisle ayağa kalktı, elindeki gazeteyi fırlatıp attı masanın üzerine. Parmağındaki yüzüğe bakar ken yeşil gözleri alev alev parlıyordu.

Onu bulacağım, diye geçirdi içinden. Bulacağım ve kendisiyle evlenmek istediğimi söyleyeceğim. İlerde onu nasılsa kendime âşık ederim. Onu kendime öyle bir bağlayacağım ki. kalbinde Cindy Leighton için en küçük bir yer bile kalmayacak.

Odadan öyle bir hızla çıktı ki sekreter kızlar onun geçtiğini az kalsın fark etmeyeceklerdi. Caddede yürürken kalbi mutlulukla doldu. Yürümüyor, uçuyordu adeta.

Kim demiş insan hiçbir zaman bütün isteklerini elde edemez, diye kendi kendine konuşarak şoföre Troy'un evinin adresini verdi.

Troy ya evden çıkmak üzereydi, ya da eve henüz gelmişti. Arabası tam girişin önünde park edilmişti çünkü.

Şoför arabayı bir kenara çekip Lisle'm vereceği parayı almak için beklemeye başladı.

Lisle parayı verdi, tam inmek üzereydi ki, o anda Troy göründü. Elinde bir bavul vardı ve arabasına doğru yürüyordu. Ama yalnız değildi. Yanında Cindy Leighton vardı ve saçlarını savura savura Troy'la birlikte ilerliyordu.

Lisle arabanın içinde hareketsiz durdu, dalgın gözlerle arkalarından baktı.

ONUNCU BÖLÜM

Hiçbir şeyinin olmadığına emin misin? diye sordu Janie belki onuncu kez.

Gerçekten iyiyim, diye gülümsedi Lisle her zamanki gibi. Birkaç gün dinlenmeye ihtiyacım var, hepsi bu. Graham'ın kendi kır evlerinde kalmamı önermesi çok büyük incelik.

Janie omuz silkti. Graham'la Sally ekimden sonra pek seyrek kullanırlar orayı. Ha, unutmadan söyleyeyim, Graham bana, buzdolabında kalan her şeyi yiyip bitirmeni söyledi. Balık, peynir ve başka şeyler de varmış. Civardan sebze de satın alabilirsin tabii.

Öyle fazla yemek pişireceğimi sanmıyorum.

Janie endişeyle baktı ona. Ama yemen gerek. Yoksa hasta olursun ve unutma ki ev de epey تنها bir yerde. Janie dudağını ısırarak devam etti. Aslında bana sorarsan iyi etmiyorsun. Dinlenmen gerekiyorsa neden dağa çıkmayı düşünmüyorsun herkes gibi?

Böyle bir şey istemiyorum, Janie, dedi Lisle bir bluzu katlarken. Tüm istediğim, kimselerin beni bulamayacağı bir yerde yalnız olmak.

Peki, bu hiç kimsenin kapsamına kimlerin girdiğini de öğrenebilir miyim? diye sordu Janie.

Sanırım, herkes. dedi Lisle. Lütfen Gerard'a bir şey anlatma, olur mu?

Merak etme, dedi Janie sakince. Sorarsa, birkaç günlüğüne yalnız kalıp düşünmek istediğini söylerim. Janie bir şey söylemek istiyormuş da bir türlü söyleyemiyormuş gibi biraz durdu.

Peki, Troy Allard sorarsa? Ona ne diyeyim?

Böyle bir şey soracağını hiç sanmam, dedi Lisle titrek bir sesle. Biliyorsun, başka şeylerle meşgul bu arada.

Lisle, neden Priory'de kalmıyorsun? Orada da düşünüp dinlenebilirsin.

Lisle başını salladı. Çünkü orada kalarak gözlerden ırak olmam mümkün değil. Mesela Gerard notumu alır almaz arayacaktır beni. Hiç kimsenin, özellikle basın beni bulmasını istemiyorum. Gazeteciler, Cindy Leighton'ın Troy'la tekrar bir araya geldiklerini öğrenince eminim ilk iş olarak beni arayacaklardır.

Bu aklıma gelmemiştii, diye itiraf etti Janie.

Ama gene de buralardan uzaklaşmanın doğru olup olmadığına emin değilim. Neden kalıp mücadele etmeyi tercih etmiyorsun?

Çünkü kazanma şansımın olduğunu sanmıyorum. diye konuyu kapamak istedi Lisle. Ayrıca aylarca buradan ayrılmıyorum ki, istediğim sadece birkaç gün uzaklaşıp biraz dinlenmek.

Sakin hava raporlarını dinlemeyi ihmal etme. Kar yağacağını duyar duymaz da atla gel buraya, tamam mı?

Lisle içtenlikle kucakladı onu. Janie, melek gibisin. Sensiz ne yapacağım, bilemiyorum. Sıkıntılarımı sana da anlatarak seni üzmem istemezdim ama...

Saçmalama, diye onun sözünü kesti Janie ve arkadaşının kucaklamasına aynı içtenlikle cevap verdi.

İki saat sonra Lisle kalacağı eve varmıştı. Eve çok dar bir köy yolundan gidiliyordu ve en yakın köyden beş altı kilometre uzaklıktaydı. Lisle ara'basını sürerken çok dikkat ediyor, yoldan gözünü ayırmıyordu, çünkü karşıdan gelen bir arabayla her an çarpışmak mümkündü.

Arabasını evin önüne park ederken etrafına baktı ve burasının çok güzel bir yer olduğuna karar verdi. Grahamların evi ahşap, alçak tavanlı bir binaydı ve önünde küçük bir bahçe vardı. Biraz ilerden başlayan ağaçlıkların arasından bir dere nazlı nazlı akıyordu.

Evin içi de en az dışı kadar güzeldi. Aşağıda salon dışında mutfak ve banyo, üst katta da üç tane yatak odası vardı. Lisle, Graham'ın büyük kızı Joanna'nın kullandığı odayı seçti kendisi için. Odanın duvarları pop yıldızlarının posterleriyle kaplıydı ve kitaplıkta, Lisle'm onun yaşı'n dayken okuduğu birçok kitap vardı.

Lisle buraya gelmeden önce köyde durarak birkaç yumurta, süt, et ve ekmek almış, sonra da bunları mutfağa bırakmıştı.

Aşağı inip kendisine bir tost yaptı ve iki de yumurta pişirdi. Bahçeden topladığı odunlarla şömineyi yaktı, basit yemeğini ve kitabını alarak şöminenin önüne oturdu. Okumak için seçtiği kitap en sevdiği kitaplardan biriydi ve onu daha önce defalarca okumuştı.

Ama Lisle kendini bir türlü kitaba veremiyor, gözlerinin önüne hep Cindy Leighton ve onun zafer dolu gülüşü geliyordu.

'Onlardan kaçtığımı düşünüyorum, ama aslında ikisi de peşimi bırakmıyor.' diye düşündü Lisle.

Evde televizyon yoktu. Lisle radyoyu açarak biraz müzik dinledi. Küçük odasına çıkıp yatmak için merdivenleri tırmanırken, uzaktan akan derenin şırlıtısı geliyordu kulağına.

Sonraki günler havalar çok iyi gittiği için Lisle bahçede çalışma fırsatı buldu. Graham ve Sal-ly'ye en iyi teşekkür etme yolu da buydu zaten Bütün ısrarlarına rağmen Graham kira almaya razı olmamıştı çünkü.

Oraya geldiğinin üçüncü günü bir postacı gelerek ona Janie'nin mektubunu verdi. Mektup genç kızı çok sevindirmişti, ama öylesine kısaydı ki.. Lisle biraz endişelendi. Yalnızca birkaç kelimedenden ibaretti: 'Herkes seni aramaya başladı.

Sevgiyle kucaklarım.' Hepsî bu kadardı.

Dördüncü gün Lisle alışveriş için köye indi. Alacaklarını alıp dönüş için yola koyulduktan bir süre sonra bir arabanın kendisini izlediğini fark etti.

Önce arkadaki arabanın şoförünün, farkında olmadan yanlış yola girmiş olabileceğini düşündü.

Ama biraz daha dikkat edince kendisini takip edenin Troy olduğunu fark etti.

Lisle ne yapacağını şaşırmıştı. Gaza basarak arabasının daha hızlı yol almasını sağladı.

Eve varır varmaz arabayı ve aldığı şeyleri öylece bırakıp koşmaya başladı. Bütün istediği bir an önce eve ulaşip kapıyı üzerine kilitlemekti.

Fakat yağmur nedeniyle yoLLar çok kaygandı ve Lisle birkaç adım attıktan sonra kayıp bir dizinin üzerine çöktü.

Troy da bu arada yanma gelmişti. Omuzlarından tutup kaldırdı onu.

Küçük aptalım benim! Troy onu tutarak kapıya doğru götürdü.

Lisle bütün gücünü kullanarak ondan kurtulmaya çalıştı. Bırak beni. Bırak diyorum sana!

Troy kapıyı açıp kabaca bir kenara itti genç kızı. Söyle, nerede âşışın olacak şu adam? Yoksa hâlâ yatakta, dün gecenin keyfini mi çıkarıyor?

Neden bahsediyorsun sen?

Grayson'dan tabii. Buraya da onun boynunu kırmak için geldim.

Lisle bir an durup baktı ona. Genç adamın öfkeden kudurmuş esmer yüzüne, gözlerine, gözlerinin ta içine baktı. 'O, benden de çok sarsılmış,' dedi içinden.

Oliver mi? diye sordu yavaşça,. Onu gerçekten burada bulabileceğini mi sanıyordun. Çok komiksin doğrusu.

Komiğim demek. Troy meydan okur gibi bakıyordu şimdi ona. Oliver ya da başka biriyle birlikte değilsen, bu sessiz aşk yuvasını neden seçtin öyleyse, söyler misin? Bana oyun oynamayı bırak, Lisle. Troy biraz durdu, sonra bağırarak ekledi; Onu bulacağım. Ve bulduktan sonra anasından emdiği sütü burnundan getirmezsem...

Ama bulamayacaksın, dedi Lisle. Çünkü burada yok o. Burada yapayalnızım. Neden öyle olduğuna gelince. . çünkü ihtiyaç duyduğum tek şey buydu.

Troy alay eder gibi gülümsedi. Çok iyi bir oyuncu olduğunu sana daha önce de söylemişim, güzelim. Ama bu kez beni aldatamayacak-sın. Cebinden buruşuk bir kâğıt parçası çıkardı. Bunu hatırlıyor musun?

Lisle kaşlarını çatı. Gerard'a bıraktığım nota benziyor. Fakat nasıl?..

Fakat nasıl oldu da benim elime geçti? diye onun sözünü tamamladı Troy. Kendi verdi. Tabii, isteyerek değil. Hatta senin eğilimlerini istemeyerek de olsa açığa vurduğu için kendi kendisini de suçladı.

Söylediklerinden hiçbir şey anlamadım, dedi Lisle sinirlenerek. Gerard benim notumu sana neden versin? Ayrıca o notta, senin görmende sakınca olacak bir şey yoktu ki.

Öyle mi? dedi Troy. Hafızanı biraz daha yokla bakalım.

Lisle onun uzattığı kâğıdı açıp okudu.

'Sevgili Gerard,' diye yazıyordu kâğıtta. 'Beni merak etme. Birkaç günlüğüne Londra dışında çıkıp biraz dinleneceğim. Beni aramak için uğraşma. Lisle.'

Evet, Lisle aynen böyle yazmıştı. Ama ancak ikinci okuyuşta, birinin mektubun sonuna yaptığı eki gördü. 'Oliver'la birlikteyim.' Lisle'in yüzü bir anda bembeyaz oldu.

Bunu ben yazmadım. Biri bunu eklemiş, diyebildi güçlkle.

Annemin onuruna verdiğimiz partiye gelmeden önce Oliver'ın neden senin dairenden çıktığını şimdi çok daha iyi anlıyorum, dedi Troy iğrenir gibi. Tabii, senin Harlow Bannerman'ı ziyaret edip onunla ayaküstü konuşmandan sonra, adamın ortalarda görünmemesinin nedenini de şimdi daha iyi anlıyorum. Gezleri çakmak çakmak olmuştu Troy'un. Sen beni aptal mı sanıyorsun, ha?

Lisle artık hiçbir şeyi gizleyemeyeceğini anlamıştı. Hayır, Troy, dedi. Senin hakkında hiçbir zaman öyle düşünmedim. Oliver'm o gece c rada olmasının nedeni, Gerard'ı sokakta yaralı olarak bulmuş olmasıydı. Şirkette ise yalnızca birkaç dakika ayaküstü konuştuk, Şimdi nerede olduğunu da biliyorum. İnan bana.

Sana inanmayı defalarca denedim, dedi Troy. Ama her defasında beni yanılttın, güzelim.

İstersen her tarafı ara, dedi Lisle. Sana engel olmayacağım. Ama beni suçlamaya hakkın yok. Hem bu gibi konularda çift ölçülü olduğunun da farkındasmdır herhalde!

Neden söz ediyorsun sen böyle?

Miss Leighton'dan, diye patladı Lisle. O A-merika'dayken onun dönüşünü dört gözle bekledin. Kadın da döndü ve dönör dönmez soluğu senin yanında aldı.

Demek, onunla birlikte evden çıkarken karşı tarafta duran arabanın içindeki şendin? dedi Troy, şaşkınlığını gizlemeyerek. Peki Grayson'la birkaç gün geçirerek onun rövanşını mı almak istedin yoksa?

Benim rövanş almaya falan ihtiyacım yok, dedi Lisle kupkuru bir sesle. O gün sana, seninle evlenmek istemediğimi söylemek için gelmişim. Şimdi ikimiz de hürüz ve istediğimiz gibi yaşayabiliriz.

Uzun bir sessizlik oldu, sonra Troy onun önünden geçerek yukarıya çıkmaya başladı.

Lisle'm ayakta duracak hali kalmamıştı. Oracığa, sandalyelerden birine yığılıverdi. Biraz sonra Troy da aşağı inmiş, yanına gelmişti. Lisle kafasını kaldırıp bakmadı ona.

Burada yalnız olduğunu kabul ediyorum, Lisle, dedi Troy yavaşça. Ama, Tanrı aşkına söyler misin, mektuptaki o, Grayson'la birlikteyim ifadesi ne oluyor?

Gerard eklemiş olmalı, dedi Lisle. Carla Foxton'ı kaybetmiş olmanın sorumluluğunu sana yüklüyordu çünkü. Bizi ayırarak öcünü almak istemiş olmalı. Evleneceğimizi sanıyordu çünkü...

Ve evleneceğiz, dedi Troy sertçe. Bu konu üzerinde daha fazla konuşmak istemiyorum, Lisle.

Sen evlenmek isteyebilirsin, ama ben istemiyorum, dedi Lisle kararlı bir ifadeyle. Evlendiğim adamı başkalarıyla paylaşamam ben. Başını arkaya atıp saçlarını savurdu. Belki de Oli-ver'dan beni Amerika'ya yardımcısı olarak götürmesini isterim.

Onunla hiçbir yere gidemezsin, dedi Troy yavaşça. Ayrıca ona Amerika'da iş vermeyeceğim.

Sen alçağın birisin! diye bağırdı Lisle. Şimdi buradan gidip beni yalnız bırakır mısın? Huzurumu bozmaya hakkın yok.

Huzur mu? diye tekrar etti Troy. Seninle tanıştığımızdan beri ikimiz de huzur yüzü görmedik ki. Ne çalışabiliyorum ve ne de uyuyabiliyorum. Bunun tek nedeni de sensin, güzelim. Uza-^ nıp ayağa kaldırmak istedi Lisle'ı.

Çek ellerini üstümden.

Bu sefer dinlemeyeceğim seni, dedi Troy. Seni korkularından arındırmak istiyorum. Şeni arzuluyorum.

Dudaklarını Lisle'm dudaklarına götürüp öpmeye başladı onu.

Lisle biraz direndiyse de sonunda Troy'un dudaklarına teslim oldu. Genç kızın kolları biraz sonra uzanıp Troy'un boynunu buldu. Şimdi vücutları birbirine yapışmıştı.

Savaş bitti, Lisle, dedi Troy fısıldar gibi, yavaş bir sesle. Artık benden uzaklaşmana izin vermeyeceğim.

Genç adam Lisle'm üzerindeki yelege yavaşça sıyrarak üzerinden çıkardı, sonra gidip evin dış kapısını kilitledi.

Troy onu kucaklayıp biraz ilerdeki divana götürdü. Hafifçe divanın üzerine bırakıp geri çekildi.

Sevgilim, gevşe biraz, dedi Troy kadife gibi yumuşak bir sesle. Aşk yapıyoruz seninle, savaş değil.

Lisle gülümsemeye çalışarak ona baktı. İçindeki korkunun gözlerine de yansıyıp yansımadığını çok merak ediyordu.

Yapamayız... yapamayız... diye kekeledi. Böyle güpegündüz... bilmem ki...

Fark eder mi canım? diye sordu Troy hiçbir şey anlamamış gibi.

Hayır..., ama... en azından... Lisle bir tüh. cümlelerini toparlayıp söyleyemiyordu. Hayır beni anlamam mümkün değil, dedi sonunda.

Anlatmaya çalış, dedi Troy sakince.

Lisle kendini biraz daha kenara çekti. Şimd: aralarında belli bir mesafe vardı.

Daha önce yaşadığım hayata bakarak hal-: kım da neler düşündüğünü çok iyi biliyorum, de di Lisle. Sonra gülümsemeye çalışarak devam etti. Ama düşündüklerinin hiçbirisi doğru değil Hiçbir zaman göründüğüm gibi yaşamadım. Hiçbir erkekle yatmadım şimdiye kadar... Bilmiyorum neden, ama olmadı işte... Hatta Gerard bu yüzden çok alay ederdi benimle. Lisle bu

sor. sözlerini acıyla söylemişti. Troy'un gözlerine baktı. Bana inanmadığımı biliyorum ama...

Troy onu çenesinden tutarak yüzünü kendi yüzüne iyice yaklaştırdı. Bunu sevişirken nasıl olsa anlayacağım, Lisle. Ama merak ettiğim bir şey var. Bunu neden bana daha önce anlatmadın da şimdi anlatıyorsun?

Çünkü başlangıçta benim hakkımda neler düşündüğüne aldırımıyordum...

Peki şimdi? Troy onu biraz daha kendine çekti. Bana bak, sevgilim.

Lisle bu emre uyarken nefes alışları iyice düzensizleşmişti.

Seni seviyorum, Lisle, dedi Troy yavaşça. Ve yavaş yavaş senin de beni sevmeye başladığına inanıyorum.

Sen beni sevemezsin. Cindy Leighton ve öbür kadınlar var oldukça beni sevemezsin.

Aman Tanrım! dedi Troy gülerek. Beni ahlaksızın biri yapıp çıkardın ortaya. Evet, Cindy'y-le bir zamanlar iki âşıktık ama seninle tanışmadan önce bitmişti o iş, tamam mı? Şimdi yalnızca iki arkadaşız.

İki arkadaş mı? Lisle onun ellerini tutup geriye itti. Nasıl söylersin bunu? Sizi birlikte gördüm ve Amerika'ya gitmeden önce de senin evinde birlikte yaşıyordunuz.

Evet, benim evimde kaldı, ama benimle değil. Ev sahibi kontratı feshetmişti ve o da yeni bir ev bulana kadar benim evimi kullanıp kullanamayacağını sordu. Benim evimde kaldığı birkaç gün içinde ben de otelde kaldım. Uzanıp, parmaklarıyla Lisle'in yanağını okşadı. İstersen kendisine de sorabilirsin.

Ama Amerika dönüşünde, kendisini hayata bağlayan bağlara yeniden kavuşmak için döndüğünü söylüyordu. Sanırım...

Ne düşündüğünü tahmin ediyorum, dedi Troy. Cindy, bana dertlerini anlatabileceği biri olarak geldi. Bunu kabul ediyorum Ona işimin başmdan aşkın olduğunu, kendi dertlerimle uğraştığımı ama gene de arkadaş olarak sanat yaşamında ona yardımcı olmaya çalışacağımı söyledim. Sen bizi gördüğünde bir partiye katılmak üzere Surrey'e gidiyordu ve orada yeni bir kontrat yapacaktı. Sanırım hâlâ oradadır. Troy, Lisle'a bakıp gülümsedi. Şimdi inanıyor musun bana? Seni ilk gördüğüm andan itibaren başka kimseyle ilgilenmediğime inanıyor musun?

Lisle dudaklarını hafifçe araladı. Ama benim hakkımda hep kötü düşündün. Hep küçümsedin beni.

öyle düşünmeye zorladım kendimi. Çünkü hiç tanımadığım bir insanla evlenmenin doğru olmayacağını düşünüyordum.

Evet, dedi Lisle. Ve böylece beni ne kadar mutsuz ettiğinin farkında mısın?

Troy uzanıp kollarının arasına aldı onu. Aynı mutsuzluğu, senin Oliver Grayson'la birlikte olduğunu düşünerek ben de yaşadım sevgilim. Buraya kadar yaptığım yolculuk, hayatımın en kötü yolculuğuydu.

Zavallı Oliver, dedi Lisle. Oysa ikimiz de birbirimize çok anlayışlı davrandık.

Ama biz birbirimize anlayışlı davranmadık, dedi Troy. Lisle'm elini kaldırıp dudaklarına götürdü ve parmaklarını teker teker öptü. Yüzüğünü takmıyor musun?

Yukarda, dedi Lisle utanarak. Her şey belirsizken takmanın uygun olmayacağını düşündüm de.

Ama artık belirsizlik yok, değil mi? Lisle'a. soran gözlerle baktı. En kısa zamanda da evleniyoruz?

Evet. Binlerce kere evet! Aşk, Lisle'm yeşil gözlerine inanılmaz bir parlaklık vermişti. Buradaki günlerimizi de halayımız sayalım, olur mu?

Sen, balayı düzenlemelerini bana bırak, ne dersin?

Ama sen de buradasın, ben de, dedi Lisle. Bir balayı için başka bir şeye gerek var mı?

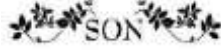
Troy bir süre sustu, sonra yeniden yavaş yavaş konuşmaya başladı. Londra'ya dönüp dillere destan bir düşün istemez misin mesela?

Tabii isterim. Lisle kollarını Troy'un boynuna dolayarak kendini ona doğru çekti. Seni seviyorum, Troy. Başka bir şey söylemeye gerek var mı?

Bu yeter, dedi Troy. Canım sevgilim benim...

Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir. Ne Mutlu Ki, Bir Görme Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden Duyduğu Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.



Buraya Yükleğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız. Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağı.

Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı Beğenirseniz

Kitapçılardan Almanız YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.

Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.

Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım Yoktur.

Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha Sonrası Sizin

Sorumluluğunuza Kalmıştır.

1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı

2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız 30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi

3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur

4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız

Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz

5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı Tavsiye Ederiz

Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan By-Igleoo Tarafından

www.CepSitesi.Net www.MobilMp3.Net www.ChatCep.Com www.İzleCep.Com

www.MobilMp3Ler.Com

Siteleri İçin Hazırlanmıştır. E-Book Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem

Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp E-Book Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı Gösterin.

Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler

Yapabilsin. Herkese Saygılarımı Sunarım .

Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı

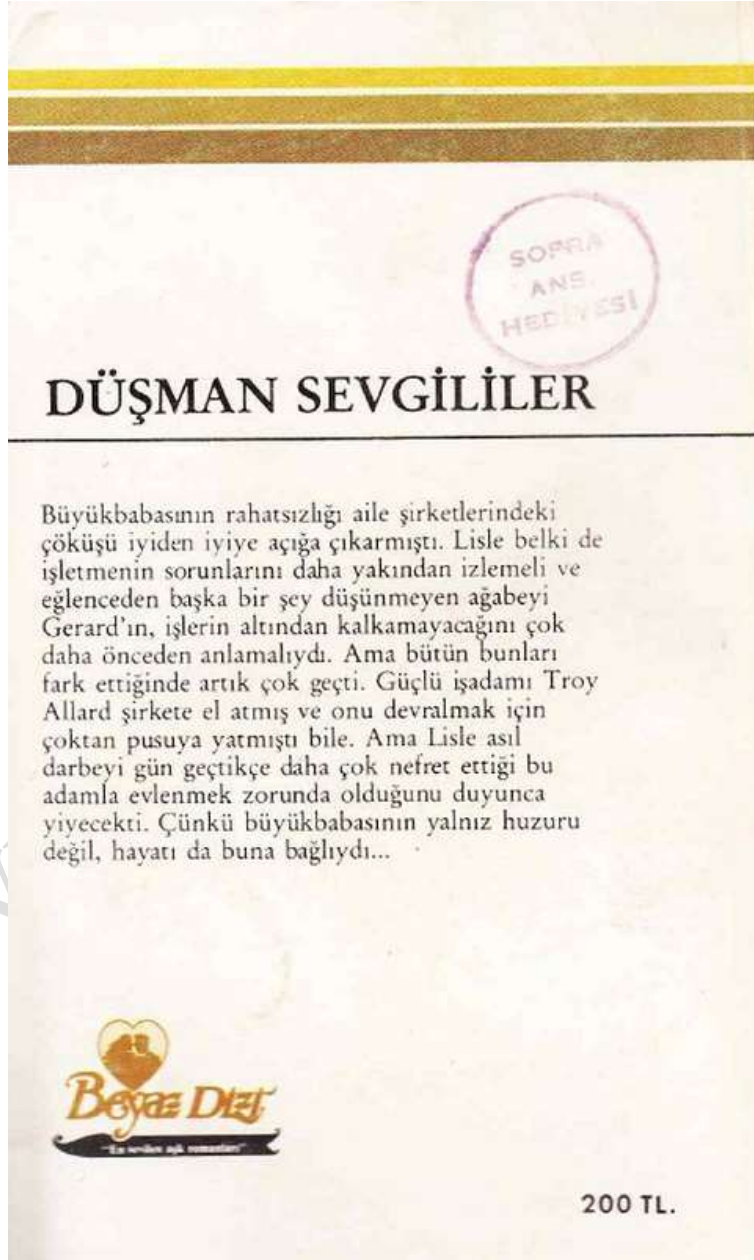
Gerçek Adreslerinden Takip Ediniz.

Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net



DÜŞMAN SEVGİLİLER

Büyükbabasının rahatsızlığı aile şirketlerindeki çöküşü iyiden iyiye açığa çıkarmıştı. Lisle belki de işletmenin sorunlarını daha yakından izlemeli ve eğlenceden başka bir şey düşünmeyen ağabeyi Gerard'ın, işlerin altından kalkamayacağını çok daha önceden anlamalıydı. Ama bütün bunları fark ettiğinde artık çok geçti. Güçlü işadamı Troy Allard şirkete el atmış ve onu devralmak için çoktan pusuya yatmıştı bile. Ama Lisle asıl darbeyi gün geçtikçe daha çok nefret ettiği bu adamla evlenmek zorunda olduğunu duyunca yiyecekti. Çünkü büyükbabasının yalnız huzuru değil, hayatı da buna bağlıydı...



200 TL.